

Šentjurske

NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik VIII, št. 9

25. september 2001

cena 250 SIT

www.sentjurskenovice.si

poština plačana pri pošti Celje

Čestitke za občinski praznik

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

24. SEPTEMBER
PRAZNIK OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU

SUPERMARKET
JAGER
ŠENTJUR

POPOLNA PONUDBA NA PODROČJU NEPREMIČNIN

- ▶ NAKUP IN PRODAJA NEPREMIČNIN
- ▶ POSREDOVANJE PRI PROMETU Z NEPREMIČNINAMI
- ▶ OCENJEVANJE NEPREMIČNIN
- ▶ IZVEDENIŠKA MNENJA V GRADBENIŠTVU
- ▶ STROKOVNO TEHNIČNO SVETOVANJE IN NADZOR
- ▶ VPIS LASTNINSKE PRAVICE V ZK IN VPIS ETAŽNE LASTNINE

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur, tel.: 03/ 74 71 042, GSM: 041/ 69 92 56

STANOVANJSKA ZADRUGA z.o.o.

RESEVNA

Trgovina in storitve d.d.

Mestni trg 3, Šentjur Tel.: 03 747 14 00

Za hladne jesenske dni!

OBLAČILA

- * moška
- * ženska
- * otroška

UGODNE CENE!

**Skrinja
LTH 300**

63.900,-

**Zamrzov.
omara
Zanusi
130**

47.637,-

**Kombinirani
štedilnik 273** **58.900,-**
Gorenje

**Zamrzovalna
omara 24** **74.900,-**
Gorenje

**Štedilnik TG
MORA 90 L D** **85.900,-**

**Hladilnik
Zanusi 55**

38.900,-

16.490,-

Bio sušilnik
uporablja se za sušenje zelišč,
zelenjave, sadja in gob.

Vsi izdelki so na zalogi v Blagovnici tehnični oddelek,
razen štedilnika na trdo gorivo MORA, Češki izdelek

**Nakup možen na
6 čekov brez obresti.**

**Vabljeni tudi v TRGOVINO Z ŽIVILI
v pritličju BLAGOVNICE ŠENTJUR.**

CENE VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG!

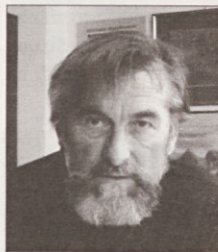
VSE SLIKE SO SIMBOLIČNE

Živeti z nami je ceneje

VSE CENE SO V SIT

Franc Kovač

Ne boj, mesarsko klanje...

Ne, ne, sploh ne gre za pohod Američanov nad teroriste, le o naši trgovski sceni bom malo razpredal.

Šentjur je še kar dolgo zatem, ko se je po vsej državi že razplamteval oster boj med trgovskimi hišami, veljal za razmeroma miren trgovski koticček dežele, ki sta ga spokojno obvladovala Resevna in Lipa. Njun položaj so kmalu po devetdesetem letu sicer začeli najedati mali »enoprostorski«
trgovčiči, ki pa jima niso bili resna konkurenca. Kea in Selič sta bila prva, ki sta se zadeve lotila resneje in sta vsaj na področju trgovine z živili prvič pretresla relativno zaspano šentjursko trgovsko sceno. Prva zunanja »vsiljivca«, čeprav v precejšnji meri še vedno naša, domača, sta bila Akvonij in Jager. Vendar je vse še nekako ostalo v notranjem »družinskem«
krogu in vsi (Jeršič, Termix, Golež, KZ, Grasselli, Krajcer, Biooprema, Meja...) so brez posebnih težav poslovali naprej. Vsaj navzven se s težavami niso hvalili, prav gotovo pa so se z njimi mnogi že srečevali, kajti strankam ni ostalo skrito, da eni rastejo (Kea, Akvonij, Jeršič...), drugi pa ne.

Tudi Resevna in Lipa sta se zamajali. Kot vse kaže, se ti dve šentjurski trgovski hiši nista mogli pravočasno niti notranje prilagoditi novim trendom, kaj šele z medsebojnim povezovanjem obdržati položaj na tržišču. V Lipi je padel Kolar, na krmilu se je pojavil Janša iz dobjanskega Hriba, Resevna je v celoti zamenjala svoje vodstvo. V obeh hišah, ki svoje krize ne moreta prikriti, so začeli mrzlično iskati svoje možnosti preživetja, precej bolj intenzivno v Resevni kot v Lipi. Za Lipo, ki nikakor ne more napraviti odločilnega preboja, vse bolj se zdi, da celo očitno stagnira, se sliši, da jo bodo poskušali prodati, v Resevni pa se je novo vodstvo vrglo v boj s konkurenco. Obema, enako pa seveda tudi vsem drugim trgovcem, je postalo več ali manj jasno, da se bo potrebno povezati z enim od štirih velikih trgovskih hiš, ki danes večinsko obvladujejo slovenski prostor. Tu se začenja druga faza boja za šentjursko tržišče. Globalizacija prihaja k nam s trgovci. Kot vse kaže, se bodo vsaj trije izmed štirih velikih (Mercator, Spar, Tuš, Suma) na štiri oči srečali tudi na šentjurskem območju.

V novem položaju se je prva znašla Kea, ki se je prva uspešno povezala z enim od najprodornejših slovenskih trgovcev, s celjskim Tušem, in kot kaže, že dobro zakoličila smeri šentjurskega trgovskega razvoja. Znano je, da se tudi novo Resevno vodstvo z vsemi štirimi prizadeva, da bi prišlo pod Tuševo streho, toda tu jim odločno stoji na poti Kea, ki seveda želi obdržati svoj položaj ekskluzivne Tuševe franšizne trgovine. Premeteno potezo je potegnil Franci Zupanc - Akvonij, ki je svojo pozicijo samostojnega trgovca okreplil in se za določen čas izognil kapitalskim

povezavam: pomagal je na široko odpreti vrata velenjski Eri, eni od firm iz skupine Suma. Era ni tako prišla le sorazmerno zelo poceni do svojega prostora pod šentjurskim soncem, temveč je hkrati pokazala, da je mogoče priti v Šentjur uspešno in hitro skozi stranska vrata, mimo občinarjev, in ne le tako, kot si prizadeva Mercator.

Mercatorjeva zgodba je pravzaprav najbolj pestra, toda še premalo poznana, da bi bila dokončna. Že tretje leto traja njegov boj za gradbeno lokacijo na prostoru med Alposom in Akvonijem, ob katerem je očitno prišlo tudi do kolizije interesov Alposa in občinskih mož. Tu se je pokazalo, da podžupan Čokl in župan Malovrh poskušata »najboljšega sosedo«
oziroma poslovno in politično zelo močnega in nevarnega Jankovića, ki ju je menda svoj čas dokaj grobo užalil in odslovil, ko sta na njegov račun poskušala nekaj malega iztržiti za druge občinske potrebe, z raznimi administrativnimi posegi zadržati zunaj občinskih meja. Težko je reči, ali gre v tem primeru za njun poskus zaščititi domače trgovce, ali pa zgolj za maščevanje užaljenih veličin. Dejstvo je, da sta najprej poskušala na občinskem svetu na vse načine blokirati sprejem spremembe potrebnega odloka zazidalnega načrta, ko to ni šlo, sta prišla na dan z več kot 100 milijoni tolarjev, ki bi jih moral Mercator predhodno plačati za komunalno urejanje svoje parcele. Kar pa naj bi bila po mnenju nekaterih izsiljevalska vsota. Tako se zdaj še ne ve, ali bo spomlad Mercator sploh prišel v Šentjur ali ne.

Več kot očitno je, da sta se v nasprotju s stališčem občinskih svetnikov, ki so menili, da občina z umetnimi pregradami nikakor ne sme nekorektno posegati v tekmo za šentjurski trgovski prostor, vmešala Čokl in Malovrh s svojimi načrti, ki pa jih nihče ne pozna. Da nista na strani Akvonija in Ere, so ljudje takoj opazili, saj župana, ki je običajni slavnostni gost na vsaki »pasji procesiji«, ni bilo na spregled na Erini otvoritveni fešti, iz lastnih izkušenj (»Šentjurčan«) pa tudi vem, da pri varovanju lastnih interesov s podžupanom nista ravno preveč rahločutna.

Z Mercatorjem ali brez njega, v Šentjurju se začenja neusmiljeni boj velikih trgovskih hiš za tržne deleže. Kar je za potrošnike seveda pozitivno. Ker vse kaže, da je naše območje trgovsko že prenasličeno, veliki pa kljub temu ne odnehajo, je jasno, da gre za boj za dolgoročno prevlado, v katerem ne bo šlo brez žrtev. Ta hip je še popolnoma negotovo, kdo bo tisti, ki bo moral oditi, ve pa se, da bi o tem rada odločala tudi župan in podžupan. Kjer pa se v posle vpleta politika, je vse še veliko manj predvidljivo. Kakšne bodo končne posledice, na primer takrat, ko bosta na situ ostala le še en ali dva veletrgovca, je jasno: vse bomo plačali potrošniki.

IZ VSEBINE

Praznik občine Šentjur in KS Šentjur mesto	4
Kdo so odlikovanci?	5
Skromni na MOS	7
Občinske manipulacije z razpisi	8
Kaj bo ostalo od Tola	9
Test štirih največjih trgovin	12
Kdo se boji Ere	15
Kosovo: Potovanje v preteklost	19
Jezikanje Lucije in Pepce	30

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice
06000-0105036264

naslednja številka:

[torek]

[novice]

23. oktober 2001

Ob občinskem in krajevnem prazniku

Dan, ko se merita dalja in nebesna stran

Čeprav je letošnje leto eno izmed najbolj skromnih v zgodovini šentjurske občine, ne pomeni, da bi se morali odpovedati tradicionalnim prazničnim septembrskim dogodkom. Prav je, da si občani okrepimo svojo samozavest in svoj načeti optimizem ob obujanju spominov na svetlo preteklost, še bolj pomembno pa bi bilo, da bi se ob tej priložnosti morda korajžno soočili z nekoliko manj lepo sedanostjo in se z obema nogama poskušali postaviti na realna tla.

Laskave ocene naših voditeljev, v Šentjuranu sta se o uspehih na široko razpisala župan Malovrh in predsednik KS Šentjur Erjavec, so žal letos brez osnove. Namenjene so očitno le negovanju samozadovoljstva in pa seveda gostobesednemu EPP, s katerim poskušata zamaskirati svoj fiasko.

Niti občina niti KS - mesto se letos ne moreta pohvaliti z omembe vrednimi dosežki. Skoraj na prste dveh rok lahko preštejemo vse nove (drage) vodovodne priključke, popolno mrtvilo vlada ob železniškem nadvozu in na že pred leti načrtovanih pločnikih v Novo vas in Vrbno, mečkanje s spremembami dolgoročnega prostorskega plana občine resno ovira razvojne načrte podjetnikov, skromne investicije v družbene dejavnosti pomenijo le krpanje največjih lukenj, stečaj Tola nas je postavil na vrh lestvice nezaposlenosti, občinski E-šport za občinskimi blagoslovom drsi v podobno krizo, športno življenje nezadržno usiha. Zgolj podiranje znamenite nogometne ograje, ki je zrasla izključno ob neodgovorni podpori ljudi v občine, bo občino stalo več, kot ves njen vložek v šentjurski nogomet.

Naša gospodarska in družbena kriza sta načeli tudi politično stabilnost občine, ki se odraža v kaosu v občinskem svetu. Ta ni več v stanju sprejeti niti občinskega statuta, župan Malovrh in podžupan Čokl pa se držita na vrhu le s pomočjo razdeljevanja občinskega denarja, ubiranja bližnjic, strankarske poslušnosti SLS + SKD svetnikov in dveh ali treh "puckotov", ki se hranijo iz občinskih jasl. Afere z asfaltno bazo, Planinco, imenovanjem direktorja zdravstvenega doma, z nagajanjem Mercatorju, ustanavljanjem "Čoklove občine", trajni konflikti s študentsko mladino ter iskanje politične podpore v verskih čustvih občanov so le vrh ledene gore, ki se ji pravi kriza občinske politike.

Stanje v KS je odslikava krize na občinski ravni. Cvetlično urejanje mesta s pomočjo javnih del je eden redkih uspehov, s katerim se lahko pohvali Erjavčeva ekipa. Pa čeprav je pri ocenjevanju Turistične zveze Slovenije gladko pogorela. Pravzaprav sta ostala le še ognjemet in razkošna pogostitev v počastitev krajevnega praznika.

Iz kritike je potrebno izvzeti kulturno dejavnost, ki teče naprej brez resnejših pretresov. Razvejani pevski dejavnosti sta se opazneje pridružila "Anitino" Šentjursko poletje 2001 in aktivnost ŠKMŠ, napovedana monografija Šentjurja pa bi utegnila biti najodmevnejši letošnji dogodek.

Županov poziv k strpnosti in optimizmu ter Erjavčevo lepo mesto kot izziv sta bolj skromen uvod v praznično vzdušje. Ki pa naj bi kljub tem razsvetlilo našo vsakdanost in počastilo naše letošnje najzaslužnejše občane.

Slavnostna seja občinskega sveta

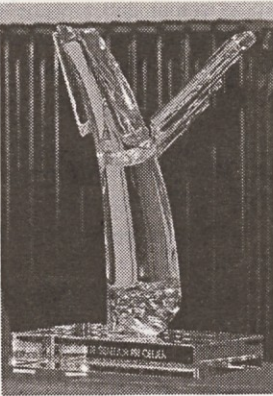
Zgodila se je zgodila ta petek ob 17. uri: godba na pihala na Mestnem trgu, kjer so izobesili celo

zastave (končno!), nastop ponkovškega »Sonca«, bogata okrasitev dvorane, podžupan Čokl kot napovedovalec, župan kot slavnostni govornik in zvezda dogodka..., vse v stilu pravega slavja.

Toda tudi brez senc ni šlo: obisk je bil povsem povprečen, celo sklepčnost občinskega sveta je bila morda vprašljiva, od številnih povabljenih gostov sta bila tu le dobjanski župan Salobir (Hvala bogu, da imamo občino Dobje!) in šmarski Čakš, drugi, vključno s šentjurskim ŠKMŠ, so praznik počastili s telegrami. Med njimi je bila tudi prva prejemnica novooblikovanega občinskega priznanja, kristalne Ipavčeve plakete v obliki ptice, Ana Jerič - Puser. Nekdanjih uglednih šentjurskih občanov in politikov, z izjemo Vinka Jagodiča, na občinskem prazniku praviloma ni. Ko praznuješ, ko imaš rojstni dan, te počastijo prijatelji... je razpredal župan Malovrh. Je Šentjur ostal brez prijateljev?

Priznanja Občine Šentjur pri Celju za leto 2001 so prejeli

Ipavčeva plaketa: Ana Puser Jerič
Predlagatelj: OO SLS + SKD Šentjur
Obrazložitev:

Gospa Ana Puser Jerič, rojena 21. 8. 1946 na Kalobju, je sopranistka, operna in koncertna pevka. Petje je študirala na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani in diplomirala leta 1971. Isto leto je debitirala v ljubljanski operi. V letih 1979 - 85 je bila članica

Komične opere v Berlinu, od tedaj je svobodna umetnica. Nastopila je v približno 30 vlogah, njen repertoar pa sega od Monteverdija do sodobnih skladateljev. Redno nastopa tudi pred slovenskim občinstvom. Gostuje na največjih evropskih opernih odrih in na Japonskem.

Zaradi njenih evropskih dosežkov na glasbenem področju in njene angažiranosti za razvoj njenega rojstnega kraja, smo prepričani, da je predlog utemeljen.

Pisno priznanje Občine Šentjur pri Celju: Dušan Kundih

Predlagatelj: KD A.M.Slomšek, Ponikva
Obrazložitev:

Gospod Dušan Kundih, rojen 21.8.1951 v Celju, stanujoč na Ponikvi, oblikovalec v Zlatarni Celje, je že 30 let izjemno aktiven v domačem kraju, predvsem na področju oblikovanja in izdelave plakatov, vabil, gledaliških listov, priznanj, plaket,

scen za proslave, nastope, igre. V pevskem zboru Oton Župančič je prepeval 15 let, v Ponkovškem oktetu pa 10 let. Več let je bil predsednik MPZ in Kulturnega društva, domači dramski skupini je umetniško naslikal veliko prekrasnih kulis,

vedno je pripravljen pomagati in v domačem kraju ni prireditve brez njegove pomoči. Poleg tega je član skoraj vseh društev in organizacij v domačem kraju.

Ker je Dušan Kundih izjemno spoštovana in cenjena osebnost, je priznanje zanj tudi spodbuda in zgled mladim.

Pisno priznanje Občine Šentjur pri Celju: Marko Šramel

Predlagatelj: SLS + SKD Šentjur
Obrazložitev:

Gospod Marko Šramel je kot dušni pastir prevzel

župnijo Slivnico pri Celju pred 4 leti. Ob sodelovanju vseh faranov, ki so ga sprejeli z odprtimi srci, je uspel preseči prejšnja potencirana in umetno ustvarjena nesoglasja med farani. Njegov duhovit značaj, prijaznost, sodelovanje na vseh področjih

družbenega življenja so v štiriletnem obdobju obrodili veliko sadov na duhovnem kot materialnem področju. G. Marko postavlja na prvo mesto poslanstvo dušnega pastirja, čigar prvotna naloga je zблиževanje ljudi, razumevanje in odpuščanje. Sadovi tega poslanstva so med drugim tudi omogočili poučevanje verouka v prostorih šole.

Slivniški farani so pod vodstvom g. Marka s svojimi prispevki in prostovoljnimi delom ter s pomočjo ustanove iz tujine in občine adaptirali župnišče in kaplanijo, obnovili zvonik in streho pri Sv. Heleni in Sv. Urbanu, vgradili nove orgle v farni cerkvi, obnovili vrsto božjih znamenj po vsej župniji in postorili še marsikaj za ohranitev cerkvene dediščine.

Pisno priznanje Občine Šentjur pri Celju: Franci in Sonja Videc, kozjereja in pridelava izdelkov iz kozjega mleka

Predlagatelj: Marko Diaci, občinski svetnik

Deset let so Vidčevi oddajali mleko v mlekarno Arja vas, zdaj pa že drugo leto predelujejo mleko v sire. Pri pridelavi mleka dosegajo ves čas zavidljive rezultate v kvaliteti in higieni. Pomemben je podatek, da Vidčevi dosegajo 800 litrov na kozo,

medtem ko je slovensko povprečje 600 litrov. Trenutno imajo na tržišču 4 vrste sira: Herman -

poltrdi sir v olivnem olju, Gurman - poltrdi kozji sir, Sonček - mehki kozji sir z dodatkom drobnjaka ali popra in Tincl - poltrdi kozji sir. Zanje so dobili različna domača in mednarodna priznanja (Gurman - bronasta medalja leta 2000, zlato priznanje na prireditvi Dobrote slovenskih kmetij na Ptuj, zlato priznanje v Avstriji; Sonček - zlato in bronasto priznanje na prireditvi Dobrote slovenskih kmetij na Ptuj).

Iz primera Videc je razvidno, da tudi z manjšo kmetijo, s pravo mero poguma in razdelano vizijo, lahko preživlja veččlansko družino.

Pisna priznanja Občine Šentjur pri Celju s knjižno nagrado:

Šereg Andreja iz Dolge Gore - OŠ Blaža Kocena

Katja Rajh s Planine - OŠ Planina pri Sevnici

Jasna Simnočič iz Trnovca - OŠ Dramlje

Andrej Frece iz Drobinskega - OŠ Slivnica

Nuša Peperko iz Zlateč - OŠ F. Malgaja

Anže Koren iz Šentjurja - OŠ Hruševce

Irena Brglez iz Šoštanja - KGŠ Šentjur

Pisno priznanje župana

Andrej Salobir iz Jelc - za opravljeno maturo z najvišjim možnim številom točk

F.K.

Praznik KS Šentjur mesto

Cveto v cvetju o cvetju

dr. Voga požel ovacije

Akademija

Najelitnejši šentjurski krajevni dogodek, svečana akademija ob mestnem prazniku, je zbrane v kulturni dvorani začel pripravljati na izid monografije Šentjurja, ki bo po videnem in slišnem stvar, ki bo na domačih policah imela častno mesto. Med pevsкими sprehodi po Sloveniji, skupnen stanju ob šentjurski himni "Domovini" in izvenprotokolni "Zdravici", je predsednik mestne KS Erjavec izluščil, da ima KS ob 33 milijonskem proračunu, od katerih jih porabi 24 za komunalno, v načrtu pa imajo delati na urejenem videzu naselja. Namignil je na problematiko družbene infrastrukture in na težave s prometom. Govor župana Malovrha je bil veliko krajši kot navadno, povedal pa je, da bo njegova bivša sošolka Ana Pusar Jerič nagrado Občine prevzela na novembrskih Ipavčevih dnevih.

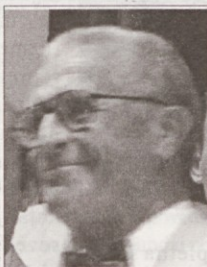
Akademija se je zaključila s polurnim nastopom pihalnega kvinteta Pan Ars, katerega član je tudi

domačin in član simfonikov RTV Slovenija Jure Hladnik.

Ognjemet po proslavi je dodobra našteplil spokojno ozračje, banket v gasilskem domu pa je zaznamovalo rezanje torte z grbom Šentjurja, ki sta ga družno izvedla "veliki in mali" župan.

Priznanja

Žal v pisarni KS Šentjur - mesto še v petek dopoldne ni bilo mogoče dobiti pisnih obrazložitvev za prejemnike priznanih, prav tako tudi ne, kdo je predlagatelj. Ali v KS res še nekaj ur pred podelitvijo nimajo nič zapisanega, ali pa se tudi oni grejo otročjo Čoklovo igro skrivnic z informacijami oziroma jih ljubosumno hranijo za "Šentjurčana"? Kdo bi vedel.

Jaka Tanšek

Na svečani akademiji smo videli, da je najvišje priznanje, kipec sv. Jurija, prejel dr. Gorazd Voga, zdravnik celjske bolnišnice, predvsem za uspehe na poklicnem področju, ob zahvali pa je izrazil misel, da nekoga, ki uspe v drugem okolju, doma ponavadi ne opazijo.

Listine KS Šentjur mesto so dobili: Jaka Tanšek za svoje dolgoletno pevsko udejstvovanje, Planinsko društvo Šentjur ob petdesetletnici delovanja in pa, presenetljivo, delniška družba Alpos, po obrazložitvi sodeč, predvsem za svojo poslovno uspešnost.

br, F.K.

Kipec Sv. Jurija v rokah dr. Voge

Kolumna

Trgovci z novci

Prihajamo v sklepno fazo privatizacij na slovenskem, ko se zaradi približevanja Evropi prodaja tako rekoč vse kar je v državni lasti. Razvpite prodaje (kraje) družbenega premoženja v devetdesetih letih, so le kaplje v morju 2281 milijard

tolarjev vrednega državnega premoženja, ki se bo razprodalo v bližnji prihodnosti. Ob tem smo priče, da se nova elita, ki se nahaja blizu vladajočega korita, obnaša kot na razprodaji, kjer je možno pod ceno kupiti vse. Kapital se seli v roke peščice posameznikov, ki bodo postali bogati za vse večne čase-for ever!

Da je tudi obrobje kozjanskega, malenkostno oplazil val kaotične tranzicije kapitala, se imamo zahvaliti občini Šentjur, ki ima v lasti 0,1 promile delnic GEOPLINA. V primerjavi z državo, ki je s 25 procenti največji posamezni lastnik GEOPLINA, smo komaj omembe vredni. Ker pa se je v zadnjih tednih pojavilo kar nekaj velikih evropskih plinarskih družb, ki jih zanima nakup Geoplina, ni bilo treba dolgo čakati na obisk trgovcev z novci. Na 22.seji občinskega sveta župan Malovrh seznanil svetnike o ponudbi Factor Banke, da za 35 mil. sit odkupi delež občine. Factor Banka je eden izmed partnerjev mednarodnega konzorcija Aktiva Group v večinski lasti Darka Horvata, ki ga nekateri uvrščajo v sam vrh novopečenih slovenskih bogatašev. Zelo blizu tej gospodarsko-politični navezi pa se pojavlja Rigelnikov Autocommerce v vlogi enega od lastnikov Factor Banke. Znano je, da želijo posamezniki za vsako ceno obdržati dobičkonosno področje energetike v slovenski (beri: svoji) lasti. Da je pri tem posredniška vloga Factor Banke zelo vprašljiva, ni potrebno posebno razlagati. Zagotovo jim pri tem malenkostno pomaga tudi naša občina (beri: župan), ki ne kaže prave volje, da bi s pogajanjem ponujeno ceno dvignil za par milijonov. Do sedaj so bili naši občinarji radodarno naklonjeni samo desno usmerjenim kupčijam, po tej pa vidimo, da tudi denar bivših tovarišev ne smrdi.

L. Žafran

strankamladihslovenije

SMS
www.sms-mladi.com

Občankam in občanom Šentjurja čestitamo za občinski praznik

Poslanec Marko Diaci in Stranka mladih Slovenije

Spet boj za šolarje

Prvi šolski dnevi so prinesli novi prevorski šoli prvo resnejšo krizo: trije prvošolčki, to pa je kar polovica letnega prirastka, je namesto v šolo na Prevorju šla v šolo v Lesično. Pravzaprav niso šli, kajti ponje je prišel kombi iz sosednje občine, če pa bi bili namenjeni na Prevorje, bi morali v šolo peš. Tako se je v prevorski šoli na prvi šolski dan zbralo vsega 14 učencev, kar je spodnja meja za oblikovanje dveh kombiniranih oddelkov. Ko bo, če bo, število učencev padlo še pod to mejo, bodo na Prevorju imeli le še en kombinirani oddelek za vse štiri razrede, kar naj bi pomenilo, da gre s šolo h koncu. In s tem tudi h koncu Prevorja kot enega izmed kozjanskih centrov.

Krajani, KS in šola so začeli biti plat zvana, sklicali so zbor krajanov - toda pogovarjali in prepričevali so se izključno enako misleči, kajti od »izdajalcev« iz Prevorskega Dobja, od koder hodi kar 11 otrok v šolo v Lesično, na sestanek ni bilo nikogar. Po odločnem posredovanju občine je ravnatelj Rudi Mestinshek naslednji teden tudi na Prevorju organiziral šolske prevoze - ali je zanje dobil od občine tudi poseben denar, kot je zahteval, ne vem - šolarji iz Dobja pa se kljub temu, da zdaj nanje sredi vasi čaka tudi slivniški kombi, vozijo v šolo v Lesično.

Zakaj v Lesično?

Miran Potočnik: »Pri nas ni bilo vprašanje kam. Dva starejša otroka že hodita v Lesično še od prej, ko na Prevorju ni bilo nove šole, in je bilo povsem normalno,

OŠ Prevorje

da je šel tja tudi najmanjši. Pa tam je tudi kompletna šola, ki je veliko bližje kot slivniška, kar ni nepomembno. Tudi drugače je naš kraj že tradicionalno bolj navezan na Lesično kot na Prevorje.

Gospa Gubenšek me je odpravila brez komentarja. Čisto nič ni hotela povedati. Mali Tilen, ki hodi v malo šolo v Lesično, pa mi je le zaupal, da gre v Lesično, ker je tam lepo in ker vsi hodijo v Lesično.

Helena Križnik mi je najprej lepo razložila vso šolsko zgodbo, nazadnje pa mi je odločno prepovedala, da bi kar koli napisal. Celo s tožbo mi je zagrozila, če bi me slučajno premamilo, da bi objavil njeno sicer povsem miroljubno in normalno zgodbo. Seveda jo ubogam, tudi brez grožnje bi jo, v resnici pa me je šele sedaj začelo zanimati, le kaj vse se dogaja v tej »vojni« za šolarje, ki je očitno večplastna in kot vse kaže tudi »nasilna«.

F.K.

Popraznične lementacije

Prazni(ki) praznega mesta

V časopisu, ki je pred vami, od časa do časa vržemo pogled na dogajanje v matičnem okolju.

Na splošno skozi leto število in pogojno kakovost dogodkov izpričujeta, da je šentjursko društveno življenje v vzponu. Vsa čast obstoječim zanesenjacom, ki se jim poleg naporenega preklapljanja TV kanalov da še malo pomigati..

Žal, ali pa tudi ne, je naneslo, da v teh poznih septembrskih dneh ni otvoritev kakšnih večjih investicij, ki bi jih lahko predali namenu. Svojim občanom je Občina Šentjur pri Celju za svoj - njihov praznik neverjetno pozornost. Hiteli smo na nastop domače godbe, takoj zatem pa so nas osrečili še s slavnostno sejo občinskega sveta. Skratka, odnos do prazničnega dneva občine s preko 18 tisoč žitelji je, če uporabimo najmilejši besednjak, vprašljiv. Da ne bomo delali prehude krivice; nekatera društva so izumila še tekmovanja za občinske pokale in res je, da tu Občina ne stoji križem rok, potem pa je tu zgodbe konec. Od bogokletnega bivšega praznika 18. avgusta nismo podedovali praktično ničesar.

Morda bi kdo porekel, da je prav, da naša občina, ki ječi pod bremenom brezposelnosti in ki ji katastrofalna struktura delovne sile ne more vlivati optimizma, ne razmetava denarja za reprezentanco. Ta teorija bi lahko vzdržala, vendar dvomim, da se pozvani domači akterji za svojo čast ne bi odpovedali honorarjem, kar se pa tiče drugih izdatkov, dejanja govorijo drugače. Rešitve seveda ni moč iskati samo v občinskem kupovanju spektaklov; sredstva za ognjemet na čast obeh slavljenk se da porabiti drugače in si zraven skonstruirati še nekaj medijske slave. Kot naročeno so pred kratkim praznovale nekatere bližnje komune, in ponekod so prav po zaslugi domišljenega in inovativnega programa pobirali bogate sadove.

Kaj pa mestna KS? Torej, aprila imamo prireditev, ki je vezana na krajevnega zavetnika in je v resnici prerasla v pravi praznik. Prireditev velikodušno organizira »velika sestra«. Kakršni ljudje, takšen kraj, bi porekli drugi. Kje je npr. »orng« turistično društvo, tip organizacije, ki v Šentjurju sosednjih okoljih

skrbi za dobršen del dogajanja? Za razliko od Občine, KS priredi podelitev v večjem okolju, krajani pa so vabljeni tudi na dionizični »after«.

Dvojnost praznika Občine in mestne KS učinkuje kot švercanje ene na račun druge. Rezultat je, da prebivalci vseh delov občine (razen pogojno na slavnostni seji občinskega sveta) skozi leto realno niso niti enkrat zbrani na skupni prireditvi splošnega značaja. Zakaj se to ne bi zgodilo na otvoritvi preurejenega središča Gorice? Za govornika(e) se nam vsekakor ni treba bati.

Nekaj načrtnosti je kljub vsemu bilo, občinski nagrajenci so se razveselili novooblikovanih priznanj, ideje za njih pa je Občina zbirala celo preko časopisa, tako da so tudi navadni prebivalci imeli možnost vplivati. Takšna praksa je pravzaprav simpatična in bi jo kazalo še kdaj preizkusiti, kajti drugače je z redkimi izjemami vse vezano na igro preračunljivih strankarskih elit.

Ustavimo se še malo pri terminologiji. Kje je sploh mesto Šentjur, bojda s preko 4000 prebivalci? Če table, ki nas ob cestah pozdravljajo v rojstnem kraju skladateljjev Ipavcev, okvirjajo naselje Šentjur, ki se je leta 1990 oklicalo za mesto, zakaj v KS mesto ne spadata Nova vas in Črnolica? Tamkajšnji prebivalci, čeprav živijo v Šentjurju - mestu, niso prebivalci mestne KS. Res je, da so razlogi za to v upravni zgodovini, vendar so kljub (pred)mestnemu življenjskemu okolju izenačeni z drugimi okoličani.

Konec koncev, tamkajšnji nemeščani tega mesta znajo povedati, da so še v »svinčeni« dobi bili zavrtnjeni poskusi vzpostavljanja infrastrukture, ki bi to veliko »spalnico« lahko dejansko naredilo za del Šentjurja, del mesta.

Iz opisanih primerov sledi, da tu nekaj nekako ne štima. Kako, zakaj, premislite bralci sami.

Bogdan Rahten

Šentjur skromen na MOS

Kot vse kaže, celjski obrtni sejem pretirano ne zanima niti šentjurskih podjetnikov kot tudi ne naših podjetniških asociacij, Obrtne zbornice in Lokalnega podjetniškega centra. Slednjih dveh vsaj meni na sejmišču ni uspelo odkriti, kar seveda ne pomeni, da sta morda le bila kje skrita. Njima in tudi tistim našim podjetnikom, ki sem jih nehote, ali pa morda tudi zato, ker niso bili dovolj opazni, prezrl na svojem ekspresnem obisku MOS, se opravičujem.

Splošni letošnji vtis je, da je celjsko sejmsko dogajanje bolj umirjeno, vendar še vedno dovolj živahno tako v kramarskem kot poslovnem smislu. Če pa po sejmišču tavate kot radovedno zijalo brez točno določenega cilja, potem je vsekakor preobsežen in rahlo dolgočasen.

Elba

V njihov razstavni prostor, velik 20 m², sem se takorekoč zaletel, kar pomeni, da je dobro lociran. Na prvi pogled ni nič posebnega, v času nekaj minut, kolikor sem porabil za razgovor in za čašo soka, pa se je za njihovim pultom zvrstilo kar nekaj resnih strank. Slavko Verbič in Koželj mlajši sta povedala, da sta z zanimanjem kupcev zelo zadovoljna, najbolj pa so na udaru še vedno peči na trda goriva in na olje. Resne

kupce usmerjata v trgovino v Šentjurju, kjer jim nudijo 7 - 10 % sejmskega popusta. Sprejemata tudi naročila za ogleda za inštalacijo ogrevanja, samo tisti terek dopolndne sta si zabeležila že okrog 10 takšnih strank.

Meja

V simpatičnem razstavnem prostoru, kjer ne moreš zgrešiti, da gre za jabolka in za sadje, me je prijazno sprejela Marjeta Kupec: »Ne, tu nič ne prodajamo, le informiramo in usmerjamo kupce. Največje zanimanje je vsekakor za ozimnico. Nič kaj posebno novega ne ponujamo, morda naj omenim zgodnja in okusna jabolka elstar, ki jih tudi delimo obiskovalcem, in pa novo embalažo za jajca«. Ena elstarka je končala tudi v mojem želodecu in moram potrditi, da je svojstvenega in prijetnega okusa.

Gruda - Jurmes

Na 50 m² razstavnega prostora so postavili svoj tradicionalni kozolec, vanj na vogalu namestili prodajno vitrino, več prostora pa so v ozadju namenili svojim poslovnim partnerjem in obiskovalcem. V primerjavi s sosednjim Straškovič razstavnim prostorom so bili kar bolj skromnega videza. Za prodajno vitrino je bila skorajda gneča, ljudje pa so kupovali izključno sendviče, ki s svojo ceno 280 SIT niti niso bili prehudo atraktivni.

G. Jost, ki me je pogostil z Jurjevim narezkom (poni - konjska salama, kozjanski prekajen vrat, šentjurski želodec, pečena riba...) in kozarcem imenske modre frankinje, je povedal: »Imamo sicer tudi prodajo, tudi z do 20 odstotnim sejmskim popustom, toda to ni posel, ki bi nam pokrival okrog 2 milijona teh stroškov. Gre nam bolj za

priložnostna srečanja s poslovnimi partnerji in za promocijo. Toda, ali bomo na naslednjem MOS še sodelovali, bo treba temeljito premisliti.«

Za sosednjo mizo so vneto razpravljali oba direktorja Tržan in Zupanc, komercialni Bregar, direktor KZ Šentjur Pušnik in še dva neznana gospoda, kar pomeni, da so vodilni Jurmesovci MOS vendarle vzeli zares.

Buco

V njegovem 50 m² velikem paviljonu, ki ga ne bi mogel opisati kot atraktivnega, je delala njegova kompletna »proizvodna« linija od sladoleda do bureka, sam šef pa je z zavihanimi rokavi vneto pripravljaval testo na eni od delovnih miz. Vse mize so bile zasedene, vsi so jedli burek, za pultom pa bi bilo za mesni burek treba čakati celo okrog 10 minut, zato sem se zadovoljil s sirovim. Cena 400 SIT in povprečna kvaliteta.

Buco je na sejmu očitno izvoljal odlično prodajno nišo, ko je svojo izključno gostinsko dejavnost umestil med razstavne paviljone. Na vprašanje, kako gre do posli, je povedal, da kar v redu in upa, da bo 1,2 milijona SIT, kolikor ga stane prostor, lahko pokrili.

Alpos

Alpos je imel na MOS kar dva razstavna prostora, v skupni izmeri okrog 70 m², torej največ od šentjurskih razstavljalcev, kovinsko pohištvo in trgovinska oprema pa očitno nista preveč vznemirjala mimohitečih strank. Tudi trije novi modeli vrtnih stolov jim niso vzbujali pretiranega zanimanja. Anton Martinčič, v kiosku s kovinskim pohištvom, je sicer zatrjeval, da so z odzivom strank zadovoljni, vendar pa ni bil prepričan, da se jim vložek v MOS tudi splača. Ampak za to oceno, je dejal, on ni pristojen.

Pri aluminijastih lestvah je bil Jože Mihelčič bolj odločen: »Pred leti smo tu veliko prodali, zdaj pa le še nekaj malega, pa čeprav dajemo do 20 % popusta in smo cenovno konkurenčni z malo višje postavljenim Steinerjem. Akcije v Merkurju, pa Mercatorju... nas tolčejo. Naša navzočnost na sejmu prihodnje leto je pod vprašajem.«

Avtohiša Mlakar

Jani Strašek je povedal: razstavni prostor nas stane okrog 1,5 milijona SIT in če nam ne bi Hyundai pokrival 70%, si ga ne bi mogli privoščiti. Računamo bolj na promocijo kot na prodajo. Z obiskom in zanimanjem sem zadovoljen, še največ ljudje gledajo Matrixa in Sonato.

Hrast - Jager s Proseniškega

V z vseh strani z lamelnimi parketi obloženim paviljončkom je tisti hip samevala Vesna Jager, ki pa je bila z MOS zelo zadovoljna. Svojih artiklov tam ni prodajala, toda sejem jim predstavlja odlično promocijo in bodo nanj tudi v prihodnje odločno računali.

Metalko - Bučar

Čeprav je Emil Bučar iz Prožinske vasi, ga nekako smatramo za »našega«. V 30 m² velikem in dobro preglednem razstavnem paviljonu, stal jih je okrog 600 000 SIT, sta bila oba z ženo, pred pultom pa so se obiskovalci kar vrstili, tako da se z njima nisem mogel kaj več pogovarjati. Njihov hit je aluminijasta kritina, zanjo sprejemajo naročila in dajejo predračune. Gospa Bučar je povedala, da imajo prodane že vse letošnje kapacitete in veliko tudi za naslednje leto. Z MOS in zanimanjem strank so zelo zadovoljni, posli pa jim tečejo boljše kot lansko leto.

F.K.

Po sledovih enega od javnih razpisov

Lahko bi bilo res

Zgodba se je pričela z ogorčenim anonimnim telefonskim klicem, po številki sodeč iz širšega celjskega območja. Podatki so bili dokaj precizni, številke navedene tudi v stotinah tolarja, kar pomeni, da je klical nekdo, ki je na javnem občinskem razpisu za oddajo del na vodovodu v Dramljah bodisi sodeloval, ali pa je vsaj dobro seznanjen s celotnim postopkom. Pa ne le s tem konkretnim, temveč tudi z drugimi podobnimi razpisi v Šentjurju in v širši celjski okolici. Zgodba je zelo zanimiva in čeprav je nisem mogel dokazljivo preveriti, je dovolj znamenj, da je resnična.

Na občini Šentjur - podatki niso za javnost Zgodba, ki bi lahko bila resnična

Prva pot mi je bila k Mariji Rataj, pristojni voditeljici občinskega oddelka za urejanje okolja in prostora. Povedala je, da razpisnih dokumentov, razen tistih, ki so bili javno objavljeni, ne morem dobiti, mimogrede pa mi je dobesedno potrdila nekaj osnovnih informacij iz anonimnega klica. Torej razpis je res bil, prijaviteli so se štirje izvajalci in ker je le eden od njih izpolnjeval vse pogoje, v skladu z zakonom posla niso oddali, temveč bodo v kratkem imeli nov razpis. Dobesedno je tudi ponovila predvidevanja anonimnega sogovornika, da bo novi razpis verjetno malenkost spremenjen, vendar ne toliko, da mu vnaprej izbrani izvajalec ne bi mogel brez težav prilagoditi svoje ponudbe. V tem pa naj bi bila tudi poanta cele zgodbe.

Hudournik in Mirko Kovač sta prestrašena, Vili Kolar prisega na zakonitost

Druga pot mi je bila k Hudourniku d.o.o. iz Celja, ki naj bi bil največji osmoljenec tokratnega razpisa. Edini naj bi dal popolno ponudbo, ki je dodatno bila še cenovno najugodnejša. Takoj so mi bili pripravljene razložiti svoje slabe izkušnje s šentjursko občino, tudi pokazati svojo dokumentacijo, toda dve uri kasneje je odgovorni uslužbenec ugotovil, da ima Hudournik z občino Šentjur odlične odnose in resnično prav nobenih problemov.

Poklical sem Mirka Kovača s Planine, ki je na razpisu tudi neuspešno sodeloval: »Ni šans. Na razpisu za drameljski vodovod smo res sodelovali, ne zanikam, da so razlogi za razveljavitev razpisa rahlo nenavadni, toda mi na kraj pameti ne pade, da bi se spuščal v spor z investitorjem, ker potem pa res ne bi imel nobene možnosti več na nobenem razpisu.«

Z Vilijem Kolarjem iz Vilkoграда sem se pogovarjal po telefonu. Po njegovem prepričanju je bila razveljavitev prvega razpisa povsem v skladu s predpisi. Tudi njihova ponudba je bila objektivno pomanjkljiva, ker niso imeli pogodbe s podizvajalcem in tudi ne natančnejšega terminskega plana.

Na celjskem območju je okrog 10 gradbenih podjetij, ki se srečujejo praktično na vseh javnih razpisih. Razen v Šentjurju. V Šentjurju naj bi se namreč že vnaprej vedelo, da bo cestna dela na razpisu dobilo praviloma celjsko cestno podjetje CMC, vodovodna pa Vilkoград s Proseniškega (ki se na drugih razpisih v regiji praviloma ne pojavlja), zato si konkurenti raje prihranijo stroške za prijavo na razpis. Samo revizorjevo poročilo, da ponudnik nima neplačanih dolgov, kar je nujna sestavina razpisne dokumentacije, na primer stane 120 000 SIT. Šentjurski razpisni pogoji pa naj bi bili tudi nekaj posebnega, saj v nasprotju z »normalnimi« razpisi, kjer je najpomembnejša cena, dajejo večji poudarek boniteti ponudnika, plačilnim pogojem in drugim podobnim zahtevam, ki razpisni komisiji dajejo več manevrskega prostora pri odločanju. Svojemu »favoritu« pa potem občina seveda lahko te posebne zahteve neopazno omili ali celo

preveč priljubljen. Gre za tako veliko razliko, da bi jo javnost, ki bi za to slej ko prej zvedela, verjetno bi se pritožil tudi kdo od ponudnikov, težko mirno požrla. Komisija se je torej močno potrudila, da je našla v predloženi dokumentaciji nekaj pomanjkljivosti, med njimi tudi pri Vilkogradu, in je razpis razveljavila. Na rešetu je namreč ostal kot edini neoporečni ponudnik le Hudournik, s katerim naj bi imeli občinarji slabe izkušnje, saj jim je zaradi pravnih pomanjkljivosti sesul vsaj že en razpis. En sam ponudnik pa je zakonit razlog za razveljavitev razpisa.

Nekatere ugotovljene pomanjkljivosti iz ponudb naj bi bile neobičajne in dobesedno privlečene za lase. Tako naj bi dva ponudnika izpadla, ker nista predložila potrdila carinarnice, da ji ničesar ne dolgujeta, kar naj bi bila povsem neobičajna zahteva, ki je pri drugih razpisih ni, tudi v tem konkretnem razpisu naj bi se pojavila tako bolj med vrsticami, tretji pa menda ni predložil pogodbe s podizvajalcem, kar naj tudi ne bi bil zadosten razlog za zavrnitev ponudbe.

Zakaj brez denarja in zakaj ravno Vilkoград?

Te naveze trenutno ni mogoče natančneje definirati, bo pa morda zanimiva tema za eno od prihodnjih akcij raziskovalnega novinarstva. Na to, da gre verjetno za nedorečene »druge« razpisne pogoje, kaže podatek, da ima občinski proračun za vodovod Dramlje v letošnjem letu zagotovljenih le 28 milijonov SIT, vrednost razpisanih del pa je kar enkrat višja, kar pomeni, da občina sploh nima zakonitega kritja za ta posel.

Ali gre že za priprave na lokalne volitve, ali pa je v ozadju spet podžupan Čokl, ki se je zlasti na območju, kjer ima tudi sam gorco, močno vodovodno angažiral? Kdo bi vedel. Ob takšnem skrivanju informacij, kot smo mu pričali na šentjurski občini, nam res ne preostane nič drugega kot le ugibanje in poslušanje »prestrašenih« anonimnežev.

F.K.

spregleda.

Zakaj razpis za drameljski vodovod ni smel uspeti?

Predvsem zato ne, ker je bil »programirani« izvajalec, to pa naj bi bil seveda Vilkoград, kar za 32% dražji od najugodnejšega ponudnika, celjskega Hudournika, ki pa v šentjurski občini nikakor ni

Ribiči za občinski praznik

Tudi ribe so morale nekaj žrtvovati v čast občinskemu prazniku. V soboto zjutraj se je kljub slabemu vremenu na tekmovalnih mestih pod Menhardom razvrstilo 18 najvztrajnejših ribičev, ki so pet ur vneto vihteli svoja orodja oziroma orožja. Po petih urah se je pokazalo, da ima RD Voglajna sposobno vodstvo: prvo mesto je osvojil predsednik Maks Stopar, ki je v svojo mrežo spravil 14 rib

oziroma v skupni teži 3,1 kilograma rib. Kot se spodobi, je bil takoj za njim podpredsednik Ervin Belak z 2,8 kilograma rib, na tretjem mestu pa se je znašel lanski ribiški car Boris Pustivšek.

Zaključek tekmovanja je bil v znanju zakuske, dveh muzikantov in pesmi. Ribiči so bili še posebno veseli predstavnika občine Edija Peperka, ki je najboljšim tudi podelil občinske pokale.

Kaj bo ostalo na Tolovem pogorišču?

Tolove zgradbe so vse bolj zapuščene, vse bolj samotne. Na vhodnih vratih visi le obvestilo, kdo izvaja varnostno službo, eden od varnostnikov se dolgočasi pred vratarnico, v vseh pisarnah skupaj so le še štirje nekdanji Tolovi delavci. Radko Pušnik, Tomo Tatarevič, Zvone Gradič in Franja Bračun so zadnji Tolovi »pogrebniiki«, uslužbenci stečajnega upravitelja Rudija Hramca iz Mozirja.

Okrožno sodišče v Celju je za 3. oktober razpisalo prvi narok za preizkus terjatev. O tem, kaj to pomeni, kaj se bo na sodišču zgodilo in kaj se sploh dogaja v Tolu, smo vprašali stečajnega upravitelja Rudija Hramca:

»Gre za prvi korak v smeri konca te stečajne zgodbe. Rok za prijavo terjatev je minil, skupaj je prišlo 255 prijav terjatev v skupnem znesku nekaj čez 400 milijonov SIT. Na prvem naroku preizkusa terjatev bom pojasnil, katere terjatve in v kakšni višini sprejemamo, upniki pa bodo tudi imeli pravico prerekanja naših predlogov. Največji upnik so bivši zaposleni z 227 milijoni SIT. Cenitev nepremičnin je že opravljena, vendar številki še nimam na razpolago, prav tako bo do naroka pripravljena tudi cenitev osnovnih sredstev, tako da bomo prišli pred sodišče z začetno stečajno bilanco, ki bo osnova za dražbo oziroma zbiranje ponudb.

Razprodaja gotovih izdelkov je več ali manj končana, ostalo je še nekaj zanemarljivo malega otroških copat, ki jih bomo verjetno podarili vrtcem. Ostalo je še morda za milijon SIT raznega materiala, morda za 3 do 5 milijonov SIT polizdelkov, za kar imamo že kupca. Iz konsignacije, iz Borovega, denar še priteka, iz te prodaje, tudi s popusti, pričakujemo še okrog 7 milijonov SIT. Do sedaj smo realizirali za okrog 40 milijonov SIT prilivov, kar pomeni, da bomo s skupno vsoto okrog 50 milijonov praktično dosegli popisno knjigovodsko vrednost zalog pred stečajem. Ta rezultat je presenetljivo ugoden in je posledica tako resnega dela celotnega tima, pravih prodajnih prijemov in stečajne psihoze med kupci. Vse kaže tudi, da Tolov program le ni bil tako slab, še zlasti otroška obutev je, po moji oceni, bila na visoki ravni. Res je sicer, da je bila že ob koncu poslovnega leta vrednost zalog zmanjšana za okrog 30%, toda kljub temu so doseženi izkupički presenetili. Iz tega naslova bo po odbitku stroškov stečaja, računam, da bo šlo za okrog 15 milijonov SIT, le ostalo okrog 35 milijonov SIT.«

Ali to pomeni, da se bo s stečajno maso lahko pokrilo večino dolgov?

»Ne, to ne, pa čeprav je Tolova lokacija tržno zelo zanimiva. Toda tu so še nedorečene težave z denacionalizacijskim zahtevkom Zdolskovich; v kolikor bo prišlo do lastniške delitve Tolovega kompleksa, menim, bo cena nepremičnin bistveno nižja, kot če bi bile ponujene v prodajo kot celoto. Morda se bomo v

tem smislu pogovarjali tudi z denacionalizacijskimi upravičenci. Kljub temu imamo za nepremičnine že resne kupce iz ožjega celjskega območja. Težje bo s prodajo osnovnih sredstev. Gre res za že nekoliko zastarelo tehnologijo, toda tudi zaradi nezanimive

Poslednji Tolovci

proizvodnje na trgu za tovrstno mehanizacijo ni pričakovati večjega zanimanja. Po moji oceni bo mogoče pokriti vsega morda le do polovice vseh terjatev.«

Torej ni nobene možnosti za vnovični zagon Tolove proizvodnje?

»Ne, nimamo nobenega takšnega ponudnika, ki bi se zanimal za Tolo kot celoto.«

Kdo bodo tisti Tolovi upniki, ki se bodo za svoj denar obrisali pod nosom?

»Vrstni red poplačil je takšen: hipotekarno zavarovani upniki, zaposleni in nazadnje navadni upniki. Upal bi reči, da so pod vprašajem že izplačila zaposlenim, za navadne upnike pa verjetno ne bo ostalo nič.«

Prav gotovo imate sedaj dovolj dober pregled nad poslovnim dogajanjem v Tolu in lahko ocenite, kaj se je v Tolu pravzaprav dogajalo, bi bilo mogoče stečaj preprečiti, kdo je kriv za stečaj, zlasti še v kolikšni meri gre za krivdo nadzornega sveta, zoper katerega je menda sindikat napovedal celo tožbo? Šepetalo se je tudi o namernem stečaju?

»Tudi sedaj je težko biti pameten. Nad Tolom je že dalj čas visel Damoklejev meč hipotekarnih kreditov,

iz bilanc pa je lepo razvidno, da je kritični moment nastal pred dobrim letom z neustrezno kapitalno strukturo, ko so pričeli s kratkoročnimi viri pokrivati stalna sredstva. Ne bi rekel, da tega nadzorni svet ni opazil in da ni ukrepal. Ukrepal je, iskal je tudi novo upravo, toda ni šlo. Sposobnih kadrov na cesti seveda ni bilo mogoče najti. To je v določeni meri pokazal tudi obupni poskus z zadnjo direktorico. Sam direktor firme ne more rešiti, širše vodstvene strukture pa Tolo enostavno ni imel. To je bila Tolova največja hiba. Če seveda izvajam splošne neugodne trende v obutveni branži. Z dodelavnimi posli Tolo ni mogel preživeti, za plasma svojih kolekcij, rekel bom, da je zlasti otroška obutev bila očitno na visoki ravni, pa ni imel lastnih sredstev. Ko so samo v zadnjem polletu pridelali več kot 100 milijonov izgube, rešitve praktično ni bilo več. Brez velikega razumevanja države, ki ga pa male firme brez pravih političnih in drugih povezav nikoli niso deležne, in brez velikanskega odrekanja zaposlenih, firme nikakor ne bi bilo mogoče rešiti. Tudi s prislilno poravnavo ne.

Mislím, da bi o odškodninski odgovornosti nadzornega sveta težko govorili. Za pravočasni stečaj je lahko odgovorna izključno uprava. Ampak te zadeve so v pristojnosti lastnikov.«

O namernem ravnanju nekaterih v škodo Tola seveda ne morem ničesar reči. Nič kaj takega ni videti.«

Kakšna bo usoda občinskega denarja, vložnega v Tolo? Menda gre za okrog 25 milijonov SIT.

»Gre za jamstvo, ki ga je Krekova banka že realizirala. Po mojem mnenju se je občina temu denarju zavestno že vnaprej odpovedala.«

Se v Tolovih halah še kaj dogaja?

»Skoraj nič več. Vse smo popisali, zložili, odpeljali okrog 30 kontejnerjev raznih odpadkov, štirje zadnji zaposleni delavci še urejajo dokumentacijo, sodelovali bodo pri ogledih, dražbah..., še ta teden bomo tudi prešli z osebnega na tehnično varovanje. Naša želja je, da zadevo čimprej zaključimo. Upam, da do konca leta.«

F.K.

Z izleta po Kekčevi deželi

Autobus otrok in spremljevalcev je v sredo, 29. 08. 2001, veselo in zadovoljno pel, ker so imeli čudovit zaključek počitnic.

Zjutraj so se zbrali na avtobusni postaji v Šentjurju in se odpeljali proti Gorenjski. Vso pot so radovedno opazovali nove kraje, hribe, potoke, reke... Kratek postanek na Brniku je bil dovolj, da so se napolnili žlečički s hrano in pijačo iz nahrbtnika.

V Kranjski gori pa so jih po skrivni poti pripeljali v Kekčevo deželo. Srečali so se s teto Pehto, Kekcem, Brincljem ter Bedancem in z njimi preživeli nepozabne trenutke, polne navdušenja, pa tudi strahu. Teta Pehta je skuhalo okusne ajdove žgance z mlekom. Oči pa so otrokom zažarele, ko so izvedeli za Kekčevo skrivnost. Ko so se poslovili, je za njimi še dolgo odmeval vesel Brincljev vrisk in zvonce krav, ki so se pasle v neposredni bližini.

Sonce se je nagibalo proti zahodu, ko so se skozi zelence in mimo Planice vračali domov. Ker pa je v denarnicah še nekaj denarja, so se skupno odločili, da ga pustijo pri McDonald' su v Domžalah.

Mladi udeleženci ter starši vedo, da je organizator izleta DPM Šentjur in se zahvaljujejo vsem, ki so izlet organizirali in izvedli. Zahvaljujejo se tudi

spremljevalkam: Šporn M., Bebar D., ter Lesnika T.. Šofer in spremljevalke pa so povedali, da tako pridnih otrok že dolgo niso spremljali.

In kaj so povedali udeleženci izleta?

Mojca (11 let) - Današnji izlet mi bo v nepozaben spomin. Lepo je bilo, ko je Pehta delila žgance in ko smo pregnali Bedanca in rešili Brinclja.

Ester (9 let) - Meni je bilo najbolj všeč, ko smo Bedanca videli in, da sem lahko šla v Brincljevo kletko.

Miha (8 let) - Najboljše je, da je Kecek izdal svojo skrivnost in Brinclja rešil iz kletke. Kecek je pokazal grobek od psa Volka. Uroš (10 let) - Meni je bil všeč izvir v Zelencih in skakalnica v Planici. Za jest je bilo dobro.

Diana (9 let) - Na izletu smo se imeli fino, učiteljice so bile zelo prijazne. Všeč mi je bilo, ko je Kecek pokazal skrivno pot in ko smo videli Brinclja..

Eva (10 let) - Všeč mi je bilo, ko smo šli na Zelence in pri skakalnici. Imela sem se lepo in upam, da še bo veliko takih izletov.

Tamari, Zali, Blažu, Domnu, Luciji, Tilnu, Andražu in Roku pa je bilo zelo »fajn«, ker so videli Kekca, rešili Brinclja pred Bedancem...

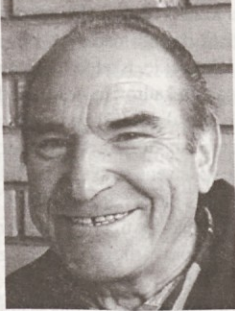
Marko L.

Anketa

Kako bi Šentjurčani opravili s teroristi?

Teroristični masaker v New Yorku je močno vznemiril vso svetovno javnost; menda ni bilo med nami nikogar, ki ne bi cele ure presedel pred televizijo in se tako ali drugače osuplo spraševal, kako je to mogoče. Potem pa se je počasi pozornost obrnila od tisočev nedolžnih žrtev k maščevanju, ki ga je napovedala mogočna ameriška država in mnogi so se začeli spraševati, kako naprej. Je mogoče nasilje iztreti z nasiljem? Ali ne bodo na udaru spet predvsem druge nedolžne žrtve? Je prav, da se svetovni red ureja iz ZDA, po njihovih normah? Kaj sploh narediti?

Stane Šumej iz Šentjurja:

Nekaj je gotovo treba narediti, toda zadeva je zelo delikatna. Vsekakor je treba najprej natančno ugotoviti, kdo so krivci, kje so vzroki, potem pa premišljeno in preudarno ukrepati. V Ameriki imajo takšno demokracijo, ki dopušča tudi takšne

nečloveške ekscese, zato je normalno, da bodo najprej morali korigirati svoj notranji red in zaostri kontrolo nad državljanji, kako pa naj ravna Amerika navzven, ali ima pravico posegati tudi v druge države, če ne bodo sodelovale z njo, pa je težko reči. Dejstvo je, da je Amerika kot svetovna velesila nekako izzivala ostali svet, zlasti še zaostale narode, zato tudi takšne frustracije. Bombardiranje Beograda ni bilo na mestu, morebitno bombardiranje Kabula, ker ne bodo pristali na izročitev domnevnih teroristov, pa je lahko tudi podobno vprašljivo. Res ne vem, kaj je prav.

Ferdo Pušnik s Kalobja:

Popolnoma podpiram ZDA in Busha, pravica se mora najti, teroriste je potrebno poiskati kjerkoli na zemeljski obli in jih kaznovati. Če ne bodo sedaj prišli z njimi na konec, ne bo nikoli več miru. Amerika kot nesporni vladar sveta ima pravico in nalogo, da to naredi. Če bo treba,

morajo iti tudi v Afganistan in jih uničiti, pa čeprav tudi brez nedolžnih žrtev gotovo ne bo šlo.

Kje so vzroki za takšen teror, ne morem reči, nisem toliko upoznan s temi stvarmi, toda nek red mora biti in takšnih dejanj svet nikakor ne sme dopuščati. Le Američani lahko to uredijo in jaz jih pri tem v celoti podpiram.

Mirica Jazbec iz Šentjurja:

Ne drži, da se nasilje z nasiljem zbija, saj se iz tega rodi le še večje nasilje. Vse je še kar v redu, dokler ne začnejo pobijati nedolžnih ljudi v vojnah in napadih. Menim pa, da bi se proti teroristom že moralo kaj ukreniti, ampak tako, da ne bi trpeli nedolžni ljudje.

Povračilni ukrepi bi morali biti zasnovani bolj na diplomacijski in ekonomski ravni. Glavni krivci pa izločeni in tudi drugače obravnavani.

Menim, da ima Osama Bin Laden glavno vlogo pri napadu. Vsekakor ne sam, ampak s pomočjo določenega kroga pomočnikov.

Ljudje, ki so se teroristom na letalu, ki naj bi bilo namenjeno na Belo hišo, uprli, si po mojem mnenju zaslužijo priznanje narodnih herojev.

Za konec pa bi dodala le še to, da ko je enkrat brezumen napad izveden in je veliko smrtnih žrtev, nima pomena, da bi pripomogli še k več smrtnim žrtvam, saj jih ne moremo obuditi.

Manja Jazbec iz Šentjurja:

Mislím, da bi ZDA, preden napade nazaj, morala najti pravega krivca. Kar se pa tiče tega, da ZDA in Afganistan grozita državam, ki ne bodo potegnile z eno ali drugo, da jih bodo napadle, pa je najbolje ostati nevtralen. V ZDA mislijo, da lahko poveljujejo celemu svetu, ampak ne. Najprej naj postanejo vzor.

Jaz tistim, ki so se uprli teroristom na letalu ne bi dala priznanja za nekakšne heroje, ampak kakšno drugo priznanje. Priznanja za narodne heroje pa jim ne bi dala, ker so se heroji v zgodovini morali veliko bolj potruditi in mnogo več prestati, da so si prislužili to priznanje.

Andi Prevotnik iz Šentjurja:

Absolutno sem proti terorizmu, kajti ne glede na cilje zaradi njega trpijo največ nedolžni ljudje, toda te vojne, ki so jo napovedale ZDA, da bi celo napadle Afganistan ali katero drugo državo, pa ne podpiram. Tu bi šlo za maščevanje, kjer bi spet padle nedolžne

žrtve. ZDA, ki se grejo svetovnega žandarja, naj delujejo politično, naj se s svojimi dragimi tajnimi službami infiltrirajo v teroristične organizacije in bolj prefinjeno obračunajo z njimi, predvsem pa naj uredijo svojo notranjo kontrolo.

Dilema je dilema, ali svet potrebuje takšnega svetovnega žandarja? ZDA navadno pridejo s silo, vse sesujejo, razorozijo, potem pa kot mirovniki prodajajo orožje. To je način, ki ga vsaj pol sveta nikoli ne bo podpiralo. Slovenci takega žandarja ne rabimo, kot vse kaže, pa ga svet potrebuje. Sicer pa naj si s tem, kako bo prišel na kraj s teroristi, beli glavo Bush.

T.B. In F.K.

Tudi tragedija v New Yorku nas ni premaknila

Na osebni ravni smo bili prav gotovo vsi šokirani, ko pa je bilo našo prizadetost potrebno pokazati tudi navzven, smo Šentjurčani spet odpovedali. Kako je v naših javnih ustanovah minil 14. september, svetovni dan žalovanja in solidarnosti z žrtvami teroristov, nimamo podatkov, toda skoraj bi si upal trditi, da ne posebno množično.

Zastav spet ni bilo!

Tokrat smo v mestu Šentjur našli le 6 žalno izobešenih zastav: na občini, policiji, obeh šolah, Alposu in Centru za socialno delo oziroma na ŠN. Vsi drugi so odpovedali, vključno s KS, preverjeno tudi podžupan Čokl.

Špoštovani občani in občanke!

**Ob prazniku občine
Šentjur pri Celju
24. septembra,
dnevu, ko so bile
leta 1539 podeljene
trške pravice
Vam iskreno čestitamo
z željo, da strnemo vrste
za napredek in blaginjo
naše občine.**

ČLANI
OBČINSKEGA SVETA
in ŽUPAN
OČINE ŠENTJUR PRI CELJU
Jurij Malovrh
s sodelavci.

Špoštovani krajanji in krajanke!

*Iskreno Vam čestitamo ob prazniku
Krajevne skupnosti Šentjur - mesto
ter se Vam zahvaljujemo za vaš trud
pri sooblikovanju videza
in prijaznosti našega mesta.*

Florjan Cveto Erjavec, predsednik
in člani Mestnega sveta KS Šentjur-mesto

Poskusni test štirih največjih

V Resevno, Keo, Ero ali k Jagru?

Glede na to, da je ponudba med živilskimi trgovinami na Šentjurskem vse bolj pestra, smo tokrat sklenili poskusno testirati po velikosti prve štiri. Poleg cen smo se ozrli po parkirišču, ocenili ustrežljivost in prijaznost osebja, zmerili pa smo tudi čas, ki smo ga porabili čakajoč v vrsti pri blagajni. Našo akcijo smo izvedli v soboto dopoldne, torej v terminu, ki je po nekakšnem nepisanem pravilu rezerviran za družinske nakupe.

Blagovnica Resevna, Šentjur

Nekoč osrednja - nekateri menijo, da je to še danes - šentjurska trgovina si je pred časom nadela modernejši videz. Med policami je dovolj prostora, kar omogoča normalno srečevanje strank, tudi kadar so te »motorizirane« z vozički. Ob desetih dopoldne je bila gneča precejšnja, toda kakšnih večjih zastojev nismo zasledili.

Artikle, katerih cene smo iskali, smo našli brez težav, kar priča o dobri in racionalni razvrstitvi blaga. Prijaznost osebja smo testirali s povpraševanjem po čokoladi s celimi lešniki, ki nam je bila urno pokazana.

Sobota dopoldne je očitno trgovinski »prime time«, tako da so v Resevni delale vse tri blagajne, vrste čakajočih pa so bile relativno dolge. Mi smo od vstopa v vrsto, do izročitve računa prijazne blagajničarke, porabili 4 minute in 9 sekund.

Parkirali smo na prvi pogled krepko polnem parkirišču za Blagovnico, mesto za našega konjička pa smo kljub vsemu brez večjih težav našli že v prvem poskusu.

Supermarket Jager, Hruševce

Tudi parkirišče pred Jagrom je bilo zelo polno, naša »limuzina« pa je izkoristila odhod svojega brata. V supermarketu je bilo podobno število ljudi kot v Resevni, blagajničarka pa nas je kljub zaposlenosti prijazno pozdravila že ob prihodu.

Prostora med policami je dovolj, nekaj težav pa smo imeli z iskanjem alpskega mleka, ki se nahaja na popolnoma drugem koncu trgovine kot ostali mlečni izdelki. Ampak ob hitri pomoči ene izmed prodajalk nam to ni vzelo preveč časa. V Jagru imajo samo dve blagajni, kar ob povečanem številu kupcev pomeni nekoliko daljše čakanje. Nam je bil račun izstavljen v 6 minutah in 31 sekundah. Pri blagajnah so na voljo prijazni fantje, ki pomagajo kupcem znositi blago v avtomobile.

Era

Najnovejša šentjurska trgovina je bila polna, kakor velja tudi za nemajhno parkirišče pred in okoli Akvonija. Parkirati pa se je z nekaj sekundnim čakanjem vendarle brez težav dalo.

Notranjost je urejena in osvetljena po zadnjih krikih opremljevalske mode. Torej, prijetno in pregledno, površina pa je racionalno izkoriščena. Naše artikle smo poiskali brez težav, trgovka pa se tudi ni pustila ujeti na limanice s čokolado in me je takoj pospremila do prave police. Glede na to, da je bila ob našem obisku Era odprta šele en teden, je

Cene

Na podlagi artiklov, ki smo jih izbrali v našem testu, je težko sklepati o ugodnosti posameznih trgovin. Opozoriti je potrebno, da so v Resevni imeli samo banane prve kakovosti, medtem ko smo v Jagru in Kei zasledili le drugi kakovostni razred, v Eri pa so bile v akciji. Zato tudi takšna neprimerljiva

razlika v ceni. Podobno velja za sladkor. V Resevni nismo našli »ormožana«, ampak ugodno ponujajo sladkor v polnitvi dobavitelja. Na drugi strani v dveh trgovinah niso imeli »svoje« polnitve, v Eri pa ponujajo obe verziji.

Sicer pa smo opazili, da vse obiskane trgovine nekatere izdelke ponujajo v akcijah, ki so tudi primerno označene. Na podlagi šestih izdelkov je težko govoriti o dragi in poceni trgovini. Trgovci pač svoje marže razporejajo zelo različno in spretno ter jih skušajo »skriti« za fasado »ugodnih cen, akcij, modrih nakupov.« Tudi iz tega

razloga tokrat nismo izračunali skupne cene naše nakupovalne košarice.

Komentar

Drastičnih razlik med štirimi obiskanimi trgovinami ni. Vse so opremljene na visoki ravni, zaposleni so prijazni in uslužni. Po našem mnenju so tudi praktične razlike v cenah pri večjih nakupih minimalne. Trgovina je dandanes že »znanost« in praktično gre za boj, ali če malo pretiravamo, mesarsko klanje, v prepričevanju ljudi, kako zelo je njihova prodajalna poceni. Enostavno povedano, gre za moč reklame, kjer so v igri predvsem psihološki učinki. Če malce bolj podrobno pogledate reklamne kataloge, ki polnijo vaše nabiralnike, vam bo vse jasno!

Če bi sklepali po obisku, bi lahko rekli, da vse trgovine, ki smo jih vključili v naš poskusni test, prav lepo živijo. Večina čakajočih v vrstah za blagajne je imela polne vozičke, torej je šlo za redno tedensko »fasanje«. Seveda se postavlja vprašanje, kakšen promet imajo posamezne trgovine ob delavnikih in še posebej v podaljšanem delovnem času, recimo v ponedeljek ob 20.30 uri. O tem pa kdaj drugič...

L. H.

bilo v njeni ponudbi nadpovprečno število akcij, prikupna mladenka pa je predstavljala še kozmetično kolekcijo.

Odlično rešen imajo tudi sistem z blagajnami, saj so na prostoru, kjer sta drugje dve blagajni, v Eri kar štiri. Temu primerna je tudi kratka čakalna doba, saj smo strošek za svoj nakup poravnali v rekordnih dveh minutah in dveh sekundah.

Kea Lokarje

Zdi se, da je parkirišče pred Keo takorekoč vedno polno in tudi tokrat ni bilo nič drugače. Kljub vsemu pa smo našega »prevoznika« brez težav pustili na razširjenem parkirnem prostoru za trgovino.

Trgovina je bila zelo polna, vrsta pa pri vseh blagajnah. Njena notranjost je primerno osvetljena, med policami je dovolj prostora. Tudi v Kei smo na hitro izbrskali naše artikle, »napadli« s čokolado s celimi lešniki tudi mimo hitečega trgovca, ki pa se ni pustil motiti in nam je mimogrede pokazal polico s sladkimi dobrotami.

Zelo hitro smo prišli tudi na vrsto za plačilo, naša štoparica je pokazala 2 minuti in 31 sekund. Tako kot pri Jagru, tudi v Kei pri blagajnah dežurajo uslužni fantje, ki vsakemu kupcu ponudijo pomoč.

	Alpsko mleko Lj. mlekarne, 0,5% mašeebe, 1 liter	Lešnikova eokolada Milka "Hazelnuts", 100 gramov	KristalniSladkor"Ormož", 1 kg	Banane, 1 kg	Laško pivo,"Zlatorog" 0,5 l,steklenica	Surovo Maslo 1.kvalitete,Lj. mlekarne,250 gramov
BlagovnicaRESEVNA	178,00	174,00	169,90*trgovinsko pakiranje	275,00	164,90	305,00
Supermarket JAGER	179,00	159,90	178,90	148,80*II. kvaliteta	154,90	259,00
KEALokarje	185,00	159,00	169,90	149,00*II. kvaliteta	158,90	299,00
ERA	159,90	168,00	183,00	149,20*vikend ponudba	149,00	289,30

JAGROS d.o.o.

TRGOVINE JAGER

Telefon: 747 23 50

SUPERMARKET ŠENTJUR

VITAMINSKI INSTANT NAPITEK

CEDEVITA

OKUS POMARANČE

NETO: 1000 g

ZA 13 L

ČAJNICA

CEDEVITA 1kg 999,90

9 VITAMINOV

Kava Barcaffé 1kg cela

1.288,00

barcaffé

mešanica pražene kave v zrnu

neto 1000 g

DROGA

JOŠT

Sir Jošt 1kg

999,90

iska

Tuna Iska 185g

179,90

FISCH-STÜCKE
FERTIG IN PFLANZLICH

ORIGINAL QUALITY

FRUTTO

ORIGINAL QUALITY

NOVO FRUTTO OLJE JAGER

Olje Frutto 5l

899,90

OZIMNICA

Čebula 10kg

699,00

Gorenjski krompir

UGODNO!!

Mortadela 1kg

1.288,00

Sardine srce 125g

99,90

Shrimpex

Start

Akomulator Topla 97Ah

10.990,00

Sveže zelje

AKCIJA

Jabol. sok DAN 2L

199,90

Frutto cola 1,5L

99,90

NA ZALOGI MARMORNI PESEK ZA GROBOVE

ETAŽA S TEKSTILOM

Bogata izbira oblačil!

FRUIT OF THE LOOM

Zarnice 10/1

599,90

Set svec 6/1

649,90

4 x kapelca+2 x karla

Stedilnik na trdo gorivo INOX 90 cm

78.990

AKCIJA: sp. nogavice 5/1

799,00

Plinska peč Corona 18.990

Corona

Sesalec Corona 1300

13.990

Ponudba velja do prodaje zalog. Vse cene so v SIT za 1 artikel, slike izdelkov so samo ilustrativne. Za možne napake v tisku se opravičujemo in za njih ne odgovarjamo!

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

**TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO,
ELEKTROMATERIALOM IN VODOVODOM**

SEJEMSKJE UGODNOSTI za nakup:

ELEKTRO, VODOVODNEGA in MATERIALA ZA OGREVANJE

do 29.9.2001

- OGREVANJE
- VODOVOD
- ELEKTROMATERIAL
- ELEKTROINSTALACIJE
- KLIMATSKE NAPRAVE
- HLAJENJE

Za dodatne
informacije
smo Vam na
voljo na tel.:
03 / 57 41 151 ali
031 / 33 64 59

Slike so simbolične.

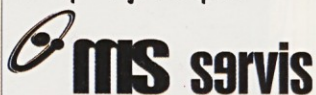
SIDDHARTA

SIDDHARTA

ŽURDOV, MUDDY RIVER

Kulturni dom Šentjur
26. oktober 2001

Predprodaja vstopnic

Kvedrova 26 (zeleni blok pri vrtcu)
pon-pet 11-15; tel 749 11 50

**Cena vstopnic
v predprodaji**

člani ŠKMŠ 800 SIT
ostali 1000 SIT
na dan prireditve
člani ŠKMŠ 1000 SIT
ostali 1200 SIT

Pizzerija - Špagetarija

Macarena Šentjur

Makarena d.o.o., Tovarniška 22, Zreče

**NOVE,
DRUGAČNE,
ŠE BOLJŠE
PIZZE!**

**Drofenikova 3, Šentjur
V prostorih LIPE
(nasproti KEMOPLASTA)**

Delovni čas:
PON.-ČET: 9.00-22.00
PET. & SOB: 9.00-24.00
NED. & PRAZ.: 12.00-22.00

PONUDBA

MALICE od 10.00-13.00

- PREKO 20 RAZLIČNIH VRST PIZZ
- ŠPAGETI, TORTELINI, RAVIOLI
- NJOKI, LASAGNE
- RIŽOTE
- LIGNJI
- SLADICE
- SOLATNI BIFE

**OB VIKENDIH
PARTY PRESENEČENJA**

HALO PIZZA
tel.: 03/749 12 10

PON.-ČET:
9.00-22.00
PET.&SOB.
10:00-23.00
NED.&PRAZ.
12.00-22.00

Trgovci med seboj

Kdo se boji Ere

Šentjurska trgovska ponudba je vse bolj pestra; Resevni, Lipi, Kei, Akvoniju, Jagru, Seliču in Goležu se je z opazno otvoritvijo svoje prodajalne v Akvonijevem kompleksu na male maše dan pridružila še velenjska Era, Mercator pa je tudi tako rekoč pred vrati. Ali to pomeni, da naša občina predstavlja še vedno ugodno trgovsko nišo, ali pa so se veliki trgovci morda malo zaleteli v svojem osvajanju prostora? Za šentjurske potrošnike to seveda ne more biti slabo, toda kako bodo prodor velikih preživeli domači trgovci in pri njih zaposleni delavci? Kako ocenjujejo položaj šentjurske trgovine v novih razmerah in kako se pripravljajo na spopad z velikim, smo vprašali naše največje trgovce.

**Franci Zupanc,
Akvonij:**

Niša vsekakor je, celo kozjansko je še trgovska niša, ker še ni dovolj kvalitetno pokrito, zato ne bi rekel, da so se veliki trgovci zaleteli. Seveda je pa tudi res, da trije veliki na področju živil sistematično osvajajo

slovenski prostor in kot vse kaže, si bodo izključno oni slej ko prej razdelili tudi šentjurski trgovski kolač.

Ne, prihod Ere za nas nikakor ni problematičen, celo nasprotno, mi smo jim šli na roko in smo jim v resnici omogočili enostaven prodor na šentjursko tržišče. S svojo ponudbo nam ne konkurirajo, prej bi rekel, da jo dopolnjujejo, zato oboji računamo na ugodne sinergijske učinke, zlasti pri skupnih nastopih na vhodni strani, pri dobaviteljnih, bankah. Za nas pa je še bolj pomembno, kar bistveno, bi rekel, da smo s prihodom Ere spremenili trgovsko podobo Šentjurja, da smo prestavili trgovski center za 500 metrov bolj na jugovzhod. Ko bo sem prišel še Mercator, po govoricah sodeč naj bi se to zgodilo spomladi, bo ta kompleks še pridobil na svojem pomenu, zato si njegov prihod samo želim. Danes ni več čas za kakršno koli umetno zapiranje tržišča.

Kaj se bo dogajalo v šentjurski trgovini, se ve. Konkurenca je neizprosna, toda vedno zdrava, zato bodo šentjurski potrošniki samo pridobili, trgovske hiše pa se bodo morale hitro prilagajati in tekmovati. Na vso zadevo gledam s športnega stališča, da pač boljši ostanejo na igrišču. Naše prednosti nasproti velikonom so predvsem v večji prilagodljivosti, poznavanju domačega tržišča, v večji angažiranosti, prijaznosti, razvijanju strank... Seveda tudi v povezovanju. To slednje še ni povsem dozorelo, toda delamo na tem.

To, da naj bi Mercator prepustil Šentjur Eri, skorajda ne verjamem. Ampak možno je vse.

**Boštjan Kukovičič,
KEA:**

Ne, po mojem tu pri nas ni več nobene trgovske tržne niše; vsak novi prodajni prostor vzame obstoječim trgovinam nekaj odstotkov prometa, temu ustrezno pa se krčijo tudi stara delovna mesta. Kupna moč našega

območja je izčrpana, novi veliki trgovci pa s seboj zagotovo ne bodo pripeljali novih kupcev, še zlasti v

živilski branži ne. Menim, da niti Era niti Mercator nista napravila potrebnih analiz tržišča in delata več ali manj na pamet oziroma po občutku. To seveda pomeni neizbežno siromašenje in krizo za šentjursko trgovino, prvi pa bodo na vrsti tisti, ki nimajo notranjih rezerv in ustreznih povezav.

Glede Erine trgovine je težko reči kaj določnejšega. Zadeve so se lotili na poznan način: z dumpiškimi cenami skušajo privabiti kupce. Da je njihov namen uničiti domačo konkurenco, bi težko rekel, kajti dolgoročno ni mogoče tako poslovati pod določeno censko ravni. Pa njihove šentjurske cene niti niso tako mikavne. So sicer nižje od Erinih cen v drugih krajih, toda v primerjavi z našo ponudbo sploh niso ugodnejše. Imajo en sam artikel, ki je cenejši, kot pri nas. Pravzaprav so ga imeli, kajti takoj smo se prilagodili njihovi ponudbi.

Kako bomo odgovorili na izziv velikih? Smo že. Že pred časom smo se povezali s Tušem, smo pa tudi v fazi resnejšega širjenja naše ponudbe, tudi prostorskega. Ampak o tem kdaj drugič, ko bodo zadeve zrele za javnost. Družinsko podjetje ima določene prednosti, ki jih drugače organizirana konkurenca zelo težko izniči, zato večjih skrbi nimamo. Odkrito se bomo spustili v tekmo in ostali na nogah.

**Milan Peunik,
Resevna**

Ne, šentjursko območje nikakor ne predstavlja trgovske tržne niše. Moja ocena je, da je zlasti trgovina z živili že predimenzionirana, prihod velikih trgovcev pa bo stanje samo še zaostri.

Gre pa za še eno manifestacijo globalizacije, ki se ji ni mogoče izogniti. Tako Era kot Mercator gotovo imata na razpolago določene podatke o šentjurski kupni moči, toda sem prepričan, da gre res le za grobe številke, ki se kaj veliko ne upoštevajo nas, ki smo že v tem prostoru. Verjetno pa jim trenutno niti ne gre toliko za dobičke kot za strateško osvajanje prostora. In to počnejo profesionalno, z več ali manj znanimi prijemi. Kam bo vse to pripeljalo, je težko reči. Manjši trgovčiči brez povezav s štirimi velikimi, to so Mercator, Spar, Sumo in Tuš, ne bomo zdržali, izključeni pa tudi niso bolj črni scenariji z mrzličnim zmanjševanjem notranjih stroškov, vključno z odpušcanjem zaposlenih. Med velikimi je Mercator gotovo najmočnejši, odlično organiziran, ima široko ponudbo in tudi verjetno zelo pomembne povezave in finančne vire, toda slej ko prej se bo moral soočiti s svojo lastno realnostjo. Prav verjetno se bo potem, ko bo obvladal slovenski prostor, prodal tuju.

O Eri se ve, da je v grupaciji Suma, da se tudi hitro širi oziroma ima podobno strategijo kot Mercator, cenovno pa je za okrog 5% dražja od Tuša, kar je seveda prednost za nas, ki se tako ali drugače vežemo na tega uspešnega domačega trgovca. Z novo šentjursko prodajalno nas nikakor niso presenetili, prvi podatki pa tudi kažejo, da se nam promet zaradi njih sploh ni zmanjšal. Ampak slej ko prej se bo, kajti novih kupcev v Šentjur ne bo, kupna moč pa je omejena in se celo zmanjšuje.

Naš odgovor velikim je znan. Resevna ima centralno trgovsko pozicijo, ki jo bomo skušali utrditi z boljšo organiziranostjo, optimalnim izkoristkom prostora, s parkirišči, prijaznimi in sposobnimi trgovci. Cene se bodo seveda kmalu povsem izravnale, odločali bodo drugi dejavniki, tudi vhodne cene in notranji stroški. Predvsem zaradi zaostanka iz preteklosti, ko je Resevna spala na svojih pozicijah, potimo zdaj krvavi pot.

Franc Jager - Jagros

Šentjursko območje je trgovsko pokrito, zato prihod novih velikih trgovcev pomeni samo boj za določeno omejeno število kupcev. Kako razmišljata Era in Mercator, seveda ne morem reči, mislim pa, da niti prvi niti drugi nista naredila temeljite analize

tržišča in delata več ali manj po občutku. V načelu pa so zadeve znane: tako kot mi vsi, se bosta skušala otresti tekmecev z uporabo vseh trgovskih trikov kot tudi s prodajo določenih artiklov globoko pod realno ceno. Trenutno izgubo računata pokriti kasneje, ko bosta več ali manj monopolista. Na koncu vso zadevo seveda vedno plača potrošnik. Trenutno izgleda nevarnejši Mercator, toda tudi on se bo zelo hitro srečal z realnostjo, ko bo moral iz poslovanja pokrivati svoje na bančnem denarju temelječe investicije.

Kaj je za nas pomenil prihod Ere? Promet se nam je trenutno zmanjšal za 20 do 30 odstotkov, cene pa smo takoj prilagodili njihovim. Mi smo kar veliko sodelovali z Ero, razmišljali smo tudi o povezavah z njo, zato nas je njihov pristop, to je oster boj za kupca, nekoliko presenetil. Ampak tako je v naši trgovini, kjer nimamo svojih pravil. Zniževanje cen ob hkratnem podaljšanju delovnega časa - vse to gre res v korist potrošnika, toda na račun siromašenja dejavnosti in še zlasti na račun plač zaposlenih v trgovini.

Kaj naj rečem? Trgovinska konkurenca je na Šentjurskem izjemno močna, čaka nas hud boj, v vsakem boju pa padajo tudi žrtve. Prilagajali se bomo konkurenci, kaj vse pa načrtujemo, vam ne

smem povedati, ker bodo to vestno prečitali tudi naši tekmeči. Lahko le rečem, da se nimamo namena vezati s franšizo, ker takšne povezave pomenijo zastoj razvoja na terenu in bogatenje veletrgovcev. Kot »svobodnjaki« in kot družinsko podjetje imamo dovolj prednosti, zato za resnejšo zaskrbljenost še ni čas. Sicer pa bomo videli, kako bo. Naša usoda nikakor ni odvisna od prodajalne v Šentjurju.

Sandi Janša, Hrib - Lipa

Ocenjujem, da so šentjurske kapacitete za dnevno oskrbo že predimenzionirane, zato prihod velikih trgovcev pomeni lahko le to, da računajo, da bodo izrinili manjše. Nekaj domačih kupcev bodo sicer tudi vrnili iz Celja in drugih centrov, prav

nikakršnega pretresa, kolikor sem slišal, gre za manjši lokal brez posebno velikih ambicij. Naravno, da poskušajo privabiti kupce z zanimivi otvoritvenimi psihološkimi triki, tudi z

veliko pa ne. Samo zaradi ekonomike ne kaže investirati v prodajne površine, zlasti ne na podeželju, kajti danes so zanimive investicije v Lek, Krko, Petrol... Trgovske delnice na ljubljanski borzi praviloma kotirajo dokaj nizko.

Prihod Ere v Šentjur za nas ne pomeni nikakršnega pretresa, kolikor sem slišal, gre za manjši lokal brez posebno velikih ambicij. Naravno, da poskušajo privabiti kupce z zanimivi otvoritvenimi psihološkimi triki, tudi z

dumpiškimi cenami za nekatere artikle, mi se jim pa moramo prilagajati, toda na dolgi rok zniževanja cen ne bo. Vsi skupaj smo že na minimumu in brez rezerv, šentjurske cene pa so tako zagotovo med najnižjimi v državi. Ocenjujem, da Lipe veliki trgovci ne ogrožajo, kajti dnevna oskrba neposredne okolice prodajalen bodo ostali nam, v drugačen koncept pa se tudi ne nameravamo spuščati.

Komercialno smo povezani s Sumo, o kapitalskih povezavah pa zaenkrat ne razmišljamo, ker zanje še ni potrebe. Sicer pa šentjursko tržišče za nas sploh ni ključno in nam ne bo noben problem spremeniti namembnost prodajnih površin, če bi se tako pokazalo.

F.K.

Kako smo odpirali Ero

Redki so dogodki, ki na kup spravijo več sto šentjurskih duš. Otvoritve trgovin brez dvoma sodijo v vrh družabnih dogodkov našega mesteca. Sobota, 7. septembra dopoldne, je bila za mnoge Šentjurčane pravi mali praznik. Na otvoritvi Erinega marketa v kompleksu Akvonijs se jih je zbralo kar blizu 500...

Avtomobili so bili parkirani ob glavni cesti proti Rogaški Slatini, pri železniški postaji, na Trubarjevi... Skratka, prava mala eksplozija pločevine. Pred Akvonijs je bila velika gneča. Na odru je ljudi ogreval Vili Resnik, na okrog 15 štantih pa so bile raznovrstne degustacije, ki so ponujale kekse, klobase, sokove, pivo... Otroci so lahko sodelovali v atraktivni kokakolini nagradni igri, zabavala jih je maskota Erik. Torej, organizatorji so mislili na vse.

Okrog pol enajstih se je začel protokol uradne otvoritve. Pred mikrofon je stopil direktor skupine Era, Gvido Omladič. Na hitro je razložil strategijo njegovega podjetja in razloge, zakaj se širijo v naše kraje. Povedal je, da z družino Zupanc že dolgo sodelujejo, otvoritev Erine trgovine v Akvonijsu pa je zaenkrat višek njihove sinergije, čeprav že načrtujejo naprej. Napovedovalka je na oder povabila Janija Kukoviča, predstavnika šentjurskega Doma starejših, kateremu je Omladič simbolično podaril stiskalnico za grozdje in posodo za vino. Kukovič se je v imenu obdarovancev zaključil svoj nagovor z eno opaznejših izjav dopoldneva: »Era je najboljši sosed«.

Kljub izpadu elektrike je bil protokol brez težav pripeljan do vrhunca, ko se je Omladiču na odru pridružil lastnik Akvonijsa Branko Zupanc. Skupaj z Erinim direktorjem sta prerezala trak, s katerim so bili privezani baloni. Ti so skupaj z bonom za nakup v vrednosti deset tisočakov poleteli v nebo. Takoj zatem so se tudi uradno odprla vrata novega marketa. Vanj se je vsula množica, ljudje pa so celo v vrsti čakali, da so lahko vstopili v notranjost, na drugi strani pa so od blagajne že prihajali prvi kupci. Jasno, zadovoljni, kljub nepopisni gneči. Ekipa ŠN se ni odločila za drenjanje in je raje zavila v zgornje »tehnične« prostore. Firbec, kako izgleda nova šentjurska pridobitev, smo si napasli popoldne, ko je bila trgovina še vedno kar polna. Sam prostor ni pretirano velik, razporeditev polic in osvetlitev pa dajeta dober vtis. Največja posebnost marketa, katerega investicija je bila vredna 28 milijonov SIT, v njem pa je zaposlenih 18 delavcev, je njegov odpiralni čas. Era je namreč trenutni zmagovalac v dolžini odpiralnega časa. Vsak dan bo namreč odprta kar do 22. ure, ne ozirajoč se na nedelje in praznike! Šentjur je brez dvoma fenomen po številu t. i. »dežurnih trgovin«. Na tako majhni površini ne najdemo živilskih trgovin z delovnim časom do 21. ali 22. ure niti v Ljubljani. Po spomladanski spremembi zakona pa so se za »nočno« obratovanje odločili v Resevni, Lipi in Jagru (Kruhek je »dežuren« do 20. ure že nekaj let), zdaj pa se jim je pridružila še Era. Smo res tako pomembni, ali pa gre le za uvod v neusmiljen boj trgovskih konkurentov?

L. H.

Peto srečanje lokalnih časopisov Slovenije

Pritiski na lokalno informacijo

Na gradu Slovenska Bistrica so se 7. septembra zbrali sodelavci lokalnih časopisov iz vse domovine. Rdeča nit tokratnega srečanja (pripravil ga je tednik Panorama) so bili politični in ekonomski pritiski na lokalno informacijo. Torej tema, ki je aktualna tudi v šentjurskem medijskem prostoru.

Udeležba je bila v primerjavi s prejšnjimi srečanji nekoliko manjša, pogrešati pa je bilo tudi naše konkurente iz »Šentjurčana«. Morda se jim tokratna tema ni zdela primerna...

Največ lokalnih časopisov na Štajerskem

Po besedah Janje Božič Marolt, direktorice inštituta za raziskovanje medijev Mediana, je v Sloveniji po zadnjih podatkih 914 tiskanih medijev, od tega okrog 100 lokalnih. Največ lokalnih časopisov, 47, jih je v zasebni lasti, 33 v občinski, nekaj malega pa jih izdajajo tudi krajevne skupnosti in društva. Večina časopisov je mesečnikov, razen štirih pa izhajajo v nakladi do 5000 izvodov. Zanimivo je tudi, da je najbolj lokalno časopisno plodna Štajerska, na Celjskem pa jih izhaja 15.

Društva lokalnih časopisov zaenkrat še ne bo

Eden najvidnejših Delovih novinarjev in pred kratkim izvoljeni predsednik Društva novinarjev, Grega Repovž je brezkompromisno zagovarjal tezo, da se novinarji ne smejo upogniti ekonomskim in političnim pritiskom, kar se žal dogaja tudi pri večjih časopisih, toliko bolj pa še pri lokalnih. Nad predlogom o ustanovitvi društva lokalnih časopisov ni bil najbolj navdušen, saj pri večini časopisov

nastopajo direktorji, uredniki in novinarji v eni vlogi, kar je po njegovem mnenju zelo težko združljivo.

Pritiski obstajajo

Pri obravnavi ekonomskih in političnih pritiskov na lokalno informacijo smo soglasno ugotovili, da ti obstajajo praktično v vseh okoljih, obraniti pa se jih je mogoče le s finančno neodvisnostjo. To pa je seveda zelo težko ali celo nemogoče doseči.

Slišali smo nekaj primerov, kako so lokalni ekonomski mogotci celo fizično grozili nekaterim novinarjem, da ne govorimo, da lokalni oglaševalci takoj umaknejo svoje oglase, če je na njihov račun izrečena že najmanjša upravičena kritika.

Podobno se dogaja s političnimi pritiski. Lokalni oblastniki vedno pričakujejo le ujčkanje in povečevanje njihovih idej, če ne, je že ogenj v strehi. V prvi fazi navadno prenehajo objavljati plačane uradne objave, nato osvojeni medij nehajo vabiti na tiskovne konference, občinske prireditve in mu popolnoma zaprejo informacijsko pipico. Zadnja faza pa je navadno ustanovitev lastnega časopisa. Prevladalo je mnenje, da tovrstni mediji nimajo prihodnosti in niso v službi objektivnega podajanja informacij.

L. H.

Ninina stran

Samo še v trgovino skočim...

Dandanes si težko predstavljamo, ne da bi vsaj enkrat dnevno zavili v trgovino. Pa po čisto poceni žvečilnega ali po nove hlače ali kaj tretjega. Mladi veljamo še za posebej zapravljev narod. Seveda, starši dajo, mi pa z veseljem vse zagonimo. Ko pa vstopiš v trgovino, te lahko mine nakupovalna mrzlica, ker je vrsta do Ljubljane, ker se prodajalcem že na daleč vidi, da so vstali z levo nogo, ker skoraj padeš v nezavest ko pogledaš listek s ceno (če ga željeno blago sploh ima).

Poskušali smo zvedeti, kam gre žepnina mladih, v kateri trgovini jih lahko pričakuješ ali katerih se izogibajo kot kuge.

Andreja Martinovič, Šentjur

Najraje hodim v Keo, v njej tudi večinoma nakupujemo stvari, predvsem živila. Tam je vredu, ker imaš vse, lepo je urejena, vredu prodajalci..., je pa daleč od blokov, jaz pa prelena za takšne podvige. Ne maram pa Kruheka. Tam se mora človek prav potruditi, da

kaj najde, blago bi lahko zložili drugače, skupaj tisto, kar skupaj spada. V vrsti redkokdaj čakam, no ja, mogoče pri Kei. Lahko bi odprli več blagajn, če se začno nabirati dolge vrste, ampak ta je vedno obljudena. Moti me tudi Blagovnica, čeprav v njej porabim največ svoje žepnine, ker je predraga, pa tudi nič preveč uporabnega ne prodajajo. Drugače zelo rada hodim v trgovine, včasih tudi koga srečam in je lahko prav zabavno, če mi na kruh ni treba čakati sto let.

Nina Lipnik, Vrbeno

Z družino hrano večinoma hodimo nakupovat v Špar. V Šentjurju mi nobena trgovina ni pretirano vredu, nič pametnega ne prodajajo, le Drogerie market mi je malo boljši. V Šentjurju bi lahko bila kakšna boljša trgovina z oblačili znanih proizvajalcev. Blagovnica je

draga, v Kruheku pa nič ne najdeš. Na splošno pa me v trgovinah motijo tečni prodajalci. Če imajo oni slab dan še ne pomeni, da ga morajo zagreniti tudi drugim. Ko sem še hodila v OŠ, sem največ denarja porabila v Zvončku. Ko čakaš na avtobus, pa še skočiš po en sladoleđ, ali žvečilnega, pa tudi čokoladic si imel na kupe. Res ima dokaj zasoljene cene, samo to me ni motilo, le pri njih kupljeni zvezki so smrdeli po cigaretnem dimu.

Lilijana Leljak, Grobelno

Živila in podobne vsakdanje potrebščine večinoma kupujemo v trgovini Jager. Ob vikendih čakaš v vrsti kar precej časa, čez teden pa si kar kmalu postrežen, ampak tako je povsod. V Šentjurju bi lahko bila tudi kakšna športna trgovina ali pa s CD-ji. V Blagovnici so glede

tega bolj slabo založeni, glede športnih copat ni nobene izbire, pa moraš iti vse kupit drugam. Največ svoje žepnine sem gotovo pustila pri Zvončku, sladoleđ, čokolade... Na splošno me v trgovinah motijo vrste. Posebej v Blagovnici me moti, če je odprta samo ena blagajna, če imajo tri. Tudi v Kruheku kupujem kar najmanj, kar se da. Trgovinioca je majhna, komaj kaj najdeš in prodajalci ne strežejo ravno hitro. Do sladoleđa lahko prideš po nekih čudnih ovinkih. Sicer pa naj bodo vse trgovine kakršne hočejo, jaz bom še naprej kupovala pri Jagru.

Aljaž Kolar, Hruševce

Večinoma hodim v trgovini Selič ali Vihar. Tam mi je vredu, osebeje poznam in vsi so face, pa tudi postrežbo imajo hitro. Ne čakaš npr. deset minut na kruh, potem pa še deset minut na blagajni. Nikoli ne hodim kupovat v Kmetijsko zadrugo, nimajo robe zame, pa tudi polbelega kruha včasih nimajo. To me vedno spravi v slabo voljo, pa naj naročijo več robe, če jim je zmanjka. Največ čepnine porabim v trgovini Selič, za čips, sladoleđ, baterije in podobne oslarije, kar pač prebivalstvo mojih let potrebuje. Moti me, da tam nimajo praznih CD-jev in stvari o glasbi nasplošno. Ja, v Šentjurju bi tako lahko počasi nastala ena takšna trgovina. V Blagovnici tudi veliko dobiš, nimajo pa vsega, tako je pač potrebno iti v Celje..

Tjaša Bosio, Šentjur

Največ žepnine porabim v Drogerie market, večinoma za lipglosse. Živila pa hodim večinoma kupovat v Ero, nova je, čista je, prostorna je, prijazne prodajalke... Mene namreč takoj mine, da bi si kaj kupila, ko v trgovini izgleda kot

v panju, blagajničarkam pot teče v litrih, zraven pa naveličano zavijajo z očmi, čeprav je ura šele devet zjutraj. Kadar imam trening si velikokrat kaj kupim v Kei v Hruševcu, čeprav je vse tako natlačeno. Prav gotovo ni primerna za večje nakupovalne podvige. V Šentjurju pogrešam trgovine z oblačili, čevlji, CD-ji. Ni ravno pretirane izbire. Največkrat naletim na vrste v Kei. Lahko bi odprli več blagajn, sicer pa niso oni krivi, če se toliko potrošnikov odloči kupovati ravno pri njih. Zadnjič se je npr. zgodilo, da je zmanjkalo vozičkov, potem smo pa v treh košarah nosili stvari po trgovini

Vida Fidler, Goričica

Večinoma nakupujem v Kei, predvsem, ker ima dokaj ugodne cene. Ko sem še bila osnovnošolka, sem prav gotovo največ kupovala pri Zvončku. Na gnečo in vrste in vse kar je povezano s tem sem največkrat naletela v Blagovnici, zato tam tudi redkokdaj nakupujem. Čeprav je malo dražja, največ ljudi kupuje tam, ker je v centru mesta. Mislim, da bi v vseh trgovinah morali imeti več blagajn ali pa zaposliti več delavcev, da ne bi bilo treba čakati pred blagajno ali pa v vrsti za kruh. V Šentjurju pogrešam več trgovin s tekstilom.

Prenovljena domača stran Šentjurskih novic na novem naslovu

Čeprav smo vam prenovljeno spletno stran Šentjurskih novic obljubljali že za avgust, se je zaradi tehničnih težav vse skupaj nekoliko zavleklo. Prve dni septembra pa se je v svetovni informacijski avtocesti vendarle pojavila naša domača stran v prenovljeni podobi na novem naslovu www.sentjurskenovice.si.

Popolnoma smo preuredili uvodno stran, ki ima izboljšano grafično podobo in bolj pregledne povezave do podstrani, ki se »pokažejo« v posebnem prikazovalnem oknu. Tedenske novice je zamenjala rubrika Aktualno, v kateri skušamo kar se da ažurno spremljati dogajanja na Šentjurskem. Na prvi predstavitveni strani si lahko ogledate tudi karikature in izjavo meseca.

Pr pripravili smo prispevek o razvoju Šentjurskih novic. Poleg informacij o naših začetkih in pomembnih mejnikih so na ogled prva naslovnica, uvodnik in anketa. Predstavljeno je tudi zdajšnje uredništvo.

Spremljate lahko tudi šentjursko glasbeno lojtro in glasujete za svoje najljubše pesmi. Novost je rubrika »Kaj poslušajo Šentjurčani?«, objavljamo pa tudi novice iz naših glasbenih logov.

Zaenkrat smo morali žal umakniti rubriki forum in anketa, katerih vrnitev pa pričakujemo kmalu. Seveda pa si lahko na naši spletni strani ogledate koledar vseh prireditvev na Šentjurskem, objavljamo pa tudi kontakte pomembnejših društev in organizacij. Na ogled so tudi izbori člankov tiskanih izdaj ŠN, vaše pripombe, namige, predloge in informacije pa še vedno pričakujemo na spletnem naslovu sn_obvestila@email.si.

L. H.

Predstavljamo šentjurske doktorje znanosti

Dr. Aleš Lesnika

doktorant mariborske strojne fakultete

Če se kdaj odpravite v Zgornji trg in pri hiši Lesnikatovih, od koder se definitivno širijo najslajše vonjave v Šentjurju, povprašate za »tamlajšga« gospodarja, vam bo pred obličje stopil mlad gospodič, za katerega skoraj ne morete verjeti, da je doktor znanosti. Lahko bi prisegli, da v njegovih očeh še vedno tlijo iskricice nagajivosti iz otroštva, ko se je z družino podil naokrog in tudi marsikatero ušpilil.

Aleš je letnik '68, neporočen, vendar živi s Tino, materjo njune triletne hčerke Alje. Na isti hišni številki najdemo tudi njegove starše; oče Stanko je bil med leti 1978 in 1982 predsednik Skupščine občine Šentjur, mati Justina pa izhaja iz prosvetnih vrst.

Pravi, da kot otrok ni imel posebnih omejitev. Cele dneve je prebil na igrišču. V osnovni šoli je treniral košarko, ukvarjal pa se je tudi z atletiko, kjer sta mu bila pri srcu šprint in skok v daljavo. Spominja se, da je med

vrstniki kraljeval Miran Amon, oba pa sta bila člana šolske ekipe za štafeto.

G. Lesnika mlajši, ali ste že zgodaj vedeli, kam vas vodi pot, v akademskem smislu?

Če analiziram vso dogajanje nazaj, pravzaprav kakšnih naključij ni bilo. Po osnovni šoli sem se vpisal na srednjo strojno šolo v Celje. Zaradi usmerjenega izobraževanja takrat gimnazija ni veljala za dovolj perspektivno šolo. Poleg tega mi je bila vseh tehnična usmeritev šole, nihal pa sem med elektroniko in strojništvom. Z učenjem nisem imel težav.

Tisti čas je bila strojna industrija pri nas na vrhuncu, tako širše kot v celjski regiji. Zato sem se vpisal na mariborsko Fakulteto za strojništvo, ki je imela oddelek tudi v Celju. Torej iz takratnega gledišča dokaj racionalna pot.

V vaši bibliografiji je zaslediti zanimiv naslov diplomske naloge »Projekt škarjastega dvigala«. Baje ste jo delali v sodelovanju z Alposom?

Ker sem hotel narediti nekaj praktičnega, kar bi bilo koristno tudi v firmi, kjer sem bil zaposlen, sem se odločil za takšno stvar, ki ni nič posebnega. Na koncu zadeva sicer ni prešla v uporabo.

Zakaj ste ostali v domačem gigantu samo tri leta?

Na kratko, diagnoza se je glasila: »Ne rabimo diplomiranega inženirja!« V tistih časih investiranje v domačo pamet na splošno ni bilo sprejeto. Če pogledamo v tujino, je znanje strateška dobrina, pri nas, velja tako za Alpos in večino Slovenije, pa kot da se bojimo domačega znanja in potenciala, ki ga premoremo. Strojnike bi sicer imeli, vendar si morajo ti »znucati« kolena, plača pa bi bila mizerna. Kljub temu me na tisto obdobje vežejo lepi spomini, saj sem se veliko naučil in imel sem dobre sodelavce.

Ker sem moral poiskati novo okolje, sem razmišljal tudi o preusmeritvi na drugo dejavnost, računalništvo. Nazadnje sem se odločil, da ob delu magistriram in potem sem ostal na fakulteti.

Ali to pomeni, da ste odslej zapisani akademski sferi?

V bistvu se ne obremenjujem s tem. Če bo možnost, jo bom seveda izkoristil. Osredotočam se na svoje delo in to me v tem trenutku najbolj zanima. Sicer delam na habilitaciji, vendar se zna vse skupaj zelo zavleči, saj je do nujnih objav v tuji strokovni literaturi težko priti.

Kar se tiče dela v našem laboratoriju na fakulteti, bi imel veliko raje, če bi delali na konkretnih zadevah. Nekaj sem sicer sodeloval pri projektu formule 1, o katerem se je tudi nekaj pisalo, vendar je to predvsem projekt študentov.

Sodelovali ste tako z domačo industrijo, poznate pa tudi položaj na fakultetah doma in v tujini, kakšna je potemtakem kvaliteta slovenskega znanja?

Kar se tiče primerljivosti naših in tujih faksov, tu ni bojazni. Problematično je npr. sodelovanje fakultet in gospodarstva, ki ne izkorišča naših potencialov in obratno. Zaradi tega se dogaja, da se gospodarstveniki zanašajo na naročila iz tujine, ki pomenijo zgolj životarjenje. Tujini je treba ponuditi znanje, s »hardverjem« sigurno ne bomo uspeli.

Prav tako sem proti iskanju alibijev pri državi in naslanjanju nanjo. Če imaš znanje, ne rabiš države! Treba si je pač upati; nekaterim to čisto lepo uspeva.

V Šentjurju premoremo nekaj doktorjev znanosti. Se poznate med sabo, morda družite?

Večinoma se poznamo, zlasti mlajša generacija. Včasih se usedemo na kakšen pir z Nikom Samcem iz Blagovne, Ivanom Gubenškom iz Slivnice ali Šentjurčanom Janezom Gašperšičem, kakšne posebne organiziranosti pa zaenkrat ni (smeh, op.).

Ali obstaja moralna oz. vrednostna dilema, ki vam naježi dlake?

Če je to kaj, je to virus ameriškega načina razmišljanja. Ne morem razumeti, kako njihove ideje postajajo v Evropi in pri nas svetinja. Če pogledam njihov odnos do okolja, ali pa njihovega predsednika, mi je vse jasno.

Kakšen je vaš odnos do religioznosti?

Na kratko, nimam ga.

Kot pravi Šentjurčan, kako bi ocenili šentjurski utrip; gospodarski, politični, družabni?

Po pravici povedano, se z lokalnimi zadevami ne ukvarjam veliko, čeprav sem domačin in je bil moj oče doma v teh vodah. Name se ni naselilo nič, kar bi dišalo po politiki.

Pred časom me je razburila problematika okrog kableske televizije, saj odgovorni pri podeljevanju posla niso bili prav nič odgovorni, učinki pa so bili kmalu (ne)vidni. Na prireditve ne hodim, kar bom poskušal popraviti. Največ stika s krajem imam preko sprehodov in mislim, da je Šentjur s te plati prav prijeten. Vidim tudi, da se je študentsko življenje v primerjavi z mojimi časi izboljšalo.

Če bi vi imeli v Šentjurju v rokah škarje in platno, kaj bi bila vaša prioriteta?

O tem pa res še nisem razmišljal. No, ja, stanovanja so tu problem...

Hvala za pogovor.

Literarni večer z Jasno Simončič

»Če greš z mano, ti pokažem svet, ki je le moj in lahko je tudi tvoj. Tam ni laži in ne prevar, ni utvar in ne nasilja. Je le sreča in resnica, sem le jaz.« Tako je zapisala mlada pesnica Jasna Simončič iz Dramelj, letošnja dobitnica pisnega priznanja Občine Šentjur. Svojo pesniško zbirko Novi obrazi je pod vodstvom mentorice Mirjane Purnat prvič predstavila širšemu krogu ljubiteljev poezije v Knjižnici Šentjur. Njene pesmi je interpretirala Anica Horvat.

Jasna je pesnica, ki veliko razmišlja o odraščanju, ljubezni, o življenju nasploh. Ljubezen, sreča in svobodno odločanje ji pomenijo vse. Priznala je, da še vedno išče smisel življenja, še vedno ne ve, kdo je in kaj pravzaprav želi. V svojih pesmih se razkrije. Pravi, da jih enostavno napiše in jih pusti takšne, kakršne nastanejo

v trenutku. Takšne so ji tudi najbolj pri srcu. Jasne pesmi so bile vseč tudi Tonetu Pavčku, ki je avtor spremne besede v zbirki. Zapisal je: »Ko zdaj berem te pesmi, se jih veselim, mi njihova iskrenost pripoveduje o žudežu življenja, ki hoče kar naprej nove pesmi in pesmi kar naprej ponujajo roko bližine svojim sobesednikom. Ko to poslušam, mi je jasno: Vsak človek poje, a ni vsak človek pesnik. Jasna poje in je pesnik«

Predlagam, da kdaj vzamete v roke Jasno zbirko Novi obrazi, zagotovo jo boste našli na policah Knjižnice Šentjur.

t.b.

Potopis Matije Jazbeca

Potovanje v preteklost (2. del)

Takoj, ko sem prišel v Prištino, sem dobil občutek, da mestu nekaj manjka. Kasneje sem ugotovil, da Prištini manjka skoraj vse, da bi bila mesto. V resnici je Priština kljub svojim "okrog" 300.000 prebivalcem ogromna vas. Ob glavni vpadnici v mesto z zahodne strani človek sicer dobi vtis, da vstopa v pravi arhitekturni spomenik socializmu, vtis, ki se ohrani tudi po prehodu skozi center.

Mesto, ki ni mesto

Na desni strani ceste blokavska četrt Dardania in nad njo, na hribu soseska Bregu i Diellit (sončni hrib), vsako okno in balkon z obvezno satelitsko anteno in vsako stopnišče za trgovino. Med bloki je nekaj igrišč, a nobeno ni celo in na vsakem so, kot vsepovsod drugod, kupi smeti. Zvečer se jim pridružijo kupi otrok. Ulici Ramiz Sadiku in mater Tereza, ki se proti severu združita v eno, omejujeta center. Načrt za njegovo ureditev vreden pohvale: okrog znamenite, arhitekturno izjemne knjižnice ter med fakultetami so nameravali urediti park. Ta načrt so spremenili; namesto parka so začeli graditi veliko pravoslavno cerkev, ki jo zdaj varujejo britanski vojaki in bodeča žica, načrtovane sprehajalne potke so zamenjali prašni luknjasti kolovozi. Dreves načrtovanega parka ni. Kljub temu je center mesta edini prostor, kjer ima človek občutek, da je v mestu. Takoj namreč, ko se podamo v vzhodno in sploh v severno ali zahodno predmestje, je možna le še primerjava s "slumi" v tretjem svetu. Hiše obdane z obveznim zidom so zgrajene iz vsakršnega materiala, prašne in blatne poti med njimi vodijo povsod in nikamor, elektriko in telefon si napeljejo sami z bližnje telegrafnice, voda pride od nekod, kanalizacija gre nekam. Da je Priština umetno mesto, zgrajeno po vzoru socialistične urbanistične vizije, ki je zatajila nekatere osnovne "naravne" zakone, potrjuje dejstvo, da skozi mesto ne teče reka. Niti potoček. Zato je v mestu vse polno tistega, kar voda iz mesta navadno odnese.

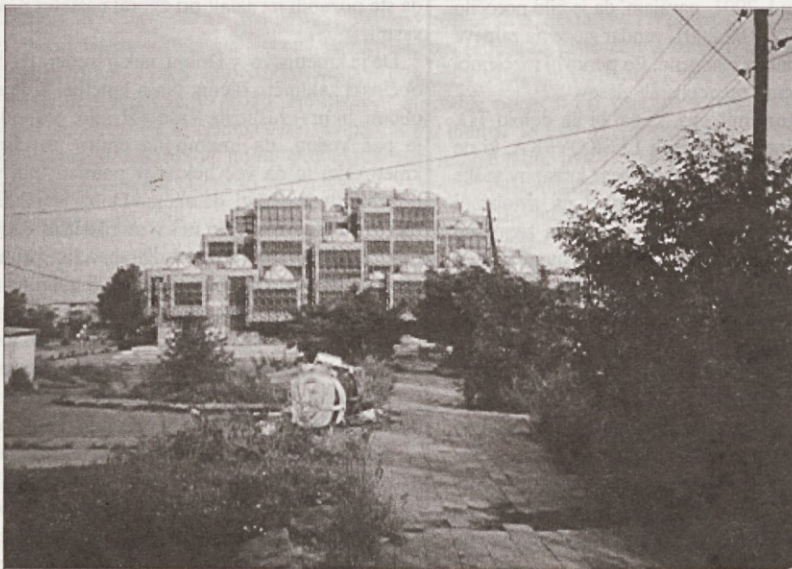
Človeku v tem mestu zlahka postane dolgčas, ker kaj več kot živeti in prodajati ter kupovati se v njem ne da. Imajo kino (1 kos), postavila ga je britanska vojska - vojaki pač raje uživajo ob filmu, kot da bi se

mučili v muzeju. Slednjega tako ali tako ni, narodno gledališče, večino časa zaprto, in galerija z razstavo slik, tako enakih, da si že niso več podobne, očitno zadoščata. Športna dvorana je zgorela, koše in gole na igriščih so polomili, stadion je lep, moderen, boljši od našega. Še džamij in cerkva je bolj malo, vera na tem kosu zemlje ne pomeni prav veliko.

Največji supermarket - tržnica

Ljudi je v mestu vse polno in vsi nekaj počno. Uradno je stopnja brezposelnosti okrog 70 %, saj so edine razpoložljive službe tiste, ki jih plačujejo mednarodne organizacije. Te službe navadno zasedajo izobraženi in prilagodljivi mladi; kot prevajalci, novinarji, kamermani, administrativni delavci ... Vsi ostali: uradno

hiši, a njihova založenost me utrjuje v prepričanju, da v njih prodajajo predvsem viške lastnih zalog. Vsega je sicer dovolj, a izbirčnost lahko pozabite - imajo eno vrsto mleka, eno vrsto jogurta, eno vrsto klobas, eno vrsto sadja in eno vrsto keksov. Vse naštetje je možno kupiti tudi na tržnici, kjer jogurte, mleko in posebne klobase po celodnevem sončenju zvečer pospravijo in zjutraj ponovno poskušajo prodati. Na tržnici prodajajo še obutev in obleko, železnino, kure, kasete in še kaj. Posebej zanimivi so optimisti, ki skušajo prodati (res) stara in rabljena oblačila in dele raznih gospodinjstkih ali drugih aparatov; če kdo potrebuje metlico za kuhinjski mešalnik, rabljeno ponev ali pokrov za CD predvajalnik, je prištinska tržnica pravi naslov zanj. Ponudbeno stran ekonomije dopolnjujejo ulični prodajalci cigaret, knjig, CD-jev, pečene koruze, kaset, UCK majic, arašidov in NATO zastav. Vse ponujeno ima najprej spremenljivo in šele nato tudi sprejemljivo ceno. Poleg prodajanja si ljudje služijo kruh še s prevozništvom; nobena težava ni najeti taksi, traktor ali motokultivator (po potrebi z delovno silo vred), pripravljanjem čevapčičev, sužukov in hamburgerjev (tu se spisek na meniju večine fast foodov konča) in striženjem ter britjem; ena značilnost tamkajšnjih

Univerzitetna knjižnica - arhitekturni biser

brezposelni se, zato, da bi preživel, ukvarjajo s sivo (nekateri tudi s črno) ekonomijo. Industrije preprosto ni, ker je že v preteklosti ni bilo. Obrati Trepče v Kosovki Mitrovici in rudnik v Starem trgu so zaprti - tehnologija je tako zastarela, da je ta nekoč znana tovarna še najbolj koristna, če propada. Termoelektrarna v Obiličevu deluje, a bi bilo bolje, da ne bi; ob premajhnih količinah elektrike Prištino oskrbuje s smogom in prahom, ki ju vidiš s prostim očesom in čutiš med zobmi. Podobno je s kmetijstvom; kombinati in zadruga so propadli. Ravninska, rahlo valovita, za kmetijstvo zato verjetno nadvse primerna pokrajina je za vzorček obdelana; nekaj je žita in nekaj koruze, ostalo zarašča šavje, ki ga nihče niti kosi ne. Vse, kar ostane, je trgovina, švercarija, preprodavanje, tihotapljenje, prodavanje stvari, pripravljanje hrane in prevažanje ljudi (in stvari). Trgovina je v vsaki drugi

ljudi je, da imajo zelo kratke lase, tisti urejeni tudi gladko obrito brado. Vsi, ki se ne ukvarjajo z že naštetimi dejavnostmi, počno kaj drugega: menjavajo devize, polivajo pločnike in brozgajo z metlami, če živijo na podeželju, pasejo eno kravo, skratka nekaj počno, čeprav je rezultat njihovega dela nič.

Dejstvo je, da je, čeprav za tujca nenavadno, vse to način golega preživetja. Ljudje živijo srednje slabo, vsaj večina njih. Sprva tega sicer ni opaziti in marsikdo bi, če bi se sprehodil zvečer po promenadi, temu ugovarjal. Videz vara, sploh če je oko nevajeno, precej tistih dobro oblečenih in solidno stoječih je tujcev, preostanek je smetana domačega prebivalstva; srečneži s službami ali uspeli švercerji in preprodajalci.

(se nadaljuje)

Odmevi

SAMOVOLJA V KS SLIVNICA

Glede na pismo člana sveta KS Slivnica pri Celju g. Zorana LESKOVŠKA, ki je bilo objavljeno v mesečniku Šentjurske novice, sem kljub lastni načelnosti in nesmislu dokazovanja laži, polresnic ali resnice po časopisnih straneh, kot predsednik KS prisiljen odgovoriti piscu in krajanom, ki lahko ob prebiranju objavljenega pisma pomislijo, da je belo črno.

Kot predsednik KS odločno zavračam posplošene trditve Zorana LESKOVŠKA, da se dela v KS izvajajo brez sklepov sveta. Kot član sveta KS bi moral vedeti, da je bil na 13. seji sveta sprejet sklep o sanaciji oziroma preplastitvi cest po vrstnem redu in sicer Turno - Javorje, Čret - Bukovje, Voduce - Slivnica, Jelce - Skale in OŠ - vrtec. Za izvedbo asfaltiranja so bile pridobljene cene in predračuni vsaj treh ponudnikov, med katerimi je bil izbran cenovno ugodnejši glede na kvaliteto opravljenih del.

Kar neverjetno je, da Zoran LESKOVŠEK vrednost del v pismu posplošuje na okrogle milijone in jih zaokrožuje navzgor, posebej še pri cesti Turno-Javorje, katere skupna vrednost vseh opravljenih del je 7.125.000 SIT in ne 8.000.000, kot navaja pisec. V zvezi očitkov s finančnim poročilom in planom za l. 2001 navajam, da je bilo poročilo prvič predstavljeno na 18. redni seji 19.02.2001, vendar glede na zahteve članov sveta ni bilo dovolj podrobno razčlenjeno. Po ponovni razčlembi je bilo na zadnji seji sprejeto z večino opredeljenih glasov.

Glede na trditev o sredstvih enega milijona, ki naj bi jih dobilo TD, poudarjam, da gre za očitno pretiravanje Zorana LESKOVŠKA, ki ne more preboleti dejstva o zahtevi sveta KS in predvsem krajanov vaše skupnosti Gorica o odstranitvi neustrezne »brunarice na avtobusni postaji«, za katero je bilo poskrbljeno, da stoji na urejenem zemljišču krajevne skupnosti ob jezeru. Iz finančnega poročila pa je jasno razvidno, da je turistično društvo od KS dobilo le 30.000 SIT za svoje delovanje. Res pa je, da TD trenutno skrbi za premoženje krajevne skupnosti ob jezeru na podlagi sklepa sveta.

V zvezi očitkov o novem avtobusnem postajališču v Gorici naj omenim le, da je dela pričel v svojem mandatu ravno g. LESKOVŠEK in sicer brez ustrezne dokumentacije. Kljub temu smo po tem pridobili potrebno gradbeno dovoljenje in glede na sprejet sklep 5. redne seje KS izvedli dela do faze kot je sedaj. Za opravljena dela je bilo pridobljenih pet ponudb. Med delom pa so gradbišče večkrat obiskali razni inšpektorji, ki pa nepravilnosti niso ugotovili. Ali so bili poslani po uradni dolžnosti ali na povabilo skrbnega krajana, mi ni znano.

Očitke predsedniku KS v zvezi pomoči društvom pa naj si pisec prebere sklep 3. redne seje sveta KS, ki mu to dovoljuje.

Prepričan sem, da Zoran LESKOVŠEK pri pisanju članka ni hotel blatiti imena predsednika in posledično sveta krajevne skupnosti, ki se s skupnimi močmi trudi in dela v korist kraja. Nedvomno pa je g.

LESKOVŠEK dobil navdih za pisanje pisma iz obdobja svojega županovanja.

Zaradi navedb v pismu se bom potrudil piscu podrobno razložiti njegove trditve, za katere je kot član sveta vedel, da se bistveno razlikujejo od dejanskega stanja.

PRESEDNIK KS SLIVNICA
Dušan Polenšek

V Dobju se ne cedita med in mleko

Ja pač tako, da človek vedno ne ve, kaj je prav in kaj ne, kar se je verjetno zgodilo tudi Vam, gospod tajnik občine Dobje, ko ste pisali uradno pismo uredniku Šentjurskih novic, v njem pa me kritizirali, žalili, mi sponašali, pri nekaterih izjavah pa Vam je resnica tudi popolnoma zatajila. Tudi glede razumevanja medijev Vam očitno ni jasno, kaj je demokracija, in da vsako drugačno napisano mnenje še ne pomeni napada, temveč je normalen način, kako priti do boljših rešitev. Ampak v Dobju demokracija še ni razvita, prej bi rekel, da imamo centralizem. Na volitvah je pa tako, da nikoli ne uspejo vsi, prav pa je, da je več kandidatov in volivci lahko izbirajo. Upam, da tesno zmago g. Salobirja ne jemljete kot absolutni uspeh.

Makadamskih cest, ki povezujejo več gospodarstev, je v naši občini še veliko, v Zvršah proti Rjavcu, na Presečnem proti Ameriki, cesta poti Pametjuku (jezerce20 in 21, Suho 8), pa ceste Jesenik - Laše, Završe - Zapeče, povezava Ravnega s cesto Dobje - Slatina. Seveda je prav, da ste začeli asfaltirati ceste, ki povezujejo eno ali dve gospodinjstvi (Izjava svetnika v ŠN, da se je včasih gradilo večinoma s lastnim denarjem, zdaj pa vse z občinskim!), pošteno pa ni, da ste pozabili na asfalt pri zgoraj naštetih povezavah med več gospodinjstvi in vasmii.

Da je kmetijstvo v Dobju nekaj tretjerazrednega, kažeta tako vaše pismo kot občinski zaključni račun. Naša kmetija, ki je menda celo edina čista kmetija v občini, bi prej zaslužila Vašo pohvalo, gospod tajnik, kot pa sponašanje. Treba je pač vedeti, da imamo na enoto površine enake pravice kot vsi drugi kmetovalci in da več hektarov pomeni tudi več škode in več denarja. Toda, pozabili ste povedati, da občina Dobje leta 2000 iz svojega proračuna za sušo ni ničesar prispevala, celo nekaj stotisočakov, ki jih je dala država v ta namen, je porabila za druge namene. Kljub veliki prizadetosti kmetov zaradi suše je v proračunu ostalo neporabljenega 1,8 milijona SIT kmetijskega denarja oziroma je bil porabljen drugače. Podobno je bilo tudi pri denarju za gospodarske dejavnosti, kjer je bilo od 4,3 milijona porabljenih le 1,2 milijon (indeks 28), kar pomeni, da ima občina nedostopne programe. Četudi nadzorni odbor dela vse po predpisih, kot pravite, je vprašanje, če dela tudi pošteno. Upam, g. tajnik, da boste v naslednji številki ŠN pojasnili, kje je bil porabljen ves ta denar.

Glede plazu Vas moram spomniti, da so pri sponašani sanaciji travnika sodelovale različne strokovne službe, izdelani so bili projekti, ki se očitno niso upoštevali. Nadzorni organ je bil Franc Leskovšek!!! Zaradi sanacije plazu nad Mačkovo hišo pa jaz nisem imel nobenih pripomb. Imamo pa v Dobju še en velik plaz v Zapečah, za katerega se občina ne zmeni.

Tudi proti gasilski cisterni nimam nič, sem pa še vedno prepričan, da za uspešno gašenje rabimo tudi hidrante, ki jih zdaj nekatere vasi nimajo.

O koncertu v cerkvi le par besed. Nobena srbohrvaška beseda ni bila uporabljena, kot ste slišali Vi, če pa je nekemu koncert všeč in si zaželi še eno pesem, pa upam, ni greh, ampak je priznanje izvajalcu. Molitev mene sploh ni motila, toda kot po mašah, ki smo jih imeli v kulturnem domu, ni nikomur padlo na pamet, da bi recital kakšne druge pesmi, tako tudi molitev na koncert morda ni ravno najbolj sodila. Ampak to sploh ni pomembno.

To pa je tudi vse. Mogoče še to, da bi bilo prav, da svoja pisma, takšna kot je bilo tisto za ŠN in posredno tudi zame, podpisujete s svojim imenom in priimkom in ne kot tajnik občine. Razen seveda, če gre za uraden občinski dokument. Še bolje pa bi bilo, če bi se vse to lahko pogovorili doma v Dobju in ne preko časopisa.

Drago Čadej

Kravje dirke

Ne morem mimo tega, da ne bi napisala nekaj vrstic na to temo. V Novem tedniku št 34 je bila na naslovni strani fotografija, ki prikazuje jezdeca na kravi, ki s kavljem pika ubogo žival in jo spodbuja k teku. Na sredinski stani pa je še cela stran fotoreportaže.

To surovost in mučenje živali v hudi vročini gledajo tudi otroci, namesto da bi se učili humanega odnosa do njih. Ker živali nimajo toliko pameti, bi jo zato

morali imeti ljudje! Res sem se zamislila, kaj se vse dogaja v naši civilizirani državi, pa nihče nič ne ukrene. Kako so te uboge živali ponižane; za ježo so konji, krava pa je pridna in počasna žival.

Sprašujem, kje so policija in društvo proti mučenju živali?

Hilda Lokovšek

Da ne pozabimo

Spomini na Demos

15. nadaljevanje

Deklaracija za mir in klovnovska občina

Odločno sva jo zavračala spet le midva z Zabukoškom: "... to ni deklaracija za mir, ampak je deklaracija za razorožitev Slovenije... Ta hip je Slovenija pred osamosvojitvijo in v tako delikatnem položaju na Balkanu, da je ustvarjanje te psihoze škodljivo za slovenska nacionalna hotenja...", to so bili najini argumenti, ki so se kasneje pokazali kot zares nadvse realni.

Na glasovanju je 28 odbornikov glasovalo proti podpisu te deklaracije, deseterica pa jo je podprla.

To je bila ena redkih zmag, ki sva jo z Zbukoškom družno izbojevala v šentjurski Skupščini.

Na tej seji se je razvila tudi razprava o klovnovstvu šentjurske občine. Da smo "klovnovska" občina se je v obrazložitvi Deklaracije za mir zapisalo Štiglicu. Kaj ta izraz pomeni, je prvi vprašal Jager, Mirjan Bevc pa mu je odgovoril, da lahko mirne duše odstranimo tudi narekovaje, ker smo, vsaj po časopisnih polemikah sodeč, res klovni. "Občutek imam, da si v Skupščini in tudi izven Skupščine ne znamo zastaviti pravih ciljev... Osebo spoštujem polemike, spoštujem izmenjavo stališč, vendar vse to kar se piše o Šentjurju izgleda dokaj klovnovsko...", je ocenil moja prizadevanja glede obveščanja javnosti predsednik ZKS - SDP Mirjan Bevc.

Pojem klovnovstva, ki ga je lansirala opozicija (ZKS - SDP), letel pa je seveda na Demosovo občinsko oblast, se je kasneje še nekajkrat zavrtel po skupščini in dokončno izginil z dnevnega reda, ko je postal absolutni gospodar skupščine in občine predsednik IS, ki je pač bil več ali manj njihov.

Vroča proračunska razprava in odstop IS

Mislim, da se takrat nisem prav zavedal, da vodim bitko s predsednikom IS na smrt ali življenje, kot se reče v prisposodbi, a iz zapisnikov se prav ta izključujoči boj da zlahka razbrati.

V ognju sem imel več primerno vročih želez; plačo predsednika IS, zavrnjen program dela IS, Štajersko banko in končno tudi proračunsko razpravo spomladi leta 1991. Objektivno sta resnica in pravica bili v vseh teh primerih na moji strani, to si upam trdit še danes, loteval pa sem se jih sila nesporno in prav nič politično. Kot z buldožerjem. V skupščinskih klopeh sem izgubljal vse bitke po vrsti. O vsem, kar mi ni uspelo v skupščinskih klopeh, sem pisal v časopise, očitno v upanju, da bo resnica dobila podporo v javnosti, če je že ne more dobiti v skupščini. To pa je bil povsem zgrešen račun. Javnost se za moje probleme ni kaj prida zanimala in se je tudi pod vplivom meni nenaklonjenih medijev (Koren v Delu, Einspillerjeva v Večeru...) od mojega pravičnega boja vse bolj oddaljevala, ali se mu celo prizanesljivo posmehovala. Pa tudi, če bi jo uspel pridobiti zase, to v tistem trenutku ne bi imelo nobenega učinka: oblast se je izvajala na Občini, volitve pa so bile hudo daleč. Vsekakor je neizpodbitno dejstvo, da si s temi polemikami v javnosti nisem uspel izboriti nikakršne podpore. Pravo realno bojišče so brez dvoma bile skupščinske klopi, kjer pa se mi je pisalo vse slabše in slabše. Krščanski demokrati so dosledno podpirali svojega predsednika Zdolška, ki je bil hkrati tudi občinski finančni minister, z njim seveda tudi njegovega "duhovnega očeta" Grdino, kot ga je nekoč Simon Zdolšek sam imenoval. Tudi predsednik Kmečke zveze Ivan Pevec, kljub temu, da mu večina njegovih odbornikov in članov upravnega odbora šentjurske podružnice Kmečke zveze ni sledila, je že krepko igral na Grdinove strune. Pri takem razmerju moči, ki so ga "stare strukture" v skupščini presenetljivo hitro začutile, sem bil kot predsednik skupščine in še vedno tudi vodja Demosa deležen številnih, mnogokrat že prav nesramnih in neokusnih napadov. Zatler, Prebil, Moser, pa tudi Arzenškova so znali biti hudo zajedljivi. Iz bitke se je spretno umikal Jager, ki pa je znal zelo spretno spet in spet lansirati kakšno zamisel ZSMS, ki je še poglobljala razkol v Demosu oziroma med menoj in Grdino. Afera s Štajersko banko je bila tipični primer te njegove spretnosti.

(Se nadaljuje)

F.K.

Kmetijsko gospodarstvo Slom 1907-1992

(5. nadaljevanje)

Okraj Celje je v letih 1952 do 1960 zelo forsiral širjenje nasadov hmelja. Motiva sta bila dva: 1. Tržna možnost je bila izredno ugodna in siguren vir deviz. 2. Okraj je mimo veljavne zakonodaje sprejel odlok o uvedbi prometnega davka v svojo korist, kot pomemben dodaten vir proračuna. Strogo je spremljal po pristojni inspekciji prodajo hmelja mimo pooblaščenega izvoznika Hmezada iz Žalca. Na meji preko Sotle so prekupčevalci iz Vojvodine organizirali odkup po znatno ugodnejših cenah in klasifikaciji. Slom je obstoječe površine povečal še za 5 hektarjev. Pri prevozu suhega hmelja na platonarju s konjsko vprego v skladišče Hmezada Žalec se je zgodila nesreča. Pri vračanju je na vozu dremal delavec, po obvojni cesti od Hotunja mimo hiše Gorjup preko tedanjega železniškega prehoda je v času prevoza proge pripeljal vlak. Zagrabil je oba konja in ju ubil. Voznika je vrglo v bližnjo mlako in travišče ter je ostal nepoškodovan.

Druga nesreča v tem obdobju se je pripetila strojniku Klepej Francu. Zagrabil ga je ohlapni pogonski jermen in ga vrtil v krogu. Kljub hitri rešitvi je močno poškodovan. Zdravniki v celjski bolnišnici so se trudili, vendar je ostal s trajnimi posledicami.

Večina zaposlenih je bilo mladih, takrat pretežno iz okoliških vasi in raznih predelov manj razvite Slovenije. Kljub utrujenosti od dela so radi prepevali in se veselili. Sredi šestdesetih let so pripravili celo dve dramski uprizoritvi; igro » Dve nevesti«, s katero so tudi gostovali, in drugo šaljivo, katero so predstavili samo doma. Obe predstavi sta bili pod pojato govejega hleva. Za glasbo in, dopolnitev igralcev in režijo so se pridružili fantje iz okolice. Radi so snubili mlade delavke in pripravnice. Leta 1954 je upravnik skupaj s sindikatom organiziral izlet na otok Rab. Do Reke so potovali z vlakom in nadaljevali z potniško ladjo Kostja Racin. Na Rabu so bili gostje počitniške kolonije železarne Štore. Nekateri so se takrat prvič prepričali, da je morska voda slana.

Upravnik je kljub včasih ostrim ukrepom hišnega reda dovoljeval sprostitvev in zabavo. Ob sobotah zvečer

je dovolil točno določen čas za ples v veži Slomskove rojstne hiše. Na harmoniko je običajno zaigral sezonski zidar s priimkom «Predikaka».

V kuhinji se je hranilo do 20 stalnih in mnogo občasnih delavcev. Družine zaposlenih so si kuhale same. Kuharica Jager Malčka iz Šentjurja /1952 - 1957/ je imela tudi posebnega abonenta, mlado srnico, najdeno pri košnji. Že precej udomačena je neke nedelje spremljala vaščane vasi Brezje, kateri so odhajali k maši na Ponikvo ter se izgubila v naravi.

V Slomu so sporazumno z krajevnimi organizacijami na Ponikvi pripravljali tudi razne izobraževalne tečaje. Dekleta so imela kuharske tečaje, katere so vodile učiteljice s

Malčka Jager z svojo varovanko

gospodinske šole v Šentjurju Jožica Dimec in Francka Bogataj, poročena Vidovič. Zanimiva je takratna varčnost, saj so morale tečajnice s seboj prinašati drva za kurjavo in vso potrebno hrano za pouk. Bilo je nekaj tečajev tudi za fante s področja negovanja in obrezovanja sadja.

Samostojna gospodarska organizacija 1957-1960

Leta 1957 se posestvo osamosvoji. Kmetijska šola postane predvsem izobraževalna ustanova in zadrži samo zemljišča predvojne kmetijske šole. Direktor postane dotedanji upravnik P o d b r e g a r Karl

(Se nadaljuje)

Vincenc Jagodič

Policijske cvetke

Na Žegru po moško

V bistroju Obrez, na strogo neutralnem terenu, so se 27. avgusta ponovno srečali nadebudni »mladinci« iz Voduc in Suhega, da bi zaključili nedokončano pretepaško zgodbo izpred dveh tednov v Lesičnem. 18 - letna D.L. in M.Ž. iz Voduc sta svojo številčno nadmoč uspešno uveljavila nad B.P. iz Suhega, ki je ves obrčan in z zlomljenim nosom končal v zdravniških rokah. Vprašanje je, kolikokrat se fantje morajo pobiti, da jih sodišče enkrat op(1)azi?

V Šentjurju po znanem scenariju

Dne 2. septembra se je začelo pri »Plavih očeh« na Trznici: J.Z. s Podgrada, brata D.K. in M.K. iz Repnega ter Z.R. iz Šentjurja - sami dobri znanci šentjurskih policistov - so tja nekje do tretje ure pridno povečevali promet ustrežljivi natakariči, nakar so se spomnili na rekreacijo. Po trznici so malo razmetali mize in stole, razbili ena vrata, poštni nabiralnik, stikalo... Primerno razpoloženi so stopili še k Dadu in nazadnje še v bife na Istrabenzovi pumpi. Kjer so se končno srečali s plavimi angeli. Po kratki besedni bitki so složno nadaljevali v hladilniku v Celju.

Ženska emancipacija na pohodu

Ženski uspešni dan je bil 12. september. Že zgodaj zjutraj so imeli policisti polne roke dela z ženo 43 - letnega Ponkovičana J.K., ki se je družilo z možem uprla nameri policistov, da njenega partnerja privedejo pred sodnike. Lastnoročno je napadla oba policista, enemu je izpahnila palec, drugemu pa skoraj zavila vrat, nazadnje pa je le z lisicami na rokah podlegla grobi policijski sili, mož, ko je ostal brez njene zaščite, pa je hoče noče stopil pred sodnike.

Istega dne v večernih urah je druga emancipiranka D.B. smelo napihala 2 dobri promili alkohola in ker nikakor ni hotela peš naprej, so jo policisti pospremili do hladilnika. Tako, tudi to je emncipacija.

Serijski vlomov na Planini pojasnjena

Kar pet vlomov, ki so se zgodili ponoči, 12. septembra, je zagrešil 35 - letni Celjan K.B., sicer občansko »stacioniran« tudi v Suhem. Narabutano robo v skupni vrednosti preko 5 milijonov SIT, še največ naj bi bila vredna programska oprema Sitoska Koželj, je skušal že naslednji dan spraviti v promet, kar ga je pahnilo v roke policistom. Poslovni K.B. ima na vesti tudi majske vleme v OŠ Dobje in gostilno Pri Olgi, poleg tega pa še 24 vlomov po širši celjski okolici.

Kako moderno do mobitela

To vam bo najlažje razložil M.S. iz Šentjurja, ki je preko interneta pri neki firmi iz Črnomlja hotel za polovično ceno nabaviti okrog 90 tisočakov vredno Nokia 8210. Ko je na pošti za prispelo pošiljko odšel zahtevanih 40 tisočakov, je razočaran ugotovil, da mu je podjetni Črnomljanec, ki ga naenkrat ni bilo več mogoče izslediti, poslal nič vredno obtočeno staro Nokio.

Abrahamski obračun pri O.K. C & C

Gospodje častitljivih Abrahamovih let iz Prožinske vasi, I.B., M.S. in F.Š. so dne 15. septembra v bifeju Istrabenza srkali svojo zasluženno kapljico, ko je k njim korajžno pristopil v družbi dveh kolegov vsaščan in generacijski kolega S.V. Po kratki verbalni uverturi je mahnil I. B. - ja s pestjo, ta pa se je poslužil priročne steklenice in mu porezal ličnico, nakar je še sam bil deležen podobnega flaširanega posega. Radostno sosedsko snidenje sta složno končala pri zdravniku.

Do jagnjetine z občutkom za živali

Neznane, ki se je 16. septembra v poznih popoldanskih urah lepo spokojno pripeljal z belim jugotom in prikolico na Uniše, naložil dva zrela jagnjeta, last F.K. iz Šentjurja, ki sta se nič hudega sluteč pasla skupaj s svojo čredico v električni ogradi, se je izkazal s pravim občutkom za živali: da ne bi motila malih jagnjet, doječih in brejih ovc je rahločutno odstranil le oba moteča elementa.

Z bergalmi in gipsom »urejal« picerijo Kamra

Da za človeka, ki je primerno malignansko podprt, tudi telesne poškodbe niso prehuda ovira, je 18. septembra zvečer lepo dokazal 20 - letni J.F. iz Lokarja. Ker mu natakariča v Kamri ni hotela več dolivati, se je hudo razburil in z berglami in zagibsanim udom postoril nekaj malenkosti v lokalu, ki so mu šle na živce. Ker ga očitno tudi policisti na licu mesta niso uspeli potolažiti, so ga skupaj z berglami in gipsom premestili v celjske hladilniške prostore.

F.K.

Kako na kraj z Marjano Novak?

Takoj na začetku naj povem, da gre tokrat za tisti znani trikratni dogodek: prvič, zadnjič in nikoli več. Z urednico konkurenčnega Šentjurčana po temle »izpadu« ne bom več polemiziral. Tokrat pa hočem javno povedati, da njeno vztrajno prepričevanje šentjurske javnosti, kako idealna novinarka, neskončno resnicoljubna in poštena je, vsi drugi pa smo pokvarjeni, ji mečemo polena pod noge in smo oh in ah daleč za luno, ni na mestu. Pa me prav nič ne brigajo njene intelektualne in moralne kapacitete, kot tudi njena poslovna strategija ne, toda tam, kjer taca po šentjurskem medijskem prostoru in se igra z mojo osebno integriteto, bi ji nekaj močnih besed lahko koristilo. Pa če že ne njej, ker vem, da jih bo zviška s prezirom zavrnila, pa vsaj občanom, ki so posredno predmet njenih manipulacij.

Šentjurske novice so 7 let pred »Šentjurčanom« z velikimi naporii zaorale v ledino šentjurskega medijskega prostora, vzpostavile so stike z občani in oglaševalci. Kakšno delo je to, zna ceniti le tisti, ki se je kdaj eno ali dve leti povsem od začetka vsakodnevno soočal z banalnimi časopisnimi konflikti z občani in si dobesedno zbrusil noge in jezik, preden je prepričal oglaševalce. Pa si zato ne lastim pravice do trajnega monopola, le dokaj normalno in človeško bi bilo, verjetno pa tudi v skladu s podjetniško etiko, da bi gospa Marjana, ki se je z nesporno pomočjo diskriminacijske občinske politike takorekoč lepo ulegla na postlano posteljo, znala spoštovati naše napore. Od korektnega konkurenta bi celo pričakoval, da bi se pojavil v naši hiši, lepo razložil svoje načrte, morda celo ponudil sodelovanje... Kaj takega se Marjani Novak seveda ni moglo zgoditi. Celu nasprotno, z županovim priporočilnim pismom v roki in z dumpinškimi cenami, za katerimi je stal občinski denar, je navalila na »naše« oglaševalce, si enostavno prisvojila mnoge naše zamisli ter se z blagoslovom in polno podporo zlasti podžupana Čokla podala v sveto vojno zoper ŠN. Kot prekaljeni podjetnici ji je bilo prav dobro znano, da je Šentjurski prostor premajhen že za en sam povprečno soliden časopis, zato o njenih slabih namenih do ŠN že od vsega začetka ni bilo nobenih dvomov. Ampak ne za Marjano Novak, ona je nedolžna žrtev, njej ne damo dihati...

Šentjurčan je tu, ima svoje dopisnike, svojo podobo in ima očitno tudi svoje bralce - in za sabo bogatega zaščitnika na občini. Ker se je urednica Marjana Novak pokazala kot dovolj zvesta in kooperativna, so ji občinarji nekaj milijonov vreden projekt časopisa več ali manj podarili (uradno prodali).

Tu se začne in konča novinarska zgodba Marjane Novak; Šentjurčan je postal privilegirano občinsko trobilo, Marjana Novak pa najemna delovna sila. Namesto tega, da bi bila v službi javnosti, kar je nesporna naloga korektnega medija in korektnega novinarja, sta Marjana Novak in Šentjurčan postala orodje vladajoče politike za manipuliranje z javnostjo. Sicer zelo diskretno, toda nezgrešljivo.

Ta trditve je postavljena sicer trdo, toda povejte, ali ste v Šentjurčanu zasledili že eno samo samcato najmanjšo kritiko občinskih oblasti? Ali kogarkoli, ki ima denar? Niste. Lahko pa ste v zadnji avgustovski številki, na primer, videli v rubriki Oko kamere župana Malovrha na konju, s podnapisom »Čvrsto v

sedlu«, vsekakor z nespornim sporočilom, pa četudi odmisle maloumni tekst pod sliko.

Edina oseba, ki je v Šentjurčanu deležna kritične in izključno negativne obravnave, sem jaz, urednik konkurenčnih ŠN, navadni mali človek brez moči in oblasti in kvečjemu še ŠKMŠ. Skoraj v vsaki številki se me poskuša privoščiti, enkrat v uvodniku, drugič v Bučnicah, tretjič še kje, več ali manj s povsem za lase privlečeno konstrukcijo, ki praviloma nima nobene povezave z resnico. Moram priznati, da si štemjem v čast, ker sem očitno edina vsaj kolikor toliko javna oseba v naši občini, ki je vredna kritične pozornosti. Tudi razumem, da zadevo gospa Marjana vedno garnira po svojem okusu in skladu s svojo miselnostjo, toda če pri tem do onemoglosti krivinič resnico, zraven pa se še nesramežljivo vztrajno razglašata takorekoč za mučenico, če že ne novinarsko svetnico, vsekakor pa za edino posestnico Resnice (celo z veliko začetnico), me nekam pritisne.

Pa konkretno, spet iz avgustovske številke Šentjurčana: v opazni notici »Nepovabljeni v goste pride...«, z zaključno poanto »Če preveč hudoben si čvekač, postaneš pač medobčinsko slaven nergač«, z nezgrešljivim akrostihom, da se ve, da gre za mojo osebo, nisem našel niti kančka duhovitosti in še manj je v njej resnice. Je pa v njej dovolj hudobije. K Strašekovim sem bil osebno povabljen, njegovi so me sprejeli z veseljem in spoštovanjem, vzeli so si tudi čas zame in se z menoj razmeroma veliko ukvarjali. Res pa je, da nisem bil med tistimi, ki so se znetli za zastojnskimi obloženimi mizami, ker pač ni bil moj namen, da se tam najem in napijem ter po nepotrebnem povečam svojo kilažo, ki je že tako ali tako na meji kulturne znosnosti. Bi pa z veseljem v kleti poskusil kakšno njihovo specialiteto, če bi se gostitelji spomnili in mi jo ponudili. In Marjana Novak, ki jo očitno tam nihče niti opazil ni, je svoj zavistni gnev prelila v nikakršen stih in ga samozavestno vrgla v šentjursko javnost.

Da, naj piše, naj piše tudi tako »pesniško navdahnjene« verze in jih prodaja. To je pač stvar njenega stila in njene ravni. Toda Šentjurčan je vendarle neke vrste uradno občinsko glasilo, tudi ustvarjan s pomočjo javnih sredstev, zato bi njej in njenim skrbnikom na občini in KS nekdo moral namigniti, naj ne podcenjuje dobrega okusa in intelektualne ravni povprečnega šentjurskega občana.

Pa sploh ni prav, da sem to ravno jaz. Toda rekel sem.

Franc Kovač.

Darilo!
 Ob vsakem računalniku!
 (iz ponudbe)

- brezplačno računalniško izobraževanje
- + 15 dni brezplačne uporabe interneta + 15 dni brezplačnega interneta ob sklenitvi naročniškega omrežja v omrežju NETSI.NET (telefonski impulzi niso vštetni v brezplačno uporabo)
- + trimesečna brezplačna uporaba poslovno-informacijskega sistema GV IN

PLAČILNI POGOJI:

- gotovina (-2%)
- plačilne kartice

PRIPOROČAMO:

- **15" barvni monitorji:**
 - Relisys 38.200 SIT (0.28 mm, 800x600/85 Hz, MPRII)
 - Samsung SM 550B(T) 47.900 SIT (0.28 mm, 800x600/85 Hz)
- **17" barvni monitorji:**
 - Samsung SM 750s 59.200 SIT (0.28 mm, 1024x768/85 Hz)
 - Hitachi 68.000 SIT (0.23 mm, 1024x768/89 Hz, TCO'99)
 - Samsung SM 700NF 84.700 SIT (0.25 mm, 1280x1024/85 Hz)

Več informacij o ponudbi preberite na www.pcx.si!

NOVOST!

EXact
 poslovno / multimedijski računalnik

- osnovna plošča QDI Platini X2
- Intel® Pentium® procesor 1,5GHz
- pomnilnik 256MB SDR PC133
- gibki disk 3,5" 1,44MB
- trdi disk 40GB
- grafični pospeševalnik NVidia GeForce2 MX200 64MB
- CD-ROM 52 x hitrost
- ohišje midi tower ATX
- tipkovnica Keytronic KT800SLO, PS/2
- miška Genius in podloga za miško PCX®
- zvočniki Genius 200W
- angleški Microsoft® Windows® 2000 Professional
- knjiga MOJ PRVI PC

252.490 SIT

* cena s 17" monitorjem Samsung SM 750p.....324.190 SIT

Ker ljudje računalnike uporabljamo za vedno zahtevnejše naloge, kot so prepoznavna govora, obdelava video posnetkov, digitalnih fotografij, igranje 3D iger, je podjetje PCX Computers pripravilo odgovor na takšne zahteve - računalnik z Intel® Pentium® 4 procesorjem, ki ga lahko v PCX® računalniku EXACT trenutno dobite v 1.3,1.4, 1.5 ali 1.7 GHz različici.

EXam
 domači računalnik

- osnovna plošča QDI Advance 10f Via
- Intel® Celeron™ procesor 800 MHz
- pomnilnik 128MB SDR PC133
- gibki disk 3,5" 1,44MB
- trdi disk 20GB
- grafični pospeševalnik NVidia TNT2 M64 32MB
- CD-ROM 52 x hitrost
- zvočna kartica Genius SoundMaker Live sound
- ohišje midi tower ATX
- tipkovnica Genius, PS/2
- miška Genius in podloga za miško PCX®
- zvočniki Genius 120W
- slovenski Microsoft® Windows® ME (Millenium Edition)
- knjiga MOJ PRVI PC
- CD Discworld

149.990 SIT

* cena s 15" monitorjem Relisys.....188.190 SIT

Slika je simbolična!

Računalnikov iz serije EXAM bo vesela vsa družina. Pisanje pism, dopisov, prošenj in najrazličnejših seminarjskih nalog odslej ne bo predstavljalo nikakršnih težav. S pomočjo računalnika lahko spremljate stroške gospodinjstva ter opravite bančne in druge storitve kar iz domačega nastanja.

POSEBNA AKCIJA: ob nakupu kateregakoli računalnika iz ponudbe lahko kupite tiskalnik **CANON BJC-2100** za **15.900 SIT** (običajna cena: 19.900 SIT)!

PCX® računalnike lahko kupite v pooblaščenih trgovinah PCX:

- **CELJE:** Hardstore, Kidričeva 3 (03 49 16 330) * Birobit, Teharska 24 (03 42 56 121)
- **ROGAŠKA SLATINA:** Mreža, Prvomajska 30 (03 81 90 030)
- **SLOVENJ GRADEC:** Miron, Celjska 116 (02 88 39 120)
- **VELENJE:** Miron, Nakupovalni center (03 89 74 906)
- **ŽALEC:** PC Servis, Šlandrov trg 5 (03 71 00 230)

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p.,
Ul. Kozjanskega odreda 55, Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

UGODNA PONUDBA OZIMNICE!

*Naj dober glas
seže v Novo vas!*

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

Ray-Ban

Pritisnite na plin!

utekočinjeni naftni plin

- ▶ ker je ekonomičen vir energije za ogrevanje, kuhanje in gretje vode, obenem pa prijazen tudi do okolja,
- ▶ ker boste prihranili dragoceni prostor,
- ▶ ker naši inženirji poskrbijo za strokovno izvedbo instalacij, preglede in vzdrževanje plinskega rezervoarja,
- ▶ ker zagotavljamo zanesljivo in hitro dobavo plina po vsej Sloveniji,
- ▶ ker je vrhunska kakovost naših storitev potrjena s standardi ISO 9001

Ker ugoden najem plinskega rezervoarja bistveno olajša vašo investicijo!

Pokličite nas na brezplačni telefon

080 1228

CELJSKI PLINI, EUROPLIN, PLINARNA MARIBOR

ISTRAGAS

ISTRABENZ

Kotiček za zdravje

Kotiček za zdravje

Na zdravje se ne spoznajo samo zdravniki, mnogi pravijo celo nasprotno, da se spoznajo le na bolezni, zato v ta kotiček za zdravje vabimo bralce, da pomagajo s svojimi izkušnjami in nasveti.

Jabolčni kis kot zdravilo

Jabolčni kis ni le uporaben kot začimba, temveč je tudi odlično naravno zdravilo. Je uspešen bojevnik proti mikrobom, odganja prehlad, lajša bolečine v nogah, utrjuje lasišče, zdravi krčne žile, prebavila, odpravlja neprijetne vonjave, glavobol, bolečine od udarcev, čisti rane in še bi se dalo naštevati. Pravijo, da se dobro jutro začne z zaužitim kozarcem vode z žlico jabolčnega kisa, enako se naj dan tudi konča.

Kis lahko pridelamo sami, ali pa se zatečemo na kakšno kmetijo, kjer ga zagotovo imajo. Naredimo ga iz kakovostnih sladkih jabolčk, čim več imajo sladkorja, tem boljši kis bomo pridelali. Oprana in zmleta jabolka damo v posodo s čim večjo odprtino, da pride zraven čim več zraka, v katerem se nahajajo za fermentacijo potrebni trosi. Najprej se naredi alkohol, pri drugi fermentaciji pa nastane oacetna kislina in dobimo dober jabolčni kis. Pa ne pozabite na čistočo!

Ne zamudite jesenskih priložnosti, ko je na razpolago toliko sadežev, iz katerih se da narediti ta čudežni napitek.

Tanšek Albert, Tratna

Obvestilo

Društvo prijateljev mladine Ponikva organizira izlet za otroke in starše, ki bo v soboto, 29. 09. 2001, z odhodom ob 07. uri izpred trgovine Resevna na Ponikvi. Povratek nazaj okoli 19. ure.

Peljali se bomo do Iverčkega jezera, kjer bomo imeli postanek za malico in igro. V Libeličah si bomo ogledali staro Cehnarjevo trgovino, koroško kaščo ter črno kuhinjo. S splavom se bomo vozili po Dravi in si ogledali hidroelektrarno.

Cena: - za otroke 2.000 SIT

- za odrasle 3.000 SIT

Prijavite se lahko do 27. 09. 2001 pri:

Kundih Silvi (tel. 748 22 30)

Lesnika Tatjana (tel. 579 20 68, mobitel 041 731 - 792)

Modni kotiček Vanje Bertossi

Čas kostimov

Ne glede na izbrani slog gre za najboljše s kratkim rokavom, spet sezono razkošja. Materiali so kašmir, naslednjič brez suknjiča, samo s plaščem do kolena. Dolžina suknjiča pod bočno širino ima dvovrstno zapenjanje in špic fazono, krajši od bočne črte pa se zapenja enoredno ali tudi z zadrgo. Fazona se spremeni v ovratnik. Hlačnice pri hlačah so široke, ravne in ker take hlače nosimo na visoke pete, dovolj dolge - pokrivajo naj peto. Če so krajše, so odrezane tudi deset centimetrov nad gležnji in se nosijo čez skorenj. Dobro je vedeti, da vas komplet v enaki barvi optično podaljša. Če imate široke boke, naj bo suknjič daljši ali pa takšen, deset centimetrov

klasično. Nikoli, res nikoli, ne pozabite na svojo ženskost. Poudarite jo z ličenjem, pričesko, kravato zavezano v šal ali kaj podobnega. Strogost zmeha tudi prosojna bluza ali naborki na njej. H kostimu bomo nosile moško krojeno srajčno bluzo, drugič bluzo z naborki, tretjič puli -

Trgovina
Laura
Vanja Bertossi
Leona Dobrotiška 5

Mali oglas

Pizzerija Macarena zaposli natakarja, soferja za razvoz pizz ter čistilko. Informacije na telefon 041 626 004

Kuharski kotiček

PALAČINKE, PALAČINKE,... OMLETE

Pri tem imamo v mislih največkrat palačinke z marmelado, skuto, včasih z orehi ali marmelado, kdaj pa kdaj še z mesnim nadevom - pa je že kar konec. Vendar nam razni mojstri kuhanja tudi o tem marsikaj svetujejo. Tudi v Šentjurskih novicah bomo ta mesec pripravili palačinke in to slane.

Pred kratkim mi je prišla v roke kuharska knjiga, ki jo niso napisali kakšni priznani kuharji, temveč so avtorji mladi ljudje, ki radi dobro jedo, ki radi jedo malo drugače, seveda pa tudi sami radi kuhajo. Iz njihove knjige sem »preplonkala« dva recepta.

SLANE PALAČINKE

Ta recept je pravzaprav znan vsaki kuharici. Zanimiv je zato, ker te palačinke ponudimo k raznim solatam ali mesnim omakam brez vsakega dodatka. V skledi naredimo testo iz dveh do štirih jajc, 1 kg moke, 2 dl mleka (tega lahko delno nadomestimo z mineralno vodo) in malo soli. Vse sestavine dobro stepemo, da dobimo gladko testo. Dobro je, če pustimo testo počivati 20 minut. Nato jih spečemo v plitvi ponvi, ki smo jo malo namastili. Lahko pa te palačinke, ko so še na ponvi, obložimo

s sirom, jih zvijemo in malo počakamo, da se sir stopi.

ZELANJAVNE PALAČINKE

Te palačinke pripravimo iz različne zelenjave (bučke, cvetača, paprika ali kaj drugega). Vzamemo 1 kg ene od naštetih zelenjav in jo na drobno narežemo. Na drobno sesekljamo eno manjšo čebulo in dva stroka česna. V ponvi segrejemo 4 žlice oljčnega olja in dodamo pripravljeno zelenjavo, čebulo in česen, solimo, popopravimo in malo prepražimo. Potem razžvrkljamo 5 jajc, 5 žlic mleka, malo posolimo, popopravimo in dodamo malo na drobno sesekljane drobnjaka. To zmes enakomerno prelijemo po prepraženi zelenjavi. Pečemo na rahli temperaturi. Ko zmes zakrkuje, palačinko obrnemo in zapečemo do konca. Palačinko izboljšamo, če jo potrosimo z naribanim sirom. Ponudimo jo s kakšno solato.

KROMPIRJEVA OMLETA

Na osebo vzamemo po 2 srednje debela krompirja in ga skuhamo v slani vodi. Še vročega

olupimo, ohlajenega narežemo na kolesčke. 10 dag slanine narežemo na manjše kocke in jo v ponvi prepražimo, dodamo 2 drobni sesekljani čebuli in krompir. Vse prepražimo, da dobi zlato rumeno barvo. Medtem razžvrkljamo 3 do 4 jajca z 1,5 dl mleka, posolimo, dodamo malo sesekljane petršilja in drobnjaka. To zmes prelijemo po zapečenem krompirju in pečemo, da zmes zakrkuje. Ponudimo z zeleno ali kumarično solato.

GOZDARSKA OMLETA

Skuhamo pol kilograma krompirja in ga narežemo na manjše kocke. 10 dag mesnate slanine narežemo na kocke in damo v plitvo ponev. Dodamo 1 sesekljano čebulo, 10 dag šampinjonov, ki smo jih razrezali na tanjše rezine. To prepražimo. Čez nekaj časa dodamo krompir in vse zlatorumeno zapečemo. Vse prelijemo s polivko iz 4 do 5 jajc, 2 dl mleka, malo sesekljane drobnjaka in posolimo. Omleta je gotova, ko jajčna zmes zakrkuje.

C. H.

PREVOZI - TRGOVINA

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotinška, 3230 Šentjur (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

foto: Langus

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00
TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 0609/624-091

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI DRAGIMI ALI POLDRAGIMI KAMNI

KRSTNA IN OBHAJILNA DARILA

PRODAJA ROČNIH UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/749 20 30

foto

LANGUS TONČKA, s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 03/749-19-60, 041/693-388

**15%
POPUSTA**

na fotografije
za dijaške
in študentske
dokumente
od 1.8. do 30.9.2001

**Fotoaparati
CANON**
že od
10.300,-

Velika izbira
**VODOTESNIH
DALJNOGLEDOV**
za lovce!

DELOVNI ČAS: 8 -18, sobota: 8-12

Turistična prireditev - angelska nedelja

Furež po planinsko

Prva septembrska nedelja je že po tradiciji planinska: dopoldne imajo na čudoviti planoti pri Sv. Križu »angelsko nedeljo«, popoldne pa posvetno - turistično fešto v trgu. Letošnje dogajanje je minilo v lepem dopoldanskem vremenu, popoldne pa se je tako kot ponavadi vsaj za nekaj časa stemnilo, priletelo je tudi nekaj hladnih dežnih kapelj, ki pa tisočglavi množici obiskovalcev niso prišle do živega, kajti prizadevni turistični delavci so jih tokrat pričakali z veliko platneno streho.

Pri Sv. križu po starem

Vzdušje »lepe nedelje« je minilo nekako v znamenju že nekaj časa trajajočega medsebojnega nezadovoljstva med šentviškim župnikom Strnišo in njegovimi župljani. Strniša je lepo po starem običaju stopil na prižnico in v svojem stilu povedal, da drugače ne zna in tudi ne more in če je to prehudo za župljane, ki si očitno želijo mladega in modernega »gospoda«, se bo pač moralo zasukati drugače. Obred je dosledno v svojem stilu pripeljal do konca in s tem dal med vrsticami vedeti, da je pripravljen tudi na odhod.

Okrog prangerja ustvarjalno

Na trgu pred prangerjem se je zbrala za planinske razmere takorekoč nepregledna množica, kakršne pranger v svojem pravem času verjetno nikdar ni doživel. Ferdo Žagar je zrežiral kratek skeč na temo legendarnih

Guzajevih potegavščin, planinski gasilci - igralci pa so ga lepo odigrali. Vse skupaj je trajalo morda največ 10 minut. Zamisel, da bodo tudi v prihodnje svojo turistično prireditev poskušali popestriti s predstavitvijo znanih dogodkov iz trške in okoliške zgodovine, je dovolj smela in zanimiva. Bo pa zahtevala večji intelektualni angažma, za zdaj predvsem Ferda Žagarja.

Furež po planinsko v sedmih slikah

Furež tudi na Planini prav gotovo že dolgo ni več tisti pravi praznični dogodek, o katerem so nekdanje celo leto sanjali tako otroci kot odrasli, zato je bila njegova »dramatizacija« v sedmih slikah na traktorskih prikolicah morda kar pravišnja beležka za zgodovino. Je pa seveda zelo težko, ali pa skoraj nemogoče, iz tega dogodka narediti zabaven spektakel. Osnovno zamisel je prispeval predsednik Turističnega društva mag. Poljšak, realizacijo pa je prepustil posameznim vaškim skupnostim. Kar je imelo po eni

strani vsekakor pozitiven motivacijski očitno ni zavedala, da je glavna igralka, so za

mizo sedeli mesarji Mirko Zapušek, Tone Senica, Marjan Planko in se pripravljali na »spopad«. Šnops, čaj, potica... so nepogrešljive sestavine fureškega frištka. Tone Bobek je s štrajherjem brusil dolg štihmesar, gospodinja je nalivala kozarce z vinom, mladi okrogolični muzikant pa je iz svojih mehov spretno izvabljal tisto »ne boš ti meni zizike majal...«.

Araje (Podvine)

Arca, v njej prašič, ki ga je »igral« lesen plošč - da gre za vegetarijanski fireš, so se hitro znašli akterji - šparherter s kropi, kolofonija... Jerica in Silvo Nuč, Ivan Koželj so pridno mavžali prašiča.

Narazen devanje (Brdo)

Lojz Šeško ter trije Tovorniki (Jože, Marjan in Majda) so imeli na mizi pravo svinjsko polovico, ki so jo pridno trančirali. Pa seveda tako kot na vseh prikolicah pridno praznili kozarce.

Mala južna (Podpeč)

Omizje okrog pečenih jetrc je bilo živahno, menda predvsem po zaslugi konjičana, ki so si ga privoščili namesto nekdanjega jabolčnika. Jetrc so bila odlična, dali so mi jih tudi poskusiti, toda zelja in krompirja, ki pašeta k mali južni, ali pa krvavega pečjaka, na mizi ni bilo videti. Janez in Martin Luskar, Rajko Brečko, Teja Koželj, Stanko Koprivc (ki se je predstavil kot hlapec) in Kati Pliberšek (»Kar Luskar napišite, ker do takrat, ko bodo izšle ŠN, bo že naša«, so me podučili) so bili eno od bolj glasnih in duhovitih omizij.

Pucanje črev, žljamanje (Loke)

Dela so se lotili povsem konkretno, ta debelih in tatankih črev, nekaj so jih imeli v vedrici, nekaj v škafu, Branko in Nataša Bevc,

Ivan in Andrej Kladnik so jih spretno obračali in spirali kot se šika.

Krvavice in mesene klobase (Doropolje)

Gospodinja Metka Zakšek, Jože Ulaga in Bojan Ladinek pri krvavicah, Julč Ernestl pri flajšmašini, dva Jazbinska - to je bila ekipa predzadnje postaje.

Fireš - večerja (KD Zagorje)

Medika in Tanja Centrih sta poskrbeli za gurmansko najbolj atraktivno sliko, okrog katere so se širile nezadržno mamljive vonjave. Na šparhertu je vrele juha z rezanci, skuhana seveda iz hrtišune, ki je bila servirana posebej. zelje, restan krompir, prata, solata, krvavice, mesene klobase, potica, hren, ahac (suhe češplje v šnopsu, poštopene s cukrom), odlični domači kruh...Slastno rebrcer in kos svežega kruha sta tudi meni super teknila.

Ta sprevod je ob zgražanju vsaj enega od bolj rahločutnih zagovornikov pravic živali, ki je zatrjeval, da gre za kanibalski obred, krenil skozi trg. Da je bil kontrast še večji, ga je dvakrat bučno preletel Hudournikov helikopter, ki je kmalu nato na cilju sprevoda prevzel vlogo atrakcije št. 1. Tudi zaradi zasluzka - 35 000 SIT za 15 minutni polet nad Planino.

Zvonko Kostevc s svojo pletarsko umetnostjo, ki jo je demonstriral kar na licu mesta, je bil edina izvenfureška posebnost prireditve. Ja, če odpišemo Ribičevo,

Deželakovo in Bobekovo gospo, ki so pekle prošjače. Čeprav pri njih posebne gneče ni bilo, so me kar nekako prezrle, ko sem se muhal okrog njih. Očitno so si lansko kritiko hudo vzele k srcu, pa sem tako ostal brez tega

tradicionalne g a planinskega kruha. Pa še kritizirati jih ne morem.

V fireško dogajanje se je vklopila tudi razstava priložnostnih jedi v g a s i l s k e m domu, ki so jo vestno in

originalno pripravile gospe Žagarjeve, Brilejeva, Dobrškova in Stopinškova. Škoda je le, da obiskovalcev njihova zanimiva prizadevanja niso pretirano zanimala.

Predsednik TD mag. Poljšak je sijal od zadovoljstva: « Z obiskom sem zadovoljen, prav tako pa tudi s prizadevnostjo naših vaških skupnosti. Veliko dela smo vložili, veliko se je bilo p o t r e b n o pogovarjati z ljudmi, hoditi od vasi do vasi, upam le, da se bo vse skupaj nekako le pokrilo. Gostinski del, ki ga organizira podpredsednica Jana, odlično funkcionira.»

Preostanek dogajanja ni bistveno odstopal od običajne veselice. Ansambel Dori je nažigal domače polke in valčke, nagovarjal obiskovalce, več ali manj šablonsko in skoraj antipatično prilizovalsko, ljudje pa so ga počasi cukali in se zabavali vsak po svoje. Mlada generacija, tista pod 20, je kar kmalu zapustila prizorišče, hkrati z njimi je pobralo tudi mene, ker sem se v tej gneči počutil povsem odvečnega. Okrog 22. ure se je scena pričela redčiti, dokončno pa se je sesula okrog 2. ure zjutraj. Pravijo, da brez folklornega dodatka v obliki pretepa.

F.K.

Študentska kronika

app 75.3230 Šentjur
info@skms.net - www.skms.net
0041.369.392

Pretekli mesec se je kolesje aktivnosti pri ŠKMS že pognalo v polni tek.

V Literarni

kovačnici se je publika seznanila z mladimi rimoklepci iz domačih logov.

Klubska spletna stran je končno (delno) oživljena. Na njej najdete aktualen spored aktivnosti, v rubriki Preteklost pa je dodano tudi nekaj tekstov.

Napoved

Ob pokroviteljstvu podjetja Racio iz Celja v tednu od 24.-28.9. izvajamo **motivacijsko izobraževalni seminar**, s poudarkom na strategijah zaposljivosti mladih.

28. 9. /petek/ ob 18: **klubski piknik**. Lokacija (sprememba!): Bife Bak, šentjurski športni park. Potočili bomo solze od počitnic in se psihično pripravljali na novo študijsko leto. Vabljeni vsi člani in simpatizerji.

30.9. /ned/ Dom starejših občanov Šentjur od 8: izvedba prestavljene akcije **Pobarvajmo sivine**.

6.10. /sobota/ **začetek rekreacije**. Brezplačna rekreacija se bo odvijala vsako soboto v telovadnici OŠ F. Malgaja. Poleg košarke ob 14:30, smo rezervirali tudi termin ob 19, ki je namenjen predvsem **dekletom**. Možnost igranja odbojke ali aerobike.

PRVA PETLETKA.

15.10. - 2. 11. Knjižnica Šentjur: pregledna razstava delovanja ŠKMS

18.10. izid jubilejne 10. številke glasila ŠKMS, Moč inteligence

18.10. /čet/ Prostor ob 11: novinarska konferenca s predstavitvijo dogajanj ob »1. PETLETKI«

19.10. /pet/ Mestni trg Šentjur ob 16:30: zasaditev drevesa mladosti

19.10. /pet/ Prostor ob 18: okrogla miza »Mladi in Šentjur«

20.10. /sob/ Prostor ob 21h: premierni nastop gledališke sekcije ŠKMS, Improplegiki

26.10. /pet/ Kulturni dom Šentjur ob 21h:

koncert skupine **Siddharta**, predskupini Žurdiv in Muddy river

31.10. /sre/ Prostor ob 21h: šentjurski alter večer z mini koncertom skupine No progress in lokalnimi elektro DJ-i

3.11. /sob/ Športni park Šentjur, telovadnica OŠ F. Malgaja: športno srečanje študentskih klubov.

*možne so spremembe, odpovedi ali organizacija novih prireditev

Zastoj na Siddharto!

S pravnim odgovorom na vprašanje in nekaj sreče si lahko pridobiš vstopnico za koncert leta v Šentjurju! Odgovore pošljite s kuponom na dopisnicah do petka 19.10. na ŠKMS, pp 75, 3230 Šentjur. Vsakdo lahko sodeluje le z eno dopisnico. Javno žrebanje bo 19. 10. ob 18h v Prostoru. Podelili bomo 5 vstopnic.

Nagradno vprašanje: »Koliko let delovanja letos praznuje ŠKMS?»

Ulica Dušana Kvedra 26
pon-pet 11-15 ; tel: 749 11 50

Razmišljanja

Jezdci Apokalipse

»Ko je jagnje odrgalo šesti pečat, sem videl, da je nastal velik potres. Sonce je potemnelo kakor žimnata vrečevina, vsa luna je postala kakor kri in zvezde na nebu so popadale na zemljo, kakor smokva otrese nezrele sadeže, če jo premetava silovit veter. Nebo se je odtegnilo, kakor se zvije zvitek in vse gore in otoki so se premaknili s svojih mest. Kralji zemlje in velikaši, vojaški poveljniki in bogatini, mogočniki in sploh vsi, sužnji in svobodni so se tedaj poskrili po votlinah in gorskem skalovju. In rekli so goram in skalovju: »Padite na nas in skrijte nas pred obličjem njega, ki sedi na prestolu in pred Jagnjetovo jezo. Zakaj prišel je veliki dan njune jeze in kdo bo mogel obstati?« (Raz: 12-17)

Vsekakor bomo tudi tokrat govorili o religiji. Hkrati bomo govorili o Američanih, kot smo te dni že več kot navajeni. To je namreč eno in isto. Biti Američan je specifična oblika religioznega občutja, njihov način življenja pa globalno definiran kot absolutno superioren in zveličaven. Pozabite socialistično ideologijo - »amerikanstvo« je izpopolnjena verzija fanatične zagledanosti vase in povzdigovanje lastnega življa na pedestal sveta. Kar pa je fascinatno, je to, da Američani zadevo izpeljejo zelo spretno, skorajda nevidno, ovito v kičast celofan navidezne zaskrbljenosti za existenco vsega sveta. To, dragi moji, je religija, ki je mi ne poznamo. Za nas je višek predrznosti že, če nekaj listov naše gore na tujih stadionih s krvavimi očmi in zapletajočim se jezikom vpije: »Kdor ne skače, ni Sloven'c!« Medtem malega patriotskega jenkija že v plenica učijo o pristnih ameriških vrednotah, kaj pa to so, raje ne bi komentirala. Tako mularijo v rosnih letih nafilajo s tisto arogantno držo do ostalega sveta, ki ima na latentnem nivoju sicer malo posledic ... problem nastane, ko vsa ta energija izbruhne in se mora seveda kanalizirati. Posledica je največja vojaška mašinerija na svetu.

Zabavno, spektakularno? Ja, dokler se zadeva ne dotakne nas! Ne gre za neposredno vsiljevanje proameriških vrednot, ampak se proces odvija v obliki invazije na naše nezavedno. Gre za zelo zapleten psihološki mehanizem in za izredno pomembne vplive na naše mišljenje. Dogaja se namreč invazija - bombardiranje z informacijami, ki imajo dejansko le en cilj: prepričati našo podzavestno raven o ameriškem načinu bivanja kot edinem pravilnem in možnem. *Talilni lonec* ameriških kultur in ras se veliko bolj intenzivno dogaja v svetu, ko pa v samih Združenih državah. Gotovo vas zanima, na kakšen način naj bi se vršil ta vpliv na nas. Dala vam bom namig... Spomnite se, katere nanizanke in filme gledate po televiziji. Stavim, da vas bo neskromna večina odgovorila, da gledate ameriško produkcijo, in prepričana sem, da gledate ravno serije o pogumnih policistih in gasilcih, inteligentnih pravnih ter požrtvovalnih zdravnikih. Da gledate tudi humoristične nanizanke, kjer vas na koncu tako zelo lepo poučijo, kaj je v določeni situaciji pravilno storiti. In, joj, kako sem lahko pozabila - gotovo ste že videli kilometre traku o vsemogočni ameriški vojski, ki herojsko meče bombe

natančno na določena mesta in ki brani ves svet pred vsem hudim.

Zveni simpatično, je pa v resnici tragično, kajti zdi se mi, da o dogodkih izpred nekaj dni (sajsvivemokajsejzgodilo) govorimo na način dresiranih papagajev. Posnetki katastrofe so obkrožili svet in vsi smo se zgražali; no, nekateri so zadevo spremljali kot dober akcijski film. Jaz pa sem se venomer z grenkobo spraševala o posledicah. Te so sedaj vidne. Zavezniški bombniki proti terorizmu (za njegov izvor še nimajo dokazov, kolikor vem) bodo s privolitvijo in pred očmi vsega sveta pokopali na tisoče življenj. Umirali bodo reveži, ki živijo nekje - nam se zdi, kot da na drugem planetu - v svojih blatnih kočicah in ki niso v življenju videli hlebca kruha, »izbrano ameriško ljudstvo« pa bo medtem sedelo v naslanjačih, se nalivalo s pivom in nažiralo v hamburgerji, pojoč himno ob posnetkih bombardiranja. Njihov marionetni kavbojski predsednik bo tvoril stavke, kjer se bo trlo besednih zvez v stilu: »moramo«, »prizadevati si«, »skupni cilji«, »ponosen sem«...

Ne simpatiziram ne z eno ne z drugo stranjo, ne podpiram nobene politične ali religijske opcije, sem pa človek s čutom za osnovno človečnost in se mi zadeva naravnost gnusi. Ljudje, to ni nogomet, ne navijajte za »svojo ekipo«. Vedite, da smo že leta indoktrinirani v način mišljenja, ki je ameriški. Da se nam zdi »džihad« napad na naš način existencije. Medtem pa je poletel ameriški marinec in z vašim odobravanjem ali vsaj lahko simpatijo odvrnil svoj tovor... In obnašali se boste, kot da gledate film, ne vedoč, koliko je ostalo neposnetih, česa vse niso posnele kamere CNN, pa se je zgodilo pod okriljem sedaj napadene velesile. Le eno vas ob tem lahko prosim: ne glejte na uničevanje človeških življenj na način, ki vam ga predpisuje trenutno vzdušje in javnost. Človek je vedno zgolj človek.

Zgoraj ste prebrali apokaliptične vizije Janeza, ki imajo izredno močno simboliko. Ko sem jih prebrala sama, sem si zaželela - kljub moji splošni naperjenosti proti vsem religijskim dogmam - da obstaja neka končna božja sodba. Nekateri trdijo, da se dogaja vsak dan, znotraj posameznika. Kakorkoli, naj božji srd z ognjem in mečem gre nad vse tiste, ki se kockajo z usodo milijonov.

A.polonija

Septembrski zapisi v ŠN

Časovni stroj

Janez Šmid, zdravnik o perspektivah Planine

»Planina ima svoje možnosti. Klimatsko je zelo ugodna, ima neverjetno veliko sončnih dni v letu. ... Nasprotujem hotelskemu tipu turizma, ker bi z njim izgubili svoje prednosti. Ceste, ceste, potrebujemo ceste.« (ŠN, september 2000)

Slavko Pečenko, košarkarski delavec

»Z uvrstitvijo v prvo ligo sem dosegel življenjski cilj. To je največja nagrada za moje žrtvovanje košarki. ... Pravijo, da, ko dobiš nagrado, se je najbolje umakniti.« (ŠN, september 2000)

Jurij Malovrh, župan o oddolžitvi

»Ob slavnostni seji pa se bomo oddolžili našemu rojaku in borcu za severno mejo nadporočniku Franju Malgaju z odkritjem spomenika na Mestnem trgu.« (ŠN, september 2000)

Branko Gorečan, direktor Doma starejših občanov o pritiskih

»Seveda so bili različni pritiski, zlasti z Občine so poskušali večkrat posredovati, toda odločno vztrajam, da smo izbirali pošteno in seveda najprimernejše kadre.« (ŠN, september 1999)

Slavko Slejko, predsednik OO Rdečega križa o bistvu

»Morda se sliši filozofsko, a če človek posluša z dušo, je vse skupaj zelo preprosto. Če se težav ne lotimo na površju, ampak se obrnemo k bistvu, če se obrnemo sami vase in razčistimo tisti najgloblji konflikt, se težave prej ko slej rešijo.« (ŠN, september 1999)

Gorazd Oprešnik, motokrosist

»Po koncu kariere pa bi si želel, da bi lahko v Šentjurju pripravil motokros progo.« (ŠN, september 1998)

Tone Rataj, takratni predsednik Športne zveze

»Šentjurska oblast se ne zaveda, da je šport njihova domena. ... Širom po Sloveniji so župani pravi lokalni promotorji športa, naš župan pa niti po pomoti ne zaide na kakšno od športnih prireditev.« (ŠN, september 1998)

Miha Herman, župnik na Ponikvi o ŠN

»Ko vzamem kdaj v roke Šentjurske novice in berem v njih članke, kjer je veliko polresnic, podtikanj in čudnih neargumentiranih namigovanj, postanem žalosten in jezen.« (ŠN, september 1996)

Vinko Petelinšek, ravnatelj OŠ Planina o blagoslovitvah

»Se pa tudi sam sprašujem, če je blagoslavljanje vsake zadeve, npr. cestnega odseka, trških pečatov ali šol res potreben del otvoritev.« (ŠN, september 1995)

Oto Pungartnik, takratni predsednik SDSS o nezdruževanju z LDS in ZL

»To so stranke, ki izkoriščajo svoj privilegiran položaj iz prejšnjega režima. Npr. lastijo si prostore prejšnjih ZSMS, SZDL in ZKS, jih oddajajo v najem, z najemnino pa financirajo svojo politično dejavnost. Govorijo, da se zavzemajo za delavce in pravno državo, dajejo pa potuho divjemu lastninenju, odpuščanju ...« (ŠN, september 1994)

Vlado Gorjup, predsednik Skupščine občine Šentjur 1986-90

»Nekako pri polovici mandata mi je postalo jasno, da sistem, ki sem ga predstavljal, nezadržno propada...

Svojo politično kariero, ki vse do zadnjega obdobja resda ni bila posebno markantna, sem zaključil, lahko rečem brez svoje prave krivde, popolnoma kompromitiran.« (ŠN, september 1993).

br

Pepca in Lucija o nasi in sebi

Lucijino poročilo

Upam, Dobjani, da mi ne boste preveč zamerili, ker vas bom tokrat dala bolj na stranski tir. Saj razumete, da se moram tokrat bolj posvetiti najzgodovinskemu dogodku, Jurijevemu in Cvetotovemu občinsko - mestnemu prazniku. Ko tu v dolini odmevajo slavnostne fanfare, bi bilo res nevljudno, če bi pa jaz opisovala, kako dobjanski minister za ceste ponoči prekopava jarek na občinskem »aerodromu« v Škarnicah, ustoličeni občinski tajnik obračunava z nesojenim županom Dragotom ali Franci Tovornik išče znanega ponarejevalca svojega gasilskega podpisa. Morda bi si še lahko dovolila kakšno besedo o prevorski vojni za šolarje, toda ker od tistega časa, ko je Pajek ob otvoritvi svečano obljubil, da se bodo takoj, morda celo še pred koncem otvoritvene veselice, konkretno lotili svoje demografske problematike, še ni minilo dovolj plodnih let, nimam kaj gobezdati. Zato tudi povsem podpiram vse njegove in Rudijeve ostre besedne ukrepe (za kaj drugega v povezavi z otroško problematiko tako nista), da se šola silom ali milom napolni, pa muhe staršev gor ali dol. Saj bi nam sicer kakšen državni prenapetost lahko celo zaprl šolo, naš skupen občinski ponos. Kar bi bilo še posebej usodno za prevorske gasilce, ki bi potem res morali na hrib.

Torej, ker so Šentjurci davnega leta 1389 dobili pravico, da se igrajo trgovino, kar so jim sicer kasneje gospodje grajski preklicali, ampak to ni pomembno, zdaj ta dan radostno slavita tako črni Jurij kot rdečkast Cvet. In mi vsi skupaj z njima. Jurij bolj svečano cerkveno, letos nas je kar trikrat popeljal s seboj v cerkev, kar pa sploh ne pomeni, kot namigujejo zlobneži, da le še z božjo pomočjo lahko obdržimo občino nad vodo, Cveto pa ognjemeto, da smo se na lastne oči lahko prepričali, da tema okrog nas sploh ni tako črna, kot v resnici je. Oba moja župana, veliki in mali, sta simbolno tako močna, da sta žal povsem zasenčila svetel lik Janeza Belogorskega, kar je neznanska škoda, saj je on edini, ki je ponesel preko občinskih meja (vinski) sloves naše občinske uprave. Z občinskimi priznanji je pa tako, da tista o kugli in medalji, ki nikoli ne zadeneta pravih prsi, niti pod razno ne drži. Kaj pa je bolj normalnega in človeško toplega kot z najzlahnejšo medaljo popraviti kolektivno krivico rojakinji Ančki, ki smo ji jo storili, ko smo jo že kot rosno mlado deklico pognali po svetu, kjer je uspela izključno po zaslugi tega dejstva? Ali pa mlademu dušnemu pastirju Markotu, ki je v borih štirih letih storil več za čast in slavo naše bogaboječe občine kot sleherni šomašter, kulturnik ali dohtar v celem svojem klavnem življenju? In zdaj ti tipi čisto brez veze čivkajo, da je to krivica, da oni ne bodo nikdar prišli na vrsto za občinsko priznanje, kar seveda ni res, ker bo vsak hip zmanjkalo župnikov, občinskih priznanj pa še ne tako kmalu. Kot tudi kozjih pastirjev ne. Sicer pa je bilo na občinski proslavi tako ganljivo lepo in ko je moj Jurij spregovoril nekaj zlahčnih besed zahvale zaslužnim, nisem mogla več zadrževati solz. To, da človek joče ob občinskem prazniku, to pa mi ni všeč in bom sugerirala mojemu Juriju, ne, bolje, da to rečem Janezu, ki je bolj intelektualen tip, da to uredi drugače, podobno kot je porihital domišljave škmsjevce, ki jim je predpisal veselico brez pijače. To, Janez, to je pravo! Kje pa piše, da vino, ki ga prigaraš in zanj dobiš priznanje, mora tudi kdo popiti! Sploh pa ne škmsjevci, da smo si na jasnem.

Pa lepo se imejte! Lucija

Spoštovani gospod urednik !

Vem, da boste spet rekli, da sem tečnoba, ampak sem resnično užaljena, ker mojo kolumno stiskate z najmanjšimi črkami pod vašo križanko, kakor, da sem tudi jaz nekakšna planinska uganka.

Zdaj pa k stvari. V noči, ko je doživljala Amerika največjo teroristično katastrofo, je udarilo tudi po centru Planine. Vlomilci so se spravili kar na pet eminentnih planinskih postojank. Kakor sem slišala, so odnesli še tisto malo pameti, ki jo premoremo, posneto na računalniškem disku Koželj dizajna. Še najbolj užaljena pa je bila montpariška Julka, ko je vlomilec njene že demontirane hifi aparature pustil kar za vogalom, saj naj bi bile tako zanič, da se jih ni splačalo odnesti, vzel pa je lorvorjev list, klinčke, cimet, pol litra olja in slično. V tolažbo ji je edino to, da je odnesel tudi odlični divjačinski golaž. Sem pa slišala, da so nepridiprava že ujeli in naj bi bil doma nekje iz Maribora, policaji pa vneto iščejo njegove domorodne logistične pomočnike.

Sigurno pa pri tem podvigu stoletja niso imeli nič zraven naši »Črni Škrati«, kot jih imenujejo šentviški farani in so zbrani v tamkajšnjem župnijskem svetu. Ti naj bi porivali že malo časovno poveženega fajmoštra čez faroški prag v beli svet in se zagnano sestajajo vsakih nekaj dni. Škofje iz Maribora, ki hodijo situacijo gladit, pa nikakor ne najdejo pametnega izhoda, saj imajo kadrovske dušnopastirske probleme.

Pa sploh to niso največje nadloge vrlih Šentvidčanov. Na Jankotove in Matejeve hruške so naredili desant sršeni, ki so se ugnezidili v zgodovinski »mežnarjevi lipi« sredi vasi. Rezultat kriznega sestanka vaške skupnosti je bil sklep, da se seršenje nadleže znebijo in da gredo nad vsiljivce kar z metalcem ognja. Res so si zvečer Janko, Matej in Tovornikov Tona nadeli motorske čelade z vizirjem, in tako opremljeni vzeli v roke jeklenko butana z gorilcem, ter začeli kremirati te grozne pošasti. Če pa ima hudič mlade, jih ima ponavadi veliko: starodavna, znotraj že precej trhla lipa se je namreč vžgala in začela se je dirka za gasilnimi aparati. Pa je bilo vse skupaj zaman. Ognjeni zmaj se je tako razkuril, da so morali poklicati prostovoljne gasilce s Planine, na čelu s samim predsednikom Rikotom. Med tem je odreagirajl tudi vaški gostilničar Jože, ki je s svojega balkona usmeril reflektor proti »mežnarjevi lipi«, kar pa je katastrofo le še povečalo. Riko in njegovi gasilci niso imeli vizirjev na čeladah, pa so tako osvetljeni od Jožetovega reflektorja bili odlična tarča razdraženim sršenom. Samega gasilskega predsednika so tako opikali, da je imel tako glavo kot najlepša farovška buča. Na koncu se je vse srečno izteklo, le za Jožetovim šankom se niso mogli zediniti, kako, ali sploh, bi napisali poročilo gasilski zvezi, ki ga sicer morajo ob vsaki intervenciji. Kolikor pa Rikota poznamo, bo takoj organiziral nabirko za nabavo specialnega orodnega vozila za uničevanje sršenje zalege.

Pa tudi sicer je predsednik Riko zadnje čase zelo slabe volje. Zvedel je namreč, da je novo pečeni politik Kovačev Grega preko svojih zvez z rdečo falango v Šentjurju skomandiral kar cel milijon tolarjev mladinskemu Klumpu na Planini. Pa tudi meni ni vseeno, da dobijo ti huligani take denarje, medtem ko ostalim društvom pletejo pajki svojo mrežo po njihovih blagajnah. Tudi Roman je živčen, ker mu mladenič hodi v njegovo politično zelje, posebno, ker se volitve neusmiljeno približujejo.

Pa tudi Planinski Kovač je sedaj, ko je njegov vnuk postal državni prvak v preskakovanju ovir s konjem in zmaguje na večini turnirjev po Sloveniji, kar rožnat od važnosti. Baje se je zaklel, da bo ustanovil konjeniški klub na Planini, da Gašper ne bo delal reklame za Velenje. Bo pa problem, ker še gmotno ni povsem izplaval iz asfaltne brozge. Obletava pa že Tajfunovega Jožeta, ki takšnih težav nima, in trka na njegova lokalpatriotska čustva.

Tako je to veselo v naši bodoči občini, pa spet nasvidenje v oktobru.

Aja, da ne pozabim. Kar nekaj noči sem prečepela pred Montparizovimi apartmaji, da bi videla, če bo Pupijeva žena vnovčila nagrado Montpariza s svojim soplesalcem, ampak zaenkrat je še ni.

Vas pozdravlja vaša Pepca.

Šentjurska GLASBENA ŠTALA

Siddharta V ŠENTJURJU

Petek, 26. oktober 01

KONCERTI

Rockovska zgodovina benda se ne piše po izvidniških nastopih na nacionalki in klubskih veseljah v Hauptstadt Laibachu. Za to je treba v beli svet. V bleščeče kulturne metropole, kot je naprimer Šentjuri, ki ga nekateri primerjajo z briljantno joškotresno žensko. Pet let po ustanovitvenem sestanku Siddharte in potem, ko ste si avdiofili na gramofon lahko položili njihova albuma ID in NORD, lahko vidite, kam jih je to pripeljalo. Na obrobje kozjanskega. Torej, na kratko o koncertu v šentjurskem domu kulture.....po dolgotrajnem nategu je občina le dahnila svoj milostni da, vendar ne dovoli kulturne spremljevalne atrakcije - š..... Imperij vrača udarec. FIRST WE TAKE THE HALL OF CULTURE THEN WE TAKE THE MAYOR'S OFFICE (...najprej zavzamemo kul.dom- potem pa še županovo pisarno.....)

..... see ya soon, ludwig

Kaj najraje posluša
MARKO DIACI
poslanec SMS
1. *Dire Straits*
2. *Đorđe Balašević*
3. *Siddharta*

3
X
3

Kaj najraje posluša
DAVOR PUŠNIK
ans. Unikat
1. *Rolling Stones*
2. *Elvis Presley*
3. *Franc Mihelič*

Kaj najraje posluša
GREGA BEZENŠEK
EX ans. Zakon
1. *Chick Corea*
2. *Kid Garrett*
3. *Wes Montgomery*

LOJTRA

1 (0)) SAMO EDINI	Siddharta
2 (2) REVOLVING DOOR	Crazy Town
3 (4) HEROJ	Los Ventilos
4 (1) ME GUSTAS TU	Manu Chau
5 (0) I'M A BELIEVER	Smash Mouth
6 (0) LET'S DANCE	Five
7 (0) PRISLUHNI MO TIŠINI	Raj
8 (5) HOLIDAY	Scorpions
9 (0) BOLNE ŽELJE	O.S.T.
10 (0) GOSPOD PROFESOR	Pero Lovšin

Lestvica je sestavljena na podlagi vaših predlogov.
Eden bo nagrajen z CD-jem ali kaseto, ki jo podarja:

RESEVNA
trgovina in storitve d.d.

GLASOVNIK

Glasujem za

Ime: _____ priimek: _____

tel: _____

SODELOVALI BOSTE V 3X3

Glasovnik pošljite na uredništvo ŠN,
Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Z Dobrimi knjigami v novo šolsko leto

Pozdravljeni! Spet vam bom pomagala pri izbiri knjig, ki jih morate prebrati, saj so nove in zelo dobro! Sposodite pa si jih lahko v Knjižnici

Šentjur. Pa si kar pogledjmo, kaj so nam pripravili!

KNJIGE ZA ODRASLE:

POUČNE

Grđina I. : Vladarji, lakarji, bohemi

Jovanovski A. : Temni geni

Clinic M. : Vse o nosečnosti in otrokovem prvem

letu

Zavirnik D. : Hendikep kot kulturna travma

Modalič A. : Potovanje v navidezno ogledalo

George M. : Popolna sprostitve

Razrednik : Vloga, delo in odgovornost

ROMANI

Stanovnik J. : Sanje s šolskega avtobusa

Stein G. : Ida

Gabrovič N. : Dva svetova

Zajc L. : Zguba

Belbin D. : Udarci, Žrtve

Dexter C. : Smrt v Jerrichu

Zupanc P. : Tri

Gavran M. : Margarite ali potovanje v preteklost

KNJIGE ZA OTROKE IN MLADINO:

POUČNE

Hederih D. : Male sive celice 2

Farndon J. : Metulji

Marquardt A. : Tako lepa si

ZBIRKA BRIHTNEŽ ?

ZGODBE

Bryant A. : Leahina nočna mora

Sivec I. : Noč po mega žuru

Šegina E. : Posnetek za dva

Kaye M. : Lov na Amy

Cave K. : Drugačen

Štampe-Žmavc B. : Ko gredo starši v šolo

Recknagel F. : Larina vrba

Zdaj pa naj vam še predstavim zelo dobro zbirko

KAFE club, ki opisuje, kako najstnice spoznavajo

prijateljstvo. V zbirki KAFE club je do sedaj izšlo 15

knjig. Naj vam jih nekaj naštejem: Pogumno, Fen!,

Luce in čuden otrok, Jaimini in mreža laži, Leah

odkriva fante, Ujetnica Andy in še mnogo drugih.

Posebej pa bi vam rada priporočila najnovejšo knjigo

iz te zbirke. To je knjiga z naslovom LEAHINA

NOČNA MORA.

Pridno berite in vidimo se naslednji mesec! tb

LIGA MALEGA NOGOMETA Šentjur 2001

ZELO VROČA KONČNICA

Po poletnem premoru prihajamo v zaključne boje lige MN Šentjur. Že začetne tekme v ligi so postregle z večjim številom kartonov, ki napovedujejo vročo končnico. V I. Ligi so v najugodnejšem položaju ekipe: Šentvid, Dramlje, Maratonik in Fri. Tina. In prav med njimi moramo iskati novega prvaka. Zagotovo gotovo bodo odločilna medsebojna srečanja. Najbližje odhodu v II. Ligo je ekipa Jakoba drugega potnika pa bo treba poiskati med 7. In 10. uvrščeno ekipo (glej lestvico).

V II. ligi je z naskokom 5. točk vodi ekipa Sokoli-ŠKMŠ pred Mladim Forumom ZLSD in ti dve ekipi si pravgotovo zaslužita prihod v družbo najboljših.

PREDSTAVLJAMO VAM EKIPO: SIMPL ŽEGAR

Igrajo: Planko Bojan, Planko Sandi, Planko Vani, Debelak Andrej, Šket Brane, Planko Simon, Planko Andrej, Planko Florian, Jevšnik Jure, Planko Boštjan, Šket Marko.

Ekipa je bila ustanovljena leta 2000. Največji uspehi 1. Mesta na turnirju v Bistrici ob Sotli, 3. Mesto na pokalo v Dobju. Vletošnjem letu jim je cilj osvojiti 3. Mesto v občinski ligi Šentjurja. Sponzorji ekipe: Simpl, Garant, Biodom, Pekarna Resnik, Hotex.

POKALNE TEKME - POLFINALE
Nedelja, 7. 10. 2001, ob 19:00

ŠENTVID : STOPČE
FRIZERSTVO TINA : CEZAR

By Žan Ž.

Lestvica (točke, gol - razlika):

I. Liga (17. Kolo):

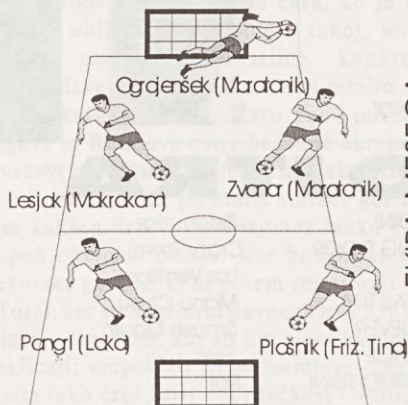
ŠENTVID	33	9
DRAMLJE	33	14
MARATONIK M. POLO	32	16
FRIZERSTVO TINA	30	10
MAKROKOM	26	-7
LOKA	24	11
OBRтна ZBORNICA	17	-16
KMN PONIKVA	17	-9
ŠVEDI	16	-7
GREMLINI	15	-8
JAKOB	12	-9

Loka:Dramlje 0:3, Gremlini:Obrtna zbornica 2:3, Švedi:KMN Ponikva 1:2, Frizerstvo Tina:Maratonik 1:2, Makrokom:Šentvid 2:5, Jakob PROSTI

II. Liga (20. Kolo):

SOKOLI-ŠKMŠ	51	63
MLADI FORUM ZLSD	46	67
SIMPL ŽEGAR	40	27
SAMORASTNIKI	37	44
GAMSI	36	11
ŠAHTJOR	28	4
ŠD DOBRINA	26	13
ELEKTRO SELIČ	25	0
STOPČE	24	17
CEZAR	24	-15
TIGRI	9	-81
KELTI	7	-59
MD 777	3	-94

Cezar:Stopče2:6, Elektro Selič:Samorastniki 3:9, Šahcor:Tigri 4:0, Simpl Žegar:Gamsi 3:0, Kelti:Mladi Forum 0:5, MD 777:Sokoli-ŠKMŠ 1:12, ŠD Dobrina PROSTI

Potočnikova manj zadovoljna

Po udeležbi na Frankofonskih igrah v Kanadi je bila šentjurska košarkarica Alenka Potočnik članica ženske reprezentance Slovenije tudi na Sredozemskih igrah v Tuniziji. Odlični uvrstitvi Slovenk na peto mesto Alenka ni veliko prispevala, saj je na parketu prebila le minimalno časa. Prvotno ni bila niti v načrtih za ekipo, ki se ji je pridružila takorekoč »na letališču«.

Kot članico celjskega prvligaša jo veže še enoletna pogodba. Njena ekipa, kjer se ji morda obeta celo kapetanski trak, bo v kratkem začela nastopati v mednarodni ligi, kjer bodo sodelovali klubi iz štirih držav.

br

Kdaj prva prvenstvena zmaga?

Mlada in neizkušena ekipa NK Šentjur 2001 še ni okusila slasti prve prvenstvene zmage. Kljub temu se lahko pohvalijo s pokalnim uspehom na gostovanju v prvem krogu Medobčinske nogometne zveze Celje pri novincu NK Vojnik, kjer so bili boljši z 1:4.

Da osvežimo spomin, Šentjurčani so uradno sezono v prvenstvu začeli neuspešno v Oplotnici, kjer so izgubili z 2:1. Z enakim izidom so izgubili tudi domačo tekmo z Laščani, v Štorah pa so ob enem danem prejeli tri zadetke.

Preteklo soboto so se Šentjurčani na domačem igrišču pomerili s Posavjem iz Brežic in remizirali z 0:0.

Obisk gledalcev na prvih dveh domačih tekmah je bil slab, čeprav vstopnine ni, priporočajo pa se za prostovoljne prispevke. Kot kaže se niso izpolnile besede tistih, ki so nekoč zupuščali tribune, pod brk pa so si brundali, de se bodo vrnili, ko bodo na igrišču domači »pjebi«.

Spored tekem

Prvenstvo MNZ Celje

5. krog, 29.9. ob 15:30

Kozje : Šentjur 2001

6. Krog

Šentjur 2001 je prost

7. krog, 13.10. ob 15:30

Šentjur 2001 : Vojnik

8. krog, 20.10. ob 15:30

Šentjur 2001 : Oplotnica

Pokal MNZ Celje

2. krog, 2. 10. ob 15:30

Šentjur 2001 : Oplotnica

br

AK Koval zmagovito Kar dva prvaka iz Šentjurja

Nataša Oset je v konkurenci mladink slavila na 5000 m, ki jih je pretekla v 19 minutah in 9

smeli pridobiti, ker jih ni odobrila trener V. Artnak.

br, L.Ž.

Šahisti za pokal občine Šentjur

Zmaga v Griže, najboljši Šentjurčan Pešec

Potem, ko so šahisti izgubili prostore na Lipi, svoje redne mesečne turnirje igrajo v gostilni pri Kajzlerju. Nazadnje so se zbrali 14. septembra na turnirju, ki je štel tudi za prehodni pokal na čast praznika šentjurske občine.

Udeležba je bila odlična, saj se je hitropoteznega turnirja (prvič je bil v Šentjurju izveden leta 1970) udeležilo 38 šahistov iz širšega Celjskega, eden pa se je h Kajzlerju pripeljal celo iz Kranja. Zmago je tokrat »odnesel« Vladimir Ivačić iz Griže, drugi je bil najboljši domačin Franc Pešec, tretje mesto pa si je prišahiral že en Grižan, Jernej Novak. Uvrstitve drugih Šentjurčanov: 7. Albin Potočnik, 8. Andrej Pišek, 11. Željko Urankič, 12. Gregor Srdič, 13. Darko Plahuta, 24. Ciril Diaci in Marjan Drobne...

Turnir je poleg rednega točkovanja štel tudi za 3. prehodni Pokal občine Šentjur, ki ga je za eno leto po Pešču in Brinovcu prevzel Ivančič. Slednji pred Drobnetom in Matkom tri turnirje pred koncem tudi vodi v točkovanju za Pokal Šentjurja.

Sicer pa se šahisti še vedno soočajo s prostorsko stisko. S strani občine jim je obljubljen prostor v zgradbi

Športnega parka, seveda, ko bodo tam končno uredili zgornje prostore. Zaradi teh težav v Šentjurju ne morejo organizirati šahovske šole, jo pa zato izvajajo v Celju, kjer imajo 60 učencev.

Društvo, ki bo prihodnje leto obhajalo 50-letnico, nastopa tudi v vzhodni skupini prve slovenske šahovske lige. V novembru bodo v Rogaški Slatini organizirali dva ligaška turnirja, njihove barve pa bodo branili: Zelčič, Kragelj, Jazbinšek, Drobne, Gazvoda, Plahuta ter rezervi Štrajher in Četina.

Do konca leta jih čakajo še trije redni turnirji (21. oktober, 11. november, 21. december), tretji vikend v decembru bodo organizirali drugi Memorial Jožija Ipvavca, najbolj odmeven mednarodni turnir Antona Martina Slomška pa je zaenkrat še pod vprašajem.

L. H.

Pokal Alešu Špornu - enajstič!

Teniški klub Šentjur je v čast občinskega praznika preteklo soboto tradicionalno organiziral turnir. Po besedah teniškega delavca Dušana Šporna je bila letošnja konkurenca kvalitetno najmočnejša doslej. V izključno moški konkurenci je tekmovalo 29 posameznikov iz Šentjurja in okolice, izostali pa niso niti tradicionalni udeleženci iz Savinjske in Šaleške doline.

Med najboljšo četverico so se uvrstili vsi štirje nosilci turnirja. Zmagovalec je postal Šentjurčan Aleš Šporn, ki mu je to uspelo že enajstič zapored, torej na vseh turnirjih od leta 1990, ko je v veljavi septembrski praznik. V finalu je s 6:3 in 6:4 odpravil Velenčana Tomaža Camloha. V boju za tretje mesto je Žalčan Slaven Granič premagal rojaka Miloša Vrhovca.

V tolažilni skupini je bil najboljši Jože Hernaus, ki je v finalu premagal Antija Šporarja, Tone Kiker pa je bil v dvoboju za tretje mesto boljši od Zorana Cimermana.

Šentjurski tenisači bodo sredi oktobra sezono uradno zaključili s kostanjevim turnirjem žrebanih dvojic.

br

Pred končnico

Po lanski uvrstitvi iz druge v prvo medobčinsko teniško ligo, t.i. šmarsko ligo, je ekipi Teniškega kluba Šentjur uspel preboj v končnico najboljših četvorice. Predvidoma prihajajočo soboto ob 14. bodo na domačem tenisu odigrali prvo srečanje play offa, v goste pa bodo prišli tekmovalci Bistrice. Sebastjan Leber, Matej Cizej, Tadej Kincl in Tomaž Oset, ki nosijo glavno breme nastopov pa računajo na uspešen nastop.

br

KK Alpos Kemoplast

Na vrsti je uigravanje

Do začetka prvenstva v 1. SKL oz. Hypo ligi ni več daleč. V soboto 20. oktobra bodo košarkarji KK Alpos Kemoplast v hruševski dvorani sezono otvorili skupaj s koprskimi novinci v ligi. O moči prvih gostov v novi sezoni, ki se očitno hočejo vrniti na pota stare slave, priča dejstvo, da so v letošnjo ekipo veliko vložili, od njih pa na Obali temu primerno tudi veliko pričakujejo.

V šentjurskem ligašu se bodo letos ubadali z urokom »druge sezone«. Konkurenca bo še močnejša kot lani, saj se je npr. tudi drugi novinec šoštanjski KK Elektra izdatno okreplil.

Šentjurčane

strokovnjaki trenutno uvrščajo v rang Triglava iz Kranja in Loke kave iz Škofje Loke, ki naj bi bili kandidati za zapolnitev dna razpredelnice. Rezultati, ki so jih dosegli naši košarkarji v pripravljalnem obdobju, so zaenkrat solidni, vendar mnoge ekipe še niso pokazale vseh adutov.

Težave s centri

Šentjurčani so že tretjo sezono zapored popolnoma zamenjali centrsko linijo, kar trenerju Pučku povzroča veliko nejevolje, saj ob le enem treningu dnevno delo na taktičnem področju precej trpi.

Pretekli teden se je članski selekciji na treningih pridružil 26-letni 216 cm visoki v

ZDA rojeni Dalmatincec Denis Reich, ki se s košarko doslej ni ukvarjal tekmovalno. Glede na njegovo košarkarsko znanje ni veliko možnosti, da bi sklenil pogodbo. Treningov se s trenerjevim dovoljenjem spet udeležuje Jadranko Čović, ki še vedno išče ugoden angažma, vendar bo odločitev o njegovem obstanku v Šentjurju morala pasti zelo hitro. Tudi pri Ivici Božiću stvari še niso povsem jasne. Podpisano ima kratkoročno pogodbo, ki jo lahko klub kadarkoli prekine, kar se glede na njegov trenutni učinek zna tudi res zgoditi. Za nameček se je pred kratkim poškodoval še Peter Jovanović, za katerega so načrtovali, da bi moral v prihodnji sezoni postati eden od nosilcev igre. Zaradi natrganih kolenskih vezi bo njegova rehabilitacija verjetno dolgotrajna, več pa bo znano po dodatnih preiskavah.

Novinec na krilnem položaju Bojan Novak, ki je prišel kot zamenjava za Dejana Tomažina, je po besedah stratega Šentjurčanov učinkovitejši v napadu, v obrambi pa je nekoliko slabši od predhodnika.

Okrepitev tudi v upravnem odboru

V vodstvu kluba bodo predstavniki sponzorjev to sezono zelo močno zastopani. Iz Alposa bodo tam Jože Artnak, Rado Marot in Jože Palčnik, iz Bohorja Bojan Karner in iz Krekove banke Simon Zdolšek. Poleg

Razpored tekem KK Alpos Kemoplast v oktobru

1. krog, sobota 20. oktober, 19:

Alpos Kemoplast - Koper Istrabenz

2. krog, sobota 27. oktober

Loka kava - Alpos Kemoplast

Cene vstopnic bodo enake kot lani, torej 300 SIT mladina in 700 SIT odrasli, sezonske vstopnice z znatnim popustom pa bodo na voljo na poslovalnici Loterije Slovenije in pred tekmi na blagajni dvorane.

predsednika Lapornika bodo v upravi ostali tudi drugi prejšnji člani, razdelitev funkcij pa se bo zgodila na enem od sestankov v bližnji prihodnosti.

br

Iz plezalnega kluba Rifnik

Plezalni klub Rifnik Šentjur bo v novembru tega leta praznoval sedemletnico obstoja. Sedem dokaj

srečnih let, katere je zaznamovalo veliko prehojenih poti, veliko truda, garanja, porjavelih obrazov, prijaznih nasmeškov in iskrihvih oči, mraza, lakote, prelepih razgledov, zvezdnatih noči, tišine v dobesednem pomenu besede, radost in ljubezen nad življenjem ...

Korenine plezalnega kluba segajo v zgodovino celjskega alpinističnega odseka, v novembra leta 1994 pa je bil ustanovljen Plezalni klub Rifnik Šentjur.

V začetku je bilo samo 16 alpinistov - članov in pripravnikov. Predsednik kluba je od ustanovitve g. Franc Gajšek, ki nam tudi finančno priskoči na pomoč pri naših alpinističnih odpravah, katerih se tudi sam udeležuje.

Alpinistično šolo organiziramo enkrat na dve leti, kjer svoja znanja in izkušnje posredujemo mlajši generaciji. V okviru šole poteka letni in zimski alpinistični tečaj ter plezalni tabori v naših in tujih gorah, kjer naše tečajnike poleg teorije seznanimo tudi s samim plezanjem. S tem ohranjamo visoko kakovost kluba, ki je v teh letih postal znan v Sloveniji in tujini. Trenutno je v PK Rifnik 32 članov, pripravnikov in tečajnikov, od tega trije alpinistični inštruktorji, dva gorska reševalca in gorski vodnik. Načelnik kluba je g. Aco Pepevnik, gorski reševalec in gorski vodnik, ki si je s svojimi vrhunskimi vzponi pridobil veliko izkušenj, znanja in tako predstavlja temelj našega alpinističnega kluba.

Poleg klasičnega letnega in zimskega alpinizma se naši člani ukvarjajo s turnim smučanjem in strokovnim vodenjem alpinističnih tur doma in v tujini.

Klub je finančno podprt tudi z občinskim proračunom, ki je namenjen za šport, kot tudi s strani

Športne zveze Šentjur. Seveda je finančnih sredstev občutno premalo, saj ne pokrivajo niti nakupa osnovne alpinistične opreme. Za svoje alpinistične podvige si člani prislužijo denar za zahtevnimi višinskimi deli, delnim sponzorstvom, veliko pa tudi z lastnimi prihranki.

Alpinisti in PK Rifnik pa so bili za svoje alpinistične dosežke deležni veliko najvišjih občinskih priznanj (listina mesta Šentjur,

Športnik desetletja, Športnik leta, Zlati znak planinske zveze Hrvatske ...). Dosežki kluba so predstavljeni na internetnih straneh (WWW.IBIKO.SI./HUAYHUASH/) in z oglasno desko v centru mesta Šentjur.

V našem klubu opravimo vsako leto preko 400 plezalnih tur in organiziramo odpravo v perujske Ande ali Himalaje.

Sedem srečnih let, ki so nam odprle toliko novih obzorj, pokazale poti med prijazne ljudi in čudovito naravo, se smejale in jokale z nami. Obzorja in poti, lepe in skrivnostne plati življenja vam bomo skušali vsaj malo približati in pojasniti v prihajajočih sedmih letih.

Boštjan Jezovšek

NAGRADNA KRIŽANKA

							NOVICE	PROSTOR ZA KURJENJE	NOVICE	KATERI	RIMSKA 50	VULKAN NA FILIPINIH	PRIJATELJ	BAVČARJEV MINISTRSKI PREDHODNIK	ZADNJA ČRKA	ROMARSKI PLAŠČ MUSLIMANOV	
							KALJU		POSTOPAČI NAŠ IGRALEC								
							NADE UPANJA				POVRTNINA NAŠ SMUČ. SKAKALEC					VODIK BIVŠA RTV NAPOVEDOV.	
							GR. ČRKA			PREBIVALEC ROVT KALJU							
							PISATELJICA VAŠTE					Ž. IME POGOJNE (HR.)					
							LOVSKO DRUŠTVO RUS. PISAT. IVAN				TONOVSKA LESTVICA ŽUPANČIČ OTON				DINO MENEHIN MOGOČE PA		
							SESTAVIL: FRANC PESEC	VRSTA BRESTA	URAN	DIVJA MAČKA	RIMSKA 1	BOKSAR LUIS	NOVICE	DRŽAVNA UREDITEV VELIK PLADENJ			
GESLO						DODATEK BOLJŠEGA SOUTH					VISOK HRIB						
AVSTRIJA		ITALIJA		OSLOVI SAMICI				NASPR. OD NI		SLOVENSKA REVILJA							
		NOJU PODOBEN PTIČ		IGRALKA MARIE JOSE				HODITI		NIKALNICA							
NADALJ. GESLA						OBDOLEŽEN. KRITJE STANKO LORGER			KLADA VEZNIK								
NOVICE	RIMSKA 100 FOSFOR		AMPER ŽVEPLO		ŠTEVNIK KISIK			POTOVALNI NAČRT 20. ČRKA									
ZAKLJUČEK GESLA										PLESALKA PAVLOVA							

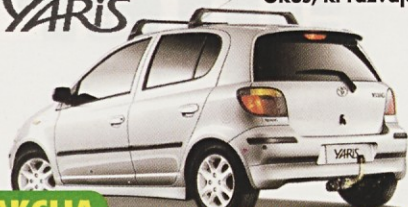
SLOVARČEK: IHRAM - ROMARSKI PLAŠČ; RADELJ - SLOV. SKAKALEC;

Šentjurske
NOVICE
Nagrada križanka
september 2001

Nagrade za avgustovsko križanko, katere rešitev se glasi: »Gostišče Bohorč vas vabi na zimsko-letni vrt,« podeljuje taista ustanova. Izrebrani reševalci, ki bodo o nagradah obveščeni po pošti, so: **Minka Bajuk** iz Šentjurja, **Sandi Majger** iz Celja in **Maja Hrastnik** iz Slivnice. Geslo septembrske križanke prepisite na dopisnico, priložite ustrezní kuponček in do 19. oktobra pošljite na naš naslov: Šentjurske novice, Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur. Ne pozabite pripisati imena in naslova kandidata za nagrado!

• **NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU** •

TOYOTA **YARIS** **NAJVARNEJŠI MALČEK NA SVETU**
Okus, ki razvaja

AKCIJA **EVROPSKI AVTO LETA 2000**
PODARIMO VAM KASKO ZAVAROVANJE
AVTOMOBILA IN ZIMSKO OPREMO /4 gume/

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, Salon Šentjur, 747 17 70, 747 17 72, servis in rezervni deli

TOYOTA **COROLLA**

PODARIMO **AKCIJA**
• 3 LETA SERVISIRANJA (delo + material) ali
• BOGATO DARILO PO IZBIRI KUPCA

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

tel.: 5483 473 Delovni čas:
ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

SUZUKI **IGNIS**

4X4
PERMANENT

Za ognjevite avanture.
2.997.500 SIT

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

Delovni čas
delovnik
8.00 - 18.00
sobota
8.00 - 13.00

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA MULEJ

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, GSM: 041 630 652

OD 15.11. SO ZIMSKE GUME OBVEZNE!

Zakaj bi čakali na jutri?

Namestite zimske gume že danes, po 15. novembru bo morda že prepozno!

BRIDGESTONE

Sava

PIRELLI

FULDA

GOOD YEAR

TOYO

MONTANA

DUNLOP

MICHELIN

LASSA

Možnost plačila na čeke Banke Celje ter z bančnimi karticami
ACTIVA, MAESTRO, MAGNA in AMERICAN EXPRESS

CENIK GUM MONTANA

145/80R13	5.790 SIT
155/70R13	5.990 SIT
165/70R13	6.990 SIT
175/70R13	7.590 SIT
195/65R15	9.990 SIT

Mercat

Celje - skladišče

D-Per

18/2001

5000009459,9

COBISS

Trgovski center

Šmarje pri Jelšah

Mercator

**Mercatorjeva
Cena Dneva**
7 izdelkov za 7 dni

do **-50%** nižje
cene

od 24. do 30. septembra 2001

Sardine v
semenskem olju
125 g, Simpex

REDNA CENA ~~168,00~~
99,00

Extra deviško
oljčno olje Mantova
500 ml, Eta, Kamnik

REDNA CENA ~~752,00~~
609,00

Sirup jabolko
1 liter, Karakal

REDNA CENA ~~452,00~~
259,00

Detergent za
posodo Tipso extra
500 ml, Saponia

REDNA CENA ~~198,00~~
123,00

Šampon Schauma
več vrst
250 ml, Henkel Maribor

REDNA CENA ~~460,00~~
239,00

Friskies briketi
za pse Vitality
3 kg, Degro

REDNA CENA ~~1.241,00~~
714,00

V Mercatorjevi Ceni Dneva tudi
kislo zelje v lončku.

Delovni čas

od ponedeljka do petka

od 8. do 20. ure

v soboto

od 8. do 17. ure

v nedeljo

od 8. do 12. ure

Vabimo vas v Mercatorjeve
prehrambne trgovine.

Mercator najboljši sosed